XXXIV. ÉVFOLYAM, 17. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1978. ÁPRILIS 27.

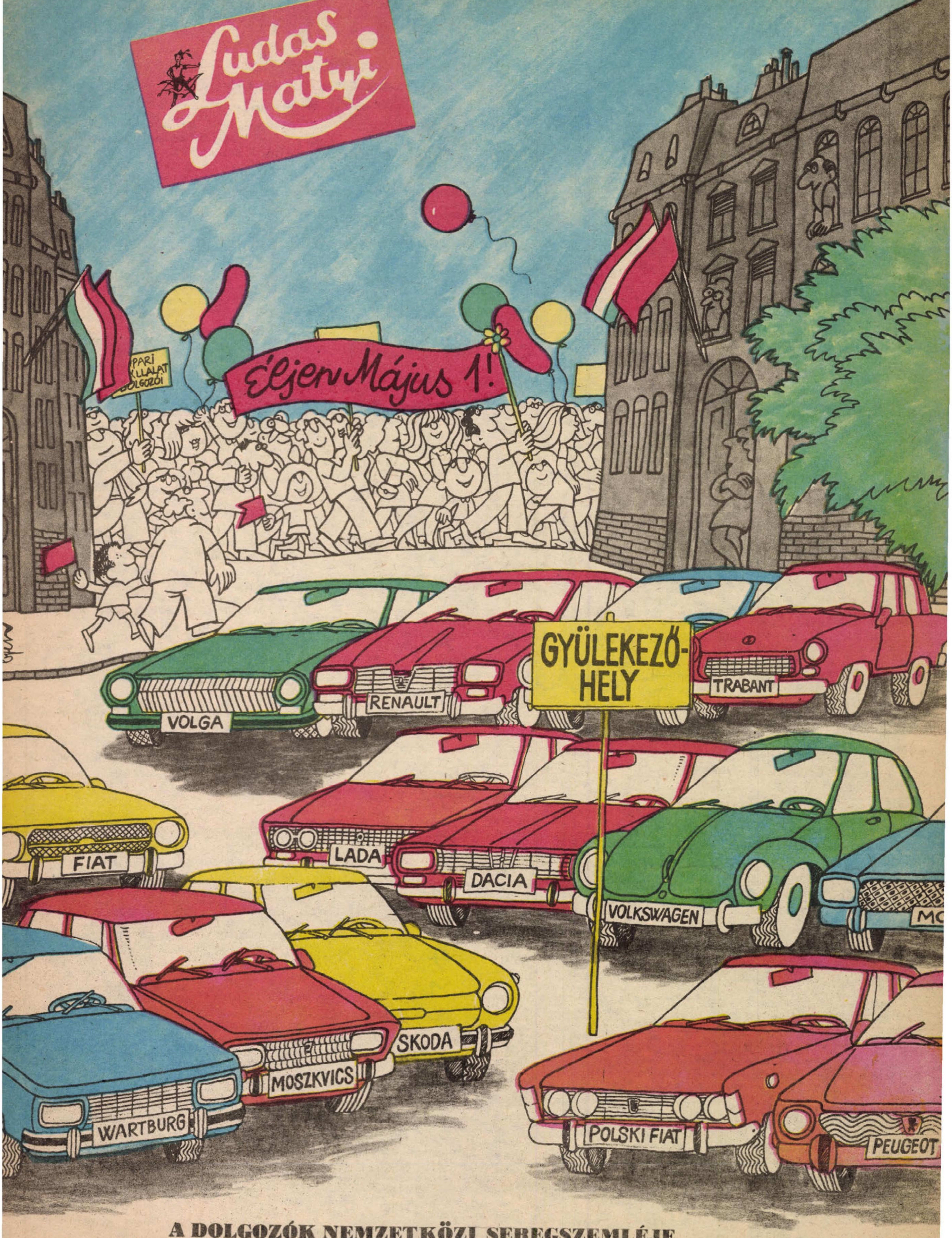
Ludas Matyi
PARI
LLALAT
DOLGOZÓI
Éljen Május 1!
GYÜLEKEZŐ-HELY
VOLGA
RENAULT
TRABANT
FIAT
LADA
DACIA
VOLKSWAGEN
MO
SKODA
MOSZKVICS
WARTBURG
POLSKI FIAT
PEUGEOT

A DOLGOZÓK NEMZETKÖZI SEREGSZEMLÉJE

Balázs-Piri Balázs rajza

KEDVES LUDAS!

A JAVSZER KELLEMES HETEKET SZEREZ

Hirdet a JAVSZER: dolgoztasson velünk!

Az ismerősök lebeszélnek: Javszeres rémtörténetekkel rémisztgetnek. Mosolygok rajtuk. Micsoda előítéletek vannak!...

Megrendelem a munkát — gázszerelés a lakásban —, befizetem az 1230 forint tervezési díjat. Előre kell fizetni az Akácfa utcai irodában, mielőtt a tervezőt egyáltalán látná az ember. Aztán a tervező elballag a lakásra. Centiméterrel méreget, magában mormolászik. A sarkában toporgok: a fűtőtestet ide szeretnénk, a fürdőszobába nem kérünk fűtést... A fűtőtestet azért is máshová tervezi, a fürdőszobába azért is fűtést tervez. A csövek felére nem lenne szükség — ez ugye fele költség! —, de a tervező hajlíthatatlan. Minden fűtőtestet a lakás legtávolabbi zugába! No és mibe kerül majd a szerelés? Talán ennyibe, talán annyiba, azt ő nem tudja. Lehet húszezerrel több is, kevesebb is! Aztán elmegy.

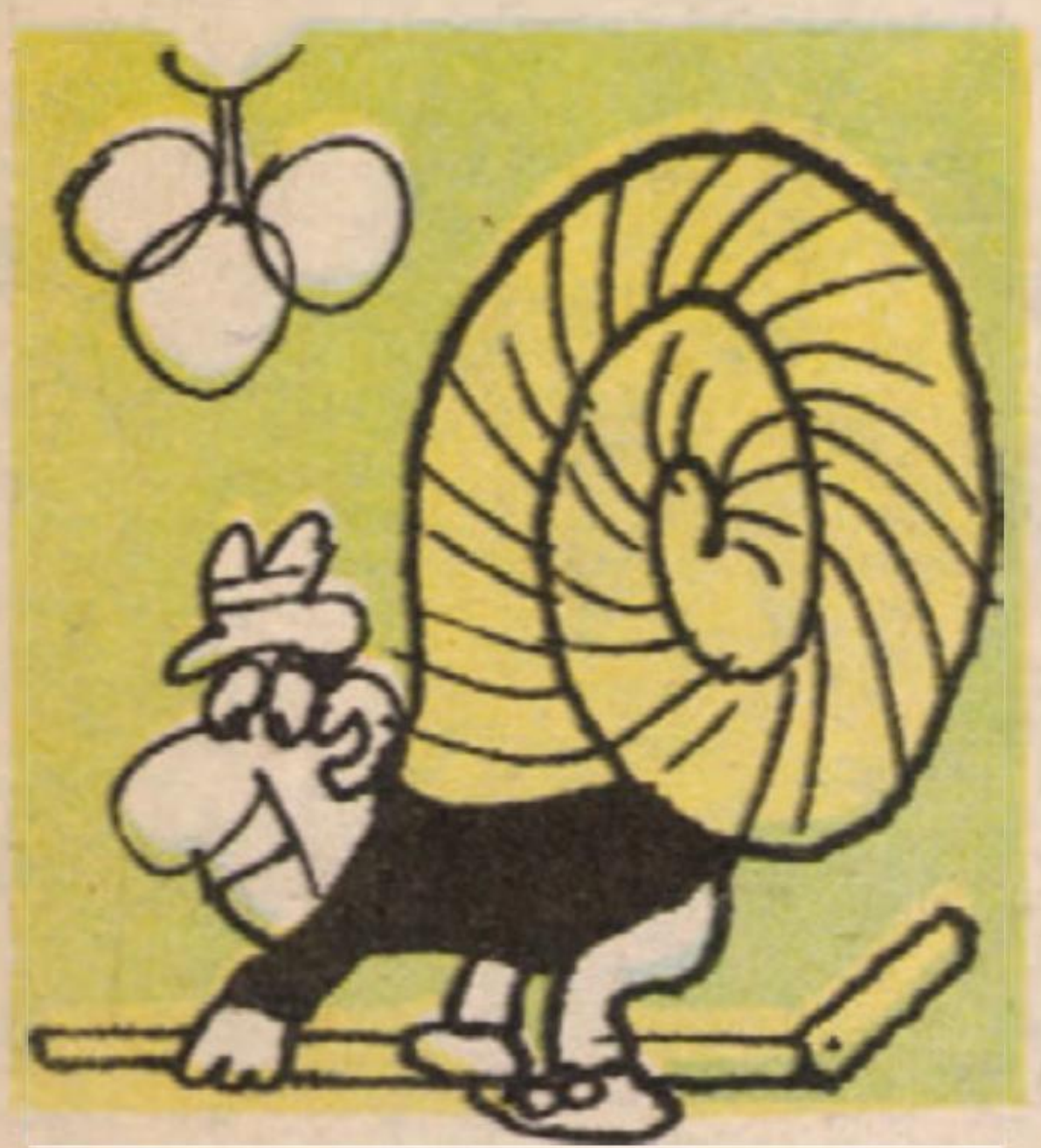

Ebből nem kérek, lemondom a JAVSZER-t. Akkor menjek el személyesen a zuglói tervezőirodába. A tervezők vezetője a telefonnál: mégsem kell személyesen beadni a kérelmet. Kérem vissza a hivatalos papírokat — Gázművek, Kéményseprő Vállalat engedélyei —, és az előre befizetett tervezési díjat. Megkapom következő héten az Akácfa utcai irodában! Bemegyek: nincs ott semmiféle papír. Telefon a tervezőkhöz. „Ja — mondják — nincs küldöncünk. Azért majd elküldjük a papírjait.” „Mikor”? Azt nem tudják. Megmakacsolom magam: én tudni akarom. Fél perc múlva közlik, hogy rosszul tudták, a papírok már öt napja az Akácfa utcában vannak. Vissza az Akácfa utcába. Igen, tényleg, a papírok mégis náluk vannak. De a pénzt nem fizetik vissza! Azt majd elküldi postán a pénzügyi osztály. „Mikor?” „Egy hét múlva a lakásán lesz a pénz.”

Azóta eltelt három hét. Fölhívom a pénzügyi osztályt. „Az ön papírja még nem jött át az Akácfa utcából!” „Dehát ott három hete azt ígérték...” „Nincs küldöncünk... Azért majd áthozzák.” „Mikor?” Azt nem tudják. Talán ezen a héten, talán a jövő héten. És ha azon a héten nem, akkor az azt követő héten...

Gondolhatnám azt is: mindez egyazon városban, Budapesten történik, ahol a postai szolgáltatást néhány évtizede már felfedezték. De az én fülemben csak a hirdetés zakatol.

Dolgoztasson a JAVSZER-rel! Úgybizony. Mozgalmas heteket szerez magának!

(kósa)

SZEGÉNY KISMAMA PANASZAI

— Nyolcadik (és utolsó) folytatás —

①

Jó és praktikus a félliteres bébi hőpalackos cumisüveg, az úgynevezett termoszos cumi, ára 73 forint. De ha a termosz betétje eltörik, ami bizony megesik, 73 forintért újat kell vásárolni, mert külön betét — méltányos áron — nem kapható. Miért árulnak nálunk olyan cikkeket, amelyekhez póttartozékot nem lehet kapni?

Kubancsik Gusztávné
1212 Bp., Béke tér 2/a.

②

Összecsukható gyerekkocsink 900 Ft-ba került, használni sajnos már nem tudjuk, mert a kocsi két kerekének műanyag része letört. Pótkerék nem kapható, s nem is javítják sehol. Tehát kidobhatok 900 forintot egy apró hibáért, illetve elkölthetek újabb 900-at, ha épp az ilyen gyerekkocsihoz ragaszkodom. Ez nekem, aki gyesen vagyok és amúgyis egyedül nevelem a kislányomat, megfizethetetlen luxus. Hátha mégis akad valahol egy ktsz, amely műanyag kerekekkel foglalkozik és megoldaná a problémámat?

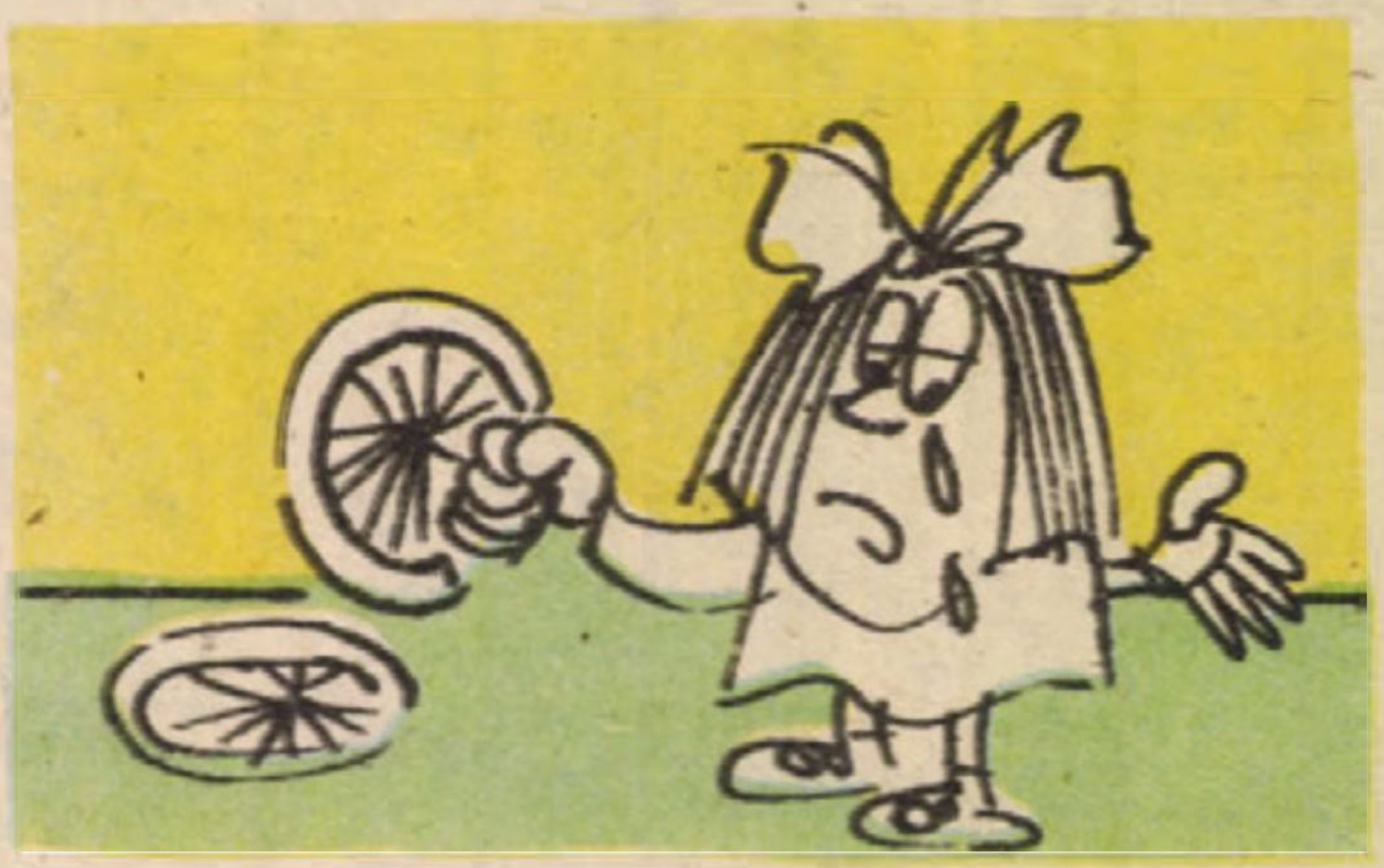

Gujanosz Evangeloszné
1114 Bp., Bukarest utca 8—10.

③

Mennyit mérgelődtem már amiatt, hogy a vidéki gyerekek nem egyenrangúak a városiakkal! Mi sem kapunk csecsemőtejet, pedig a csecsemőtej bizonyára azért csecsemőtej, mert jobb minőségű és a zsírszázaléka is magasabb, táplálóbb. További panaszom, hogy a Rugi, Ágnes és Texi pelenkázónadrágok minősége nem a legmegfelelőbb, a kisgyermekek combját és derekát úgy megvágja újkorában, hogy vörös csíkok keletkeznek a baba bőrén. Első mosás után a gumik úgy kitágulnak, hogy a pelenka kicsúszik és minden ruhadarab vizes lesz a kisbabán. Többszöri mosás után pedig úgy megkeményedik, hogy használhatatlanná válik. Nem olyan olcsó, hogy naponta újat vegyünk, ezért kellene inkább a minőségén javítani,

Olajos Istvánné
2457 Adony, Horgásztanya

④

Mire volt jó az új mérettáblázat? A ruhadarabok épp olyan rossz méretezésűek, mint voltak, csak most — például — nem 1-es pulóvert kérünk, hanem 92—27-est. A vékony kislányomra egyszerűen képtelenség ruhát vásárolni, ha olyat veszek neki, ami hosszában jó, akkor olyan bő, hogy a másik gyerekem is belefér. Ha viszont olyat választok, amelynek a bősége passzol, akkor a hosszú ujjú blúz rövid ujjúvá, a ruha blúzzá változik rajta, a pantallóból pedig short lesz. Az is baj, hogy a gyermekruhák nem eléggé babásak, a pulóverek, kisruhák például egyhangúak, nagyon feldobná őket egy-egy maci, cica, kutyus vagy hasonló díszítés, kötve vagy belehímezve.

Herda Ferencné
1082 Bp., Leonardo da Vinci u. 6—8.

*

Befejezzük a Szegény kismama panaszai főcím alatti levelek közlését. Felkértük az illetékes kereskedelmi és ipari vállalatokat: feleljenek a Ludasban megjelent panaszokra. Olvasóinkkal együtt várjuk válaszukat.

Ki mit keres?

...keresem az Egyiptomi gobelinek című könyvet.

Raab Anna
1203 Bp., Topánka u. 19.

...régi, egysoros, gombos, nem billentyűs harmonikát keresek 86 éves dédnagyapám részére.

Bakay Dóra
7. oszt. tan.
8135 Dég-Újtelep, Diófa u. 4.

...hónapok óta keresek kazettát, a magnómhoz, miért lett hiánycikk?

Búzás József
2632 Letkés, Kossuth u. 25.

...Orion 195—590. sz. rádiómhoz potenciométert keresek.

Halász Béla
9700 Szombathely,
Mészáros Gábor u. 4.

...miért nem kapható hosszú idő óta papírtörülköző?

Papp Józsefné
8611 Siófok,
Vöröshadsereg u. 127.

...1954 vagy 1955. évi általános iskolai földrajzatlaszt keresek.

Sammer Ervinné
1077 Bp., Hevesi Sándor tér 7.

...két 18-as, fehérzománcos füstcsőre lenne szükségem, hol kapható?

Pásztor Ferencné
1121 Bp., Mártonhegyi út 3.

...BS—05 típusú, NDK gyártmányú porszívómhoz porzsákra lenne szükségem.

Pappné Csató Anikó
2092 Budakeszi,
Széchenyi u. 111.

...a Hajdúsági Iparművek által gyártott 102-es típusú, tárcsás, szögletes mosógépem van, sehol nem kapni a szögletes mosógéptetőre gumit!

Markovits Andorné
1074 Bp., Hársfa u. 40.

VASÁRNAP KIRÁNDULUNK...

1.

Egyszer szép idő van, máskor lehűl a levegő, néha eső esik, a túristaszezon mégis megkezdődött. Csak az a rejtély, hogy a BKV miért szüntette meg a jól bevált turistajáratait a HÉV vonalán?

A Batthyány téri végállomásról a HÉV-szerelvényeket vasárnap is csak tíz percenként indítják — függetlenül a kirándulók tömegétől. A kocsik annyira zsúfoltak, hogy az ajtókat alig lehet becsukni. Ha a következő megállóban egy-egy utasnak nagynehezen mégis sikerül felpréselődnie, kapkodhat levegő után. A zöldövezethez érve, megkezdődnek a leszállások. Végre fellélegezhetnék, de... a HÉV kocsikon nincsenek kapaszkodók. Mindenki arra dől, amerre a nyomás kényszeríti.

E balesetveszélyes helyzeten segíthetne a BKV. Néhány fogantyút kellene csak felszerelni, mint a metrón.

(f. i.)

2.

Április 9-én, vasárnap reggel, jegyet akartam váltani a Nyugati pályaudvarról 8.37-kor induló szobi személyvonatra. Pontosan 8 órakor érkeztem a jegypénztárhoz. Láttam, hogy hosszú sorok kígyóznak a négy-öt helyen nyitva tartó ablakoknál. Beálltam a legrövidebb sorba, de abban a pillanatban bezárt a pénztárablak. Az emberek nem akarván hinni a szemüknek, továbbra is ott álltak türelmesen a bezárt ablak előtt, hátha csak néhány percig kell várniuk és ismét kinyílik. A varázslat mégsem történt meg, a „Zárva” tábla makacsul ott lógott a várakozók sora előtt. A magam részéről úgy döntöttem, hogy beállok egy másik sorba. A pénztárosnő gyors munkájának köszönhető, hogy futva bár, de elértem a vonatot.

A félórás úton, amit Budapestről Alsógödig megtettem, volt időm elgondolkodni azon, hogy milyen jó is lenne, ha illetékesek figyelembe vennék a vasárnap reggeli csúcsforgalmat és több pénztári ablakot tartanának nyitva. Legalábbis akkor, amikor szép idő van és a kirándulók száma megduplázódik.

N. V.

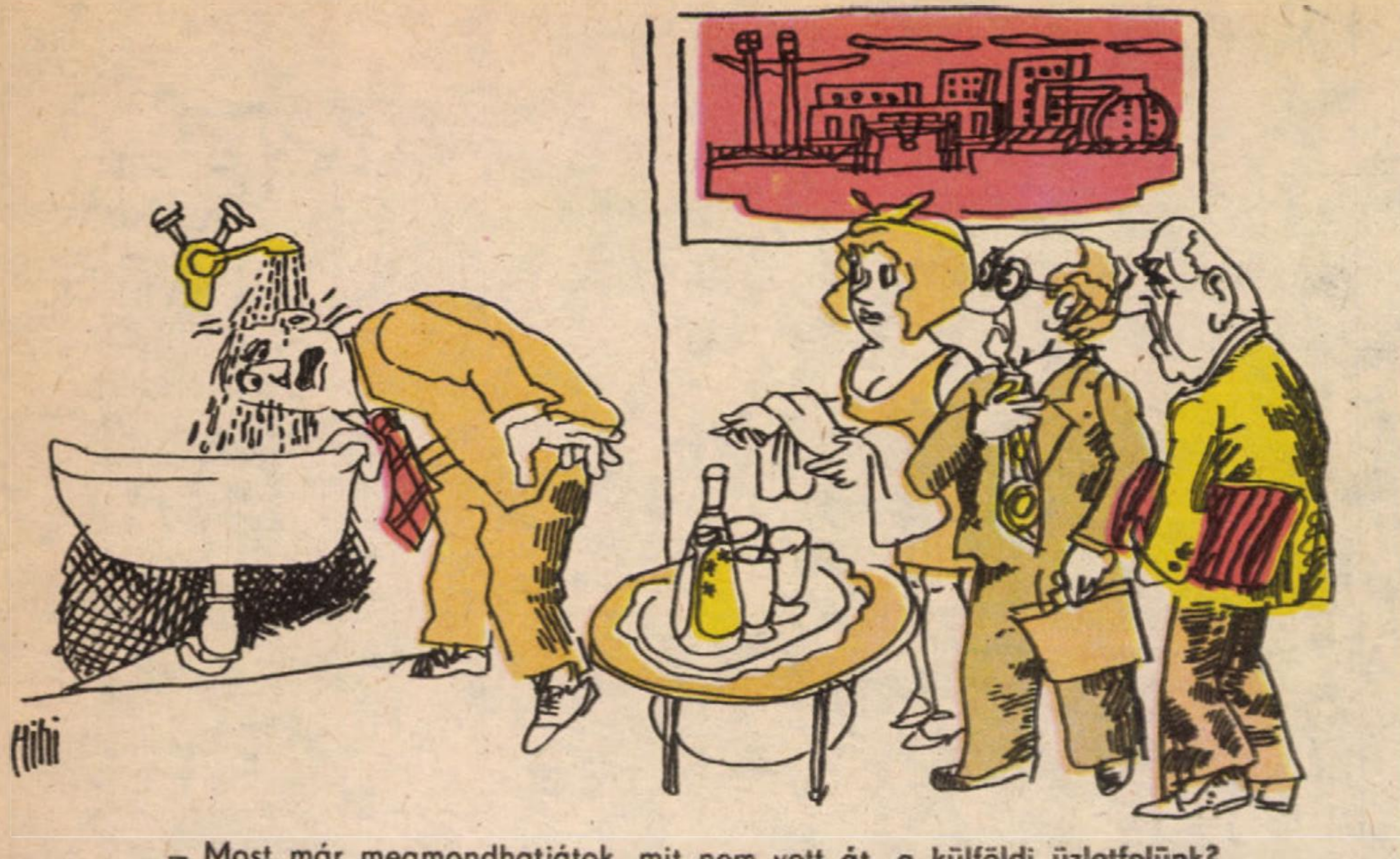

– Most már megmondhatjátok, mit nem vett át a külföldi üzletfelünk?

„EGYFÉLIDŐS CSAPAT"

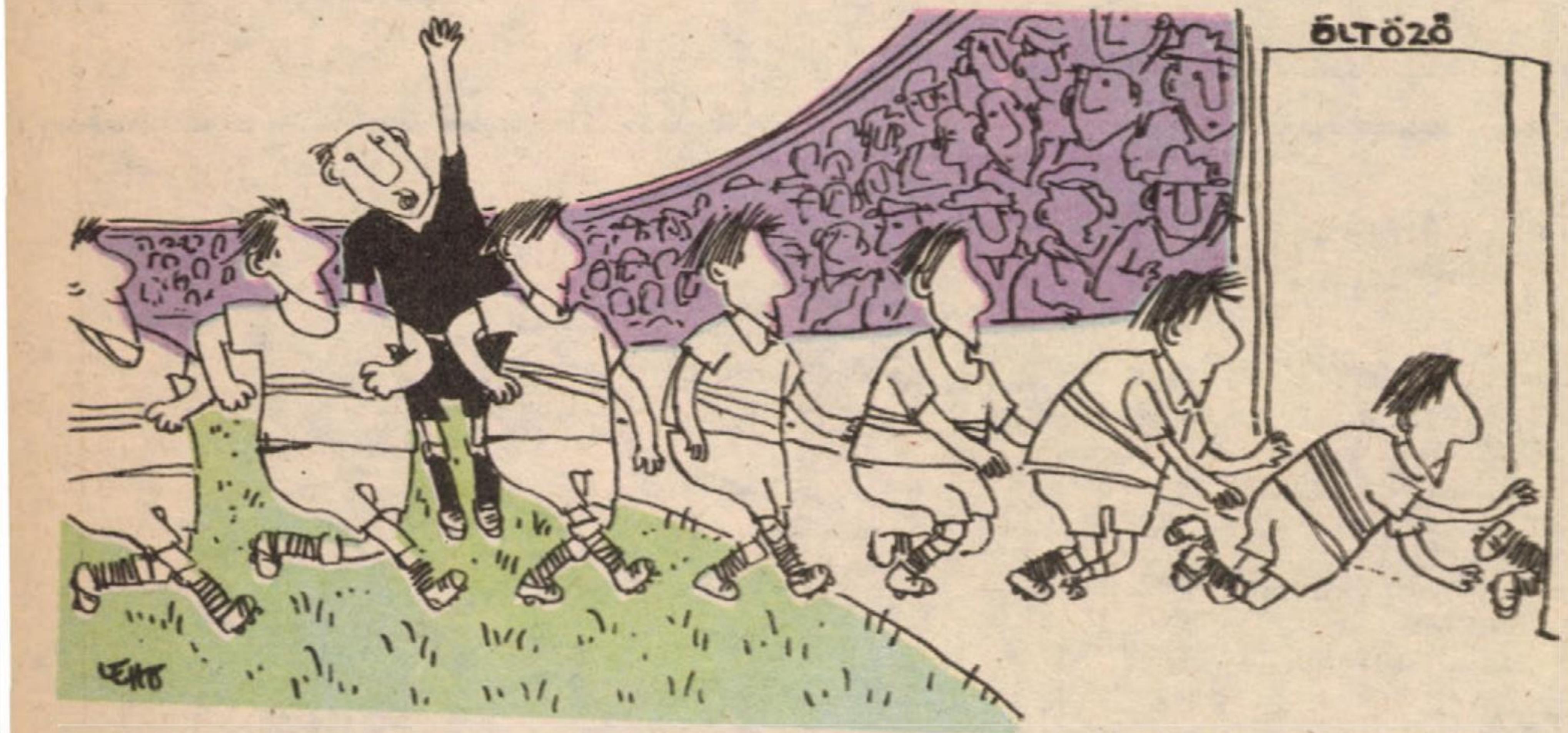

CARTER ÉS A NEUTRONBOMBA

Vasvári Anna rajza

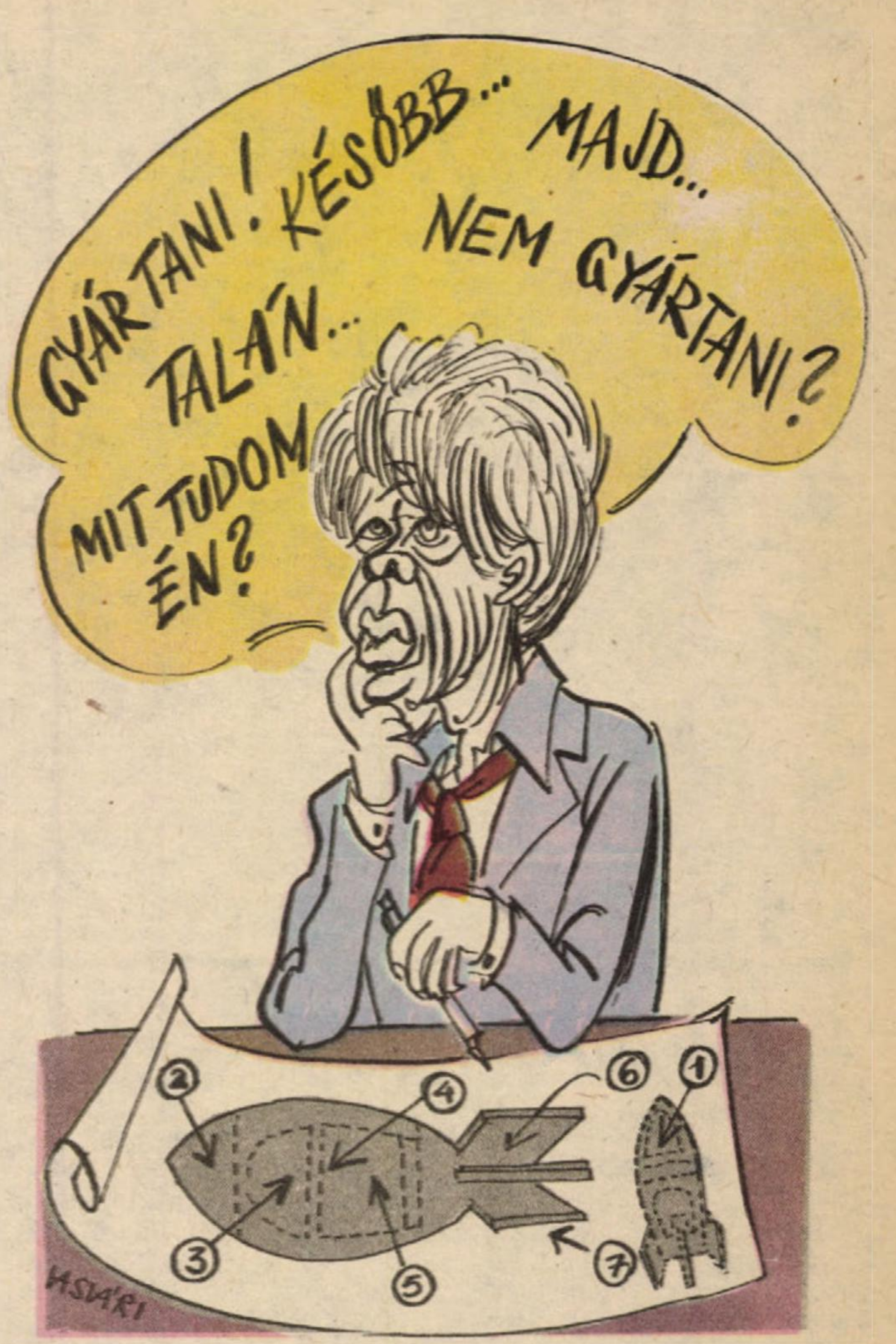

– Még mit nem mondtam eddig?...

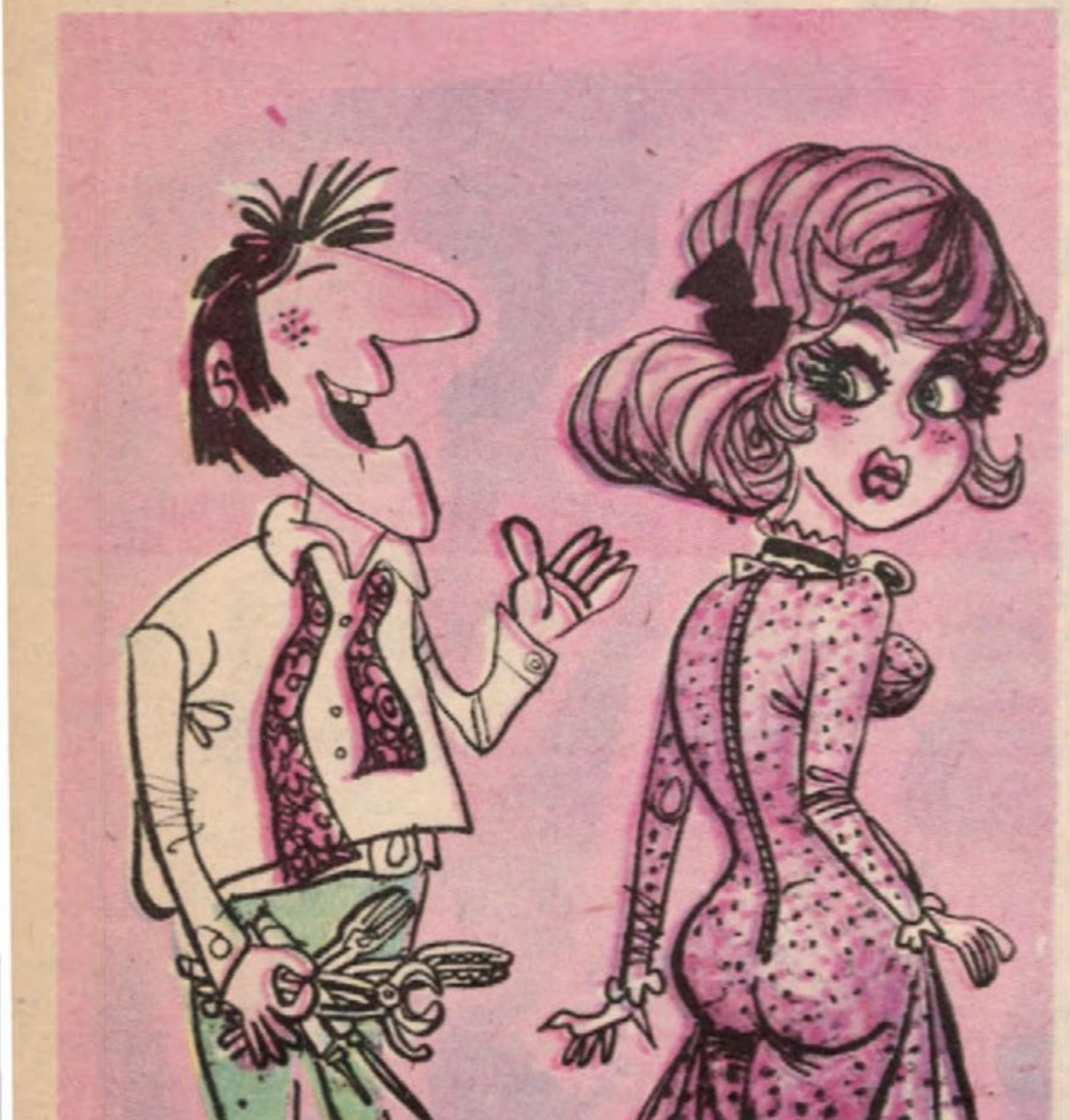

– Semmit nem bízok a véletlenre, inkább kitanultam a cipzárjavítást...

HÁROM NYOLCAS

Lakott hajdan a mi utcánkban három híres nővér: a Nyolcóra lányok. Szépek voltak, kívánatosak, kamaszok sóvárogtak utánuk, férfiak hadakoztak miattuk, vasasfiúk, ácssegédek, henteslegények verekedtek értük.

Mostanában alig emlegetik őket. Elsétáltam minap a régi utcánkba, kíváncsi voltam, tudnak-e még róluk valamit. Fiatalokat faggattam felőlük, fejüket rázták, vállukat vonták: még a nevét sem hallották a három Nyolcasnak. Visszakérdeztek: nem a három Gráciára gondolok-e, vagy a három Királyra, mert azok még itt élnek valahol...

Egy ápolt, kövér öregúr rózsát szemzett villája kertjében, ő igazított útba, hol találom a keresetteket.

— Ön még emlékszik rájuk? — kérdeztem örvendezve.

— De mennyire. Én is kivonultam hajdan minden május elsején.

— Tüntetni?

— Kardlapozni.

A három idősecske nővért az „Előre, Proletár!" Szocotthon társalgójában találtam meg. Kávét iddogáltak rózsás ibrikből. kuglófot majszoltak hozzá. Kedvesen elém tipegtek, udvariasan bemutatkoztak:

— Nyolcóra Munka.

— Nyolcóra Pihenés.

— Nyolcóra Közművelődés.

Meglepetten néztem a legkisebb Nyolcas lányra:

— Én úgy emlékszem, magát Szórakozásnak hívták...

— Ó, az csak a lánykori nevem!

— Szórica nagyon megkomolyodott mostanában — mondta mentgetőzve Munkica, a legidősebb nővér. — Túlságosan sokat szidták, azt mondták róla, hogy felszínes, könnyed, sőt, frivol...

— És hogy élnek ma a hajdani híres lányok?

— Én egy kicsit nyugtalan vagyok, meg zaklatott, csak tudnám, mitől — mondta Pihike, miközben bekapkodott tizenhat gyógyszert, majd leült a tévéhíradót nézni, s körülbástyázta magát újságokkal.

— Én egy kicsit lesoványodtam. De ugye jót tett nekem? — kérdezte Munkica mosolyogva.

— Fogysz, szívem, rémesen, rohamosan fogysz, nem egészséges ez így — aggályoskodott a húga, Szórica.

Hosszasan fürkésztem a legidősebb nővér arcát, akinek legendás szépségét a költők is annyiszor megénekelték. Még mindig szép, állapítottam meg elégedetten, manapság mégsem írnak már hozzá verseket, isten tudja, hova tették a szemüket ezek a mai költőlegények...

— Emlékeznek-e még a régi májusokra? — kérdeztem kávémat kavargatva. — És emlékeznek-e a férfiakra, akik maguk miatt tódultak az utcára?

Munkica egy csöppnyi hallgatás után válaszolt.

— Nekünk rengeteg barátunk, hívünk, hódolónk volt. De talán mégsem annyi, ahányan most híresztelik magukról... Bár lehet, hogy tévedek, romlik a memóriám, kihagy az emlékezetem...

— Vagy a másoké hagy ki egyet és mást, Szórika! — mondtam indulatosan, s akkor döbbentem rá, hogy nem is hozzá beszélek, hanem a nővéréhez. — Bocsánat, de összetévesztettem kegyeteket...

A két nővér, Munkica és Szórica összehajolt, nevetett:

— Nem tesz semmit, másokkal is megesik! Nagyon gyakran összekevernek mostanában bennünket...

Radványi Barna

A MOSZKVAI TARGYALASOK ELOTT

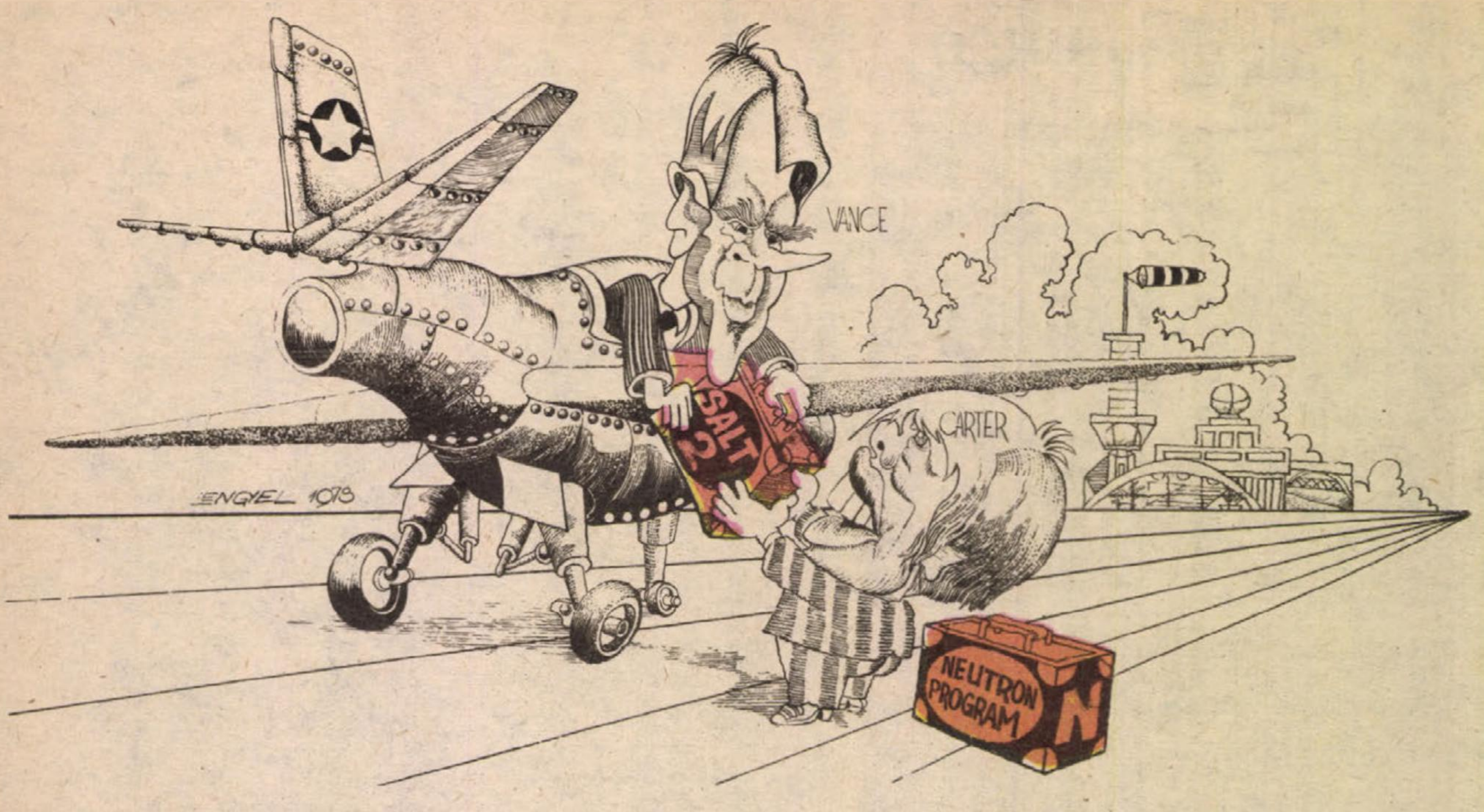

– Meggondoltam a dolgot. A másik bőrönd itt marad a csomagmegőrzőben.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Párizsból érkezett:

Kérdezi a vizsgáztató a kezdő vezetőtől, a csinos, fiatal, vörös hajú Yvettetől:

— Mi történik hölgyem, ha felemeli a bal lábát?

— Felszabadítom a kuplungot.

— És mi történik, ha felmeli a jobb lábát?

— Felszabadítom a féket.

— És vajon mi lesz, ha felemeli mindkét lábát?

— Leteszem a vizsgát...

Levélváltás A KISKAPUKRÓL

Kedves Szerkesztő úr!

Az újságban olvastam, hogy egy „szenvedélyes gyűjtő", még 1972-ben belépett az éremgyűjtők egyesületébe. Néhány év múlva már nemcsak gyűjtötte az ezüstpénzeket, hanem üzérkedett is velük. Azaz megtalálta azt a bizonyos kiskaput. Mint utólag kiderült — üzletelésének egy sikeres szakaszában — szinte naponként 5—25 ezer forint közötti tételekben, összesen 1 millió 98 ezer forint értékű, mintegy 250 kg ezüst pénzt adott el az Óra- és Ékszerkereskedelmi Vállalat különböző üzleteiben. Az üzér a bíróság elé került: egy évi börtönnel sújtották, az autójában talált 7 kiló ezüstöt lefoglalták, ezenkívül 60 ezer forint vagyonelkobzásra ítélték. Kíváncsi vagyok: vajon miért nem figyeltek fel korábban arra, hogy ilyen nagy mennyiségű és értékű ezüstpénzzel csak üzérkedő rendelkezhet?

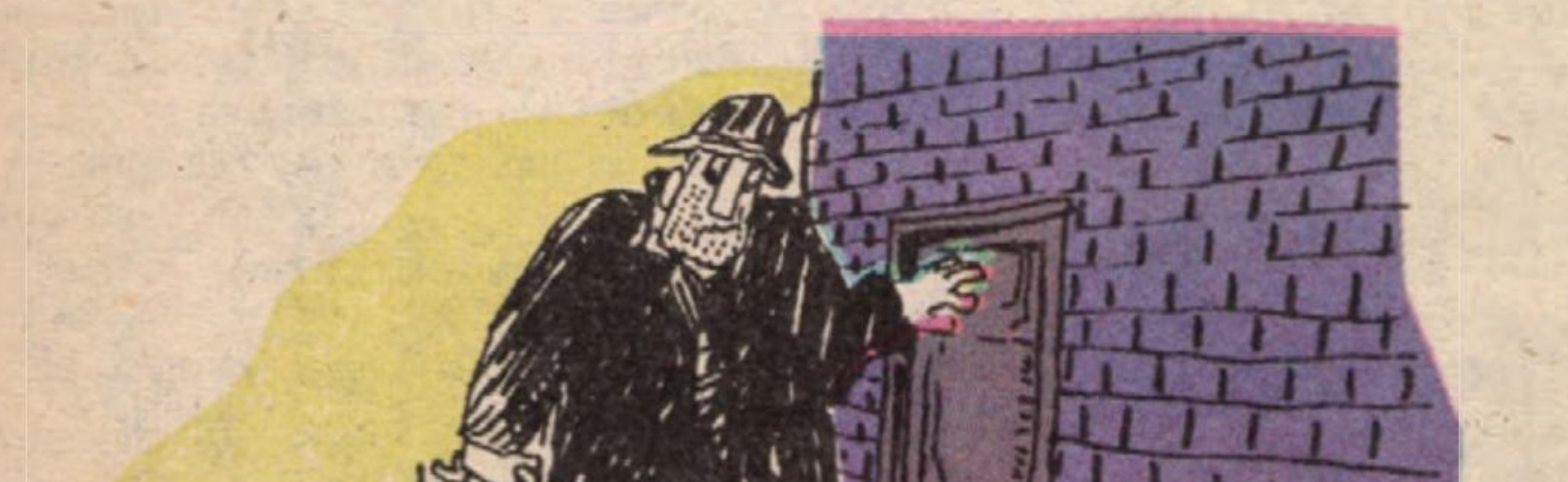

Kedves Olvasónk!

Erre én is kíváncsi volnék! Az ékszerboltnak azonban az az egyik feladata, hogy megvegye az ezüstpénzeket. Az üzér bizonyára bemutatta személyi igazolványát és a boltban azt sem bánták volna, ha egyszerre viszi be és adja el a 250 kilogramm ezüstpénzt, legalább nem kellett volna 5—10—25 kilós tételekben bíbelődniük vele. Különben is a szóban forgó csekély egymilliónyi ezüstpénz fel sem tűnik az ékszerboltok nyilván sok milliós forgalmában. Azután meg a boltot köti az üzleti diszkréció és ha az eladónak van személyi igazolványa, akkor nem illik róla feltételezni, hogy üzér, vagy orgazda az illető, vagy esetleg éppen lopott árut kínál eladásra. Elvégre ma már olyan jól megy nekünk, hogy majdnem minden családnak van otthon 10—20 kiló ezüstpénze. Jól néznénk ki, ha az ékszerboltban megkérdeznék: „Mondja, uram, honnan van önnek 250 kiló ezüstpénze?" Ez annyira elriasztaná az ezüstpénz-tulajdonosokat, hogy meggondolnák: becipeljék-e — mondjuk — az 50 kilónyi ezüstpénzüket a boltba és eladják-e. Inkább otthon tartanák a ládafiában, amiből végső fokon az államnak származna kára.

Szíveskedjék tehát belenyugodni abba a különös ellentmondásba, hogy ami nem üzérkedés az üzérkedőknek, és az ékszerboltoknak, az üzérkedés az ügyészségnek, a bíróságnak, a KNEB-nek és a NEB-nek, önnek, nekem és az állampolgárok túlnyomó többségének. Gyakran, éppen az ilyen különös ellentmondások miatt jöhet létre az a bizonyos „kiskapu", amit olyan gyakran emlegetnek és amire levelében ön is hivatkozik.

Gyakran *jóval később* ébrednek fel azok, akiknek éberen nyitva kellene tartaniuk a szemüket, viszont *jóval előbb* találják meg a kiskapukat vagyis a paragrafusok közötti bújkálást, az üzérkedők és a spekulánsok. Ők találták ki valamikor azt a szólásmondást, hogy: „Egy telek nem telek, két telek sem telek, csak a sok telek a telek." Amikor végül is a telekrendeletet végrehajtották, az országos összeírásnál kiderült, hogy vannak öt, tíz, ötven, sőt száz teleknél is többel rendelkező tulajdonosok. Ők is olyan szenvedélyesen gyűjtötték a telket, mint az említett „gyűjtő" a 250 kg ezüstpénzt. A telekspekulánsok akkoriban könnyen megtalálták a kiskaput, amit ha megkésve is a telekrendelettel, hivatalból elreteszeltek.

De hát nem lehet minden kiskapuhoz külön törvényt szerkeszteni, sportnyelven szólva: mindegyikhez egy-egy kapuvédőt állítani. Ezt a játékot ugyanis nem tizenegyen játsszák, mint a futballt. Aligha jutna mindenhová kapuvédő — napi ellenőrzési fejadaguk mellett — a 40 ezer népi ellenőrből és a mintegy 150 ezer belső és külső ellenőrből. Elég hiba, hogy sok az eszkimó és kevés a fóka. Pedig nem is kevés, csak éppen sok az eszkimó...

Földes György

NYUGDIJASOK

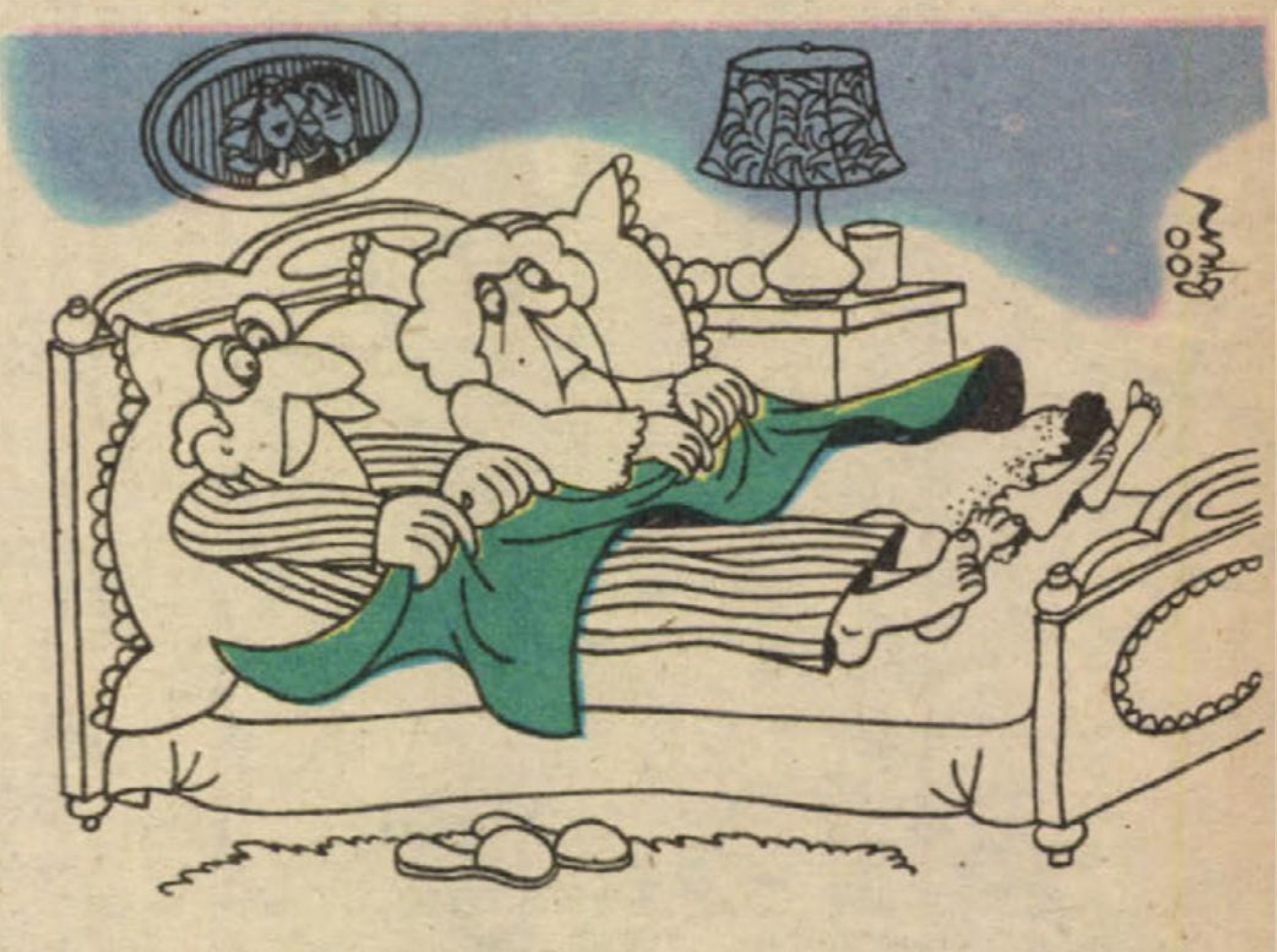

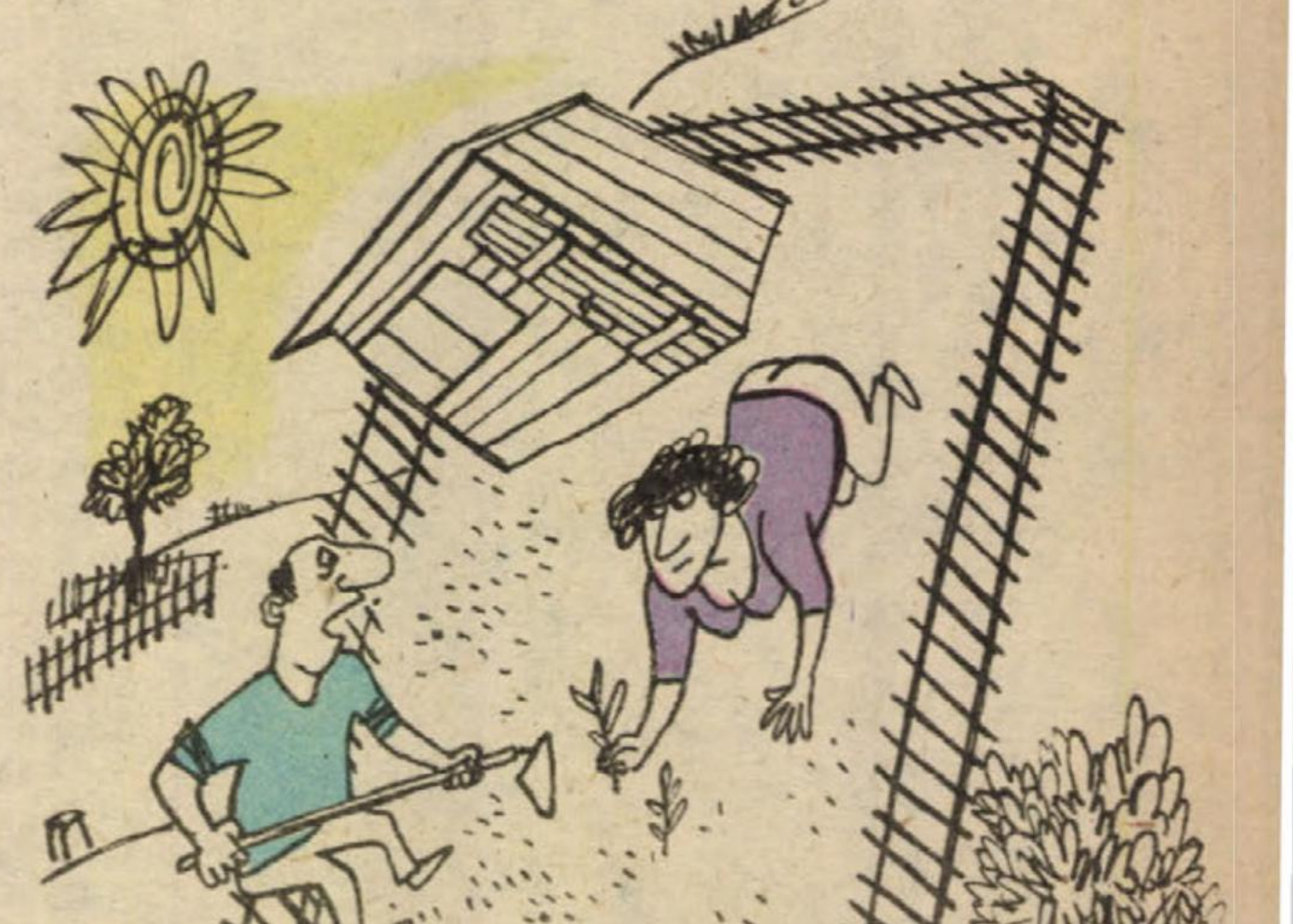

– Mit csináljunk, a jó helyen fekvő telkeket már mind megvették...

VALAHOL MINDIG KIDUGJA A FEJÉT...

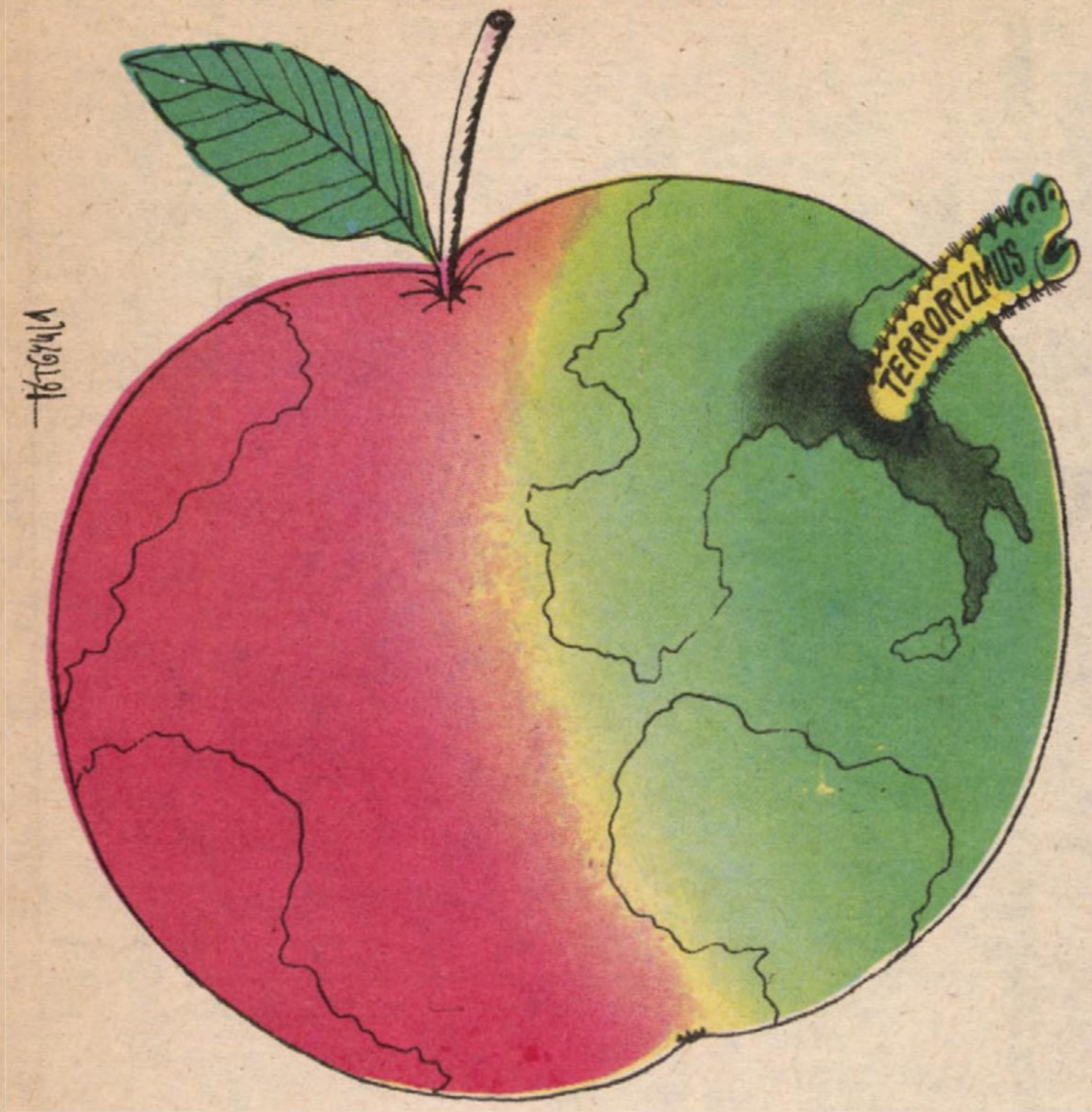

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

New Yorkból érkezett:

Haldoklik az amerikai milliomos, aki vénségére hozott fiatalasszonyt a házhoz. A haldokló odahívja magához a gyönyörű, feketeszemű fiatalasszonyt, hogy legalább halálos ágyán megtudja, ki a gyermekei apja:

— Mondd meg Christie, legalább most mondd meg, hogy Tom, a fiam és Mary, a lányom az enyémek-e? Látod, meghalok...

— Megértelek, kedves Joe, de mi történik akkor, ha nem halsz meg?...

KERESSÜK ATTILÁT!

Nekem nagyapám azt mondta, hogy azt mondta neki az ükje, hogy Attila koporsója a Naphegy tér és a Párduc utca kereszteződése alatt van. És keresték már ott a gázosok, a vizesek és a telefonosok is, de törött csöveket és elvágott kábeleket találtak a föld alatt.

Attila koporsója ugyanis Tihany és Szántód-rév között van a víz alatt, amikor befagy a Balaton. Én is ott szoktam keresni. Harminc éve minden télen egy fakutyával keressük, mert annak jó a szimatja és így találtuk meg Dérynét a rianás közben, mivel őt is szintén szokás keresni nálunk.

Igaz, hogy a házmesterünk keresztmamája szerint Attila koporsója Bácsrántóth és Kiskundorgála között van elrejtve egy tengerszem mélyén, ezt neki Szendrey Júlia ángya mondta, aki Petőfi Sándort kereste a Szabadság tér és az Izabella utca között, de csak Rákóczi Iluskát találta meg a Labanc téren.

Még szép, mert Attila koporsója Békéscsabától ötven kilométerre van egy árokban, és ezt biztos helyről tudom, ugyanis nem igaz, hogy a hunok mindenkit lenyilaztak a temetésen, hiszen az unokatestvérem nagynénikéje egy fa tetején végignézte az egészet, s abból gondolom, hogy őt nem nyilazták le, mivel még ma is ezt meséli társaságban, ha eszébe jut.

De akkor miért találtuk meg múltkor Óbudán Árpád apját Álmost, amikor azt mondja a fáma, hogy ő a turbekecsi löszhát alatt van, ha ugyan nem ő Anonymus, aki állítólag III. Béla alatt volt.

Ki van akkor a sírban, amelyet tegnapelőtt Érdligetalsón forgatott ki a földgyalu, mert az egyik ismerősöm szerint Attila koporsója már nincs is Magyarországon, mert Szálasiék magukkal vitték Bécsújhelyre, s így jelenleg a tasmániai kagylómúzeumban van kiállítva, de akkor miért mondták be a reggeli hírekben, hogy a hét vezér Kemenesvég és Fürje között van az avarkori temetőben, mert ez nem igaz, hiszen ott Aba Sámuel sem temetkezett, mivel az ő sógora Pedál és Hercegvásznó között van öt méterrel a föld alatt, de őt még nem találták meg, mert nincs lignit arrafelé.

Attilát ugyanis legutoljára a békásmegyeri HÉV-elágazásban találta meg egy mezőőr, akinek az egyik dédje pertuban volt Batu kánnal, s az a fogorvosnál mesélte az egyik távoli rokonomnak, hogy az Üllői út és a Bakáts tér sarkán kellene keresni.

De akkor miért keresik minden második héten aszfaltfúrógéppel a mi utcánkban Attilát, s miért nem fogadják meg a tanácsomat, amikor kiordítok hajnalban az ablakon, hogy menjenek a jó Mezőföldre zajongani, mivel a környékünkön már feltúrták az egész várost, azonban Attilának nincs se csőtörése, se gázszivárgása, csakhogy én tudom, hogy Attila sokkal nyugodtabb annál, hogy keressen minket, mai embereket, s ezért megmondom őszintén, hogy neki van igaza, s nem nekünk.

Attila koporsója ugyanis a topornyásnyéki művelődési ház alatt van, s könnyen megtalálja bárki, ha egyszer arra jár. Ezért szeretném én is lebontani az egész várost, mert Gül Baba lábnyomának is meg kell lennie valahol. S hogy élhetünk ma már anélkül?!

Tormai László

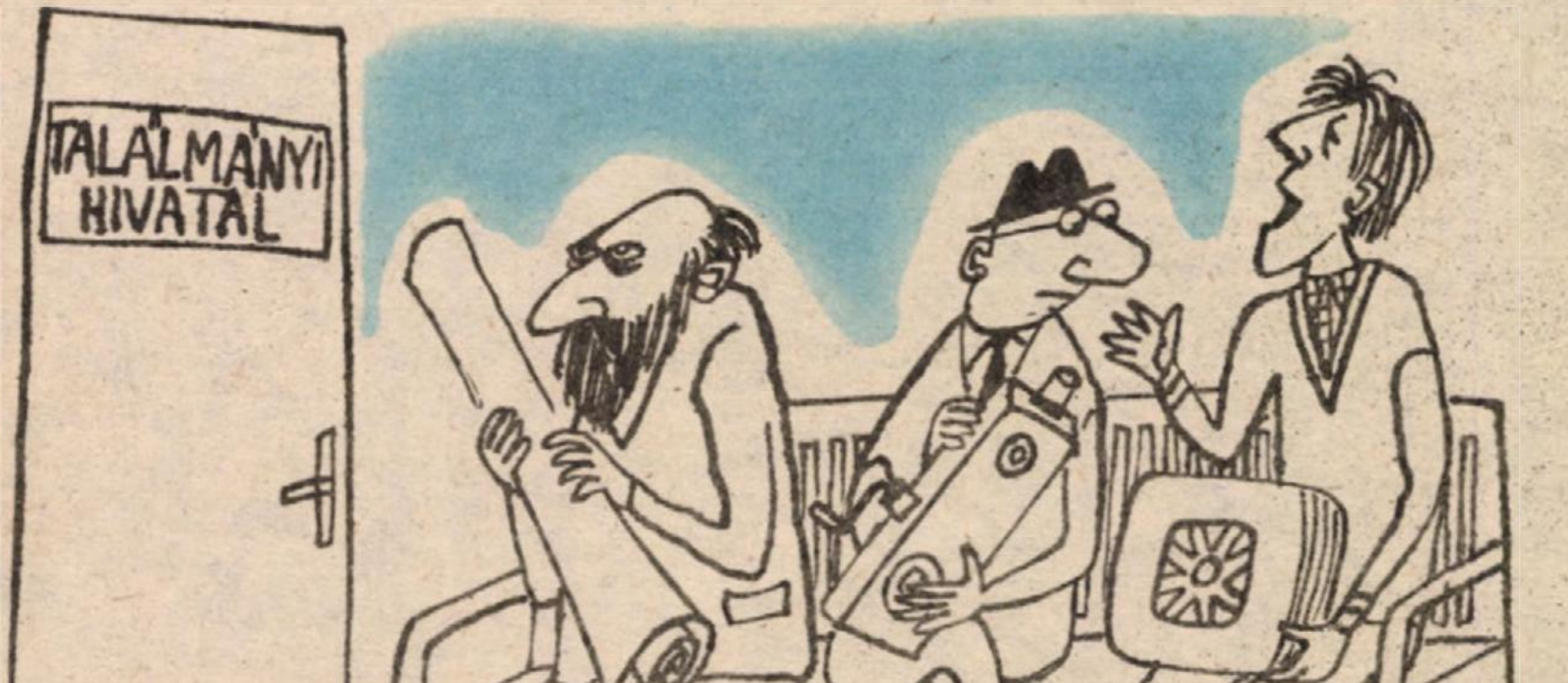

– Ezzel a szögletes kerékkel kevesebb lesz az autóbaleset, mert el sem tudnak indulni.

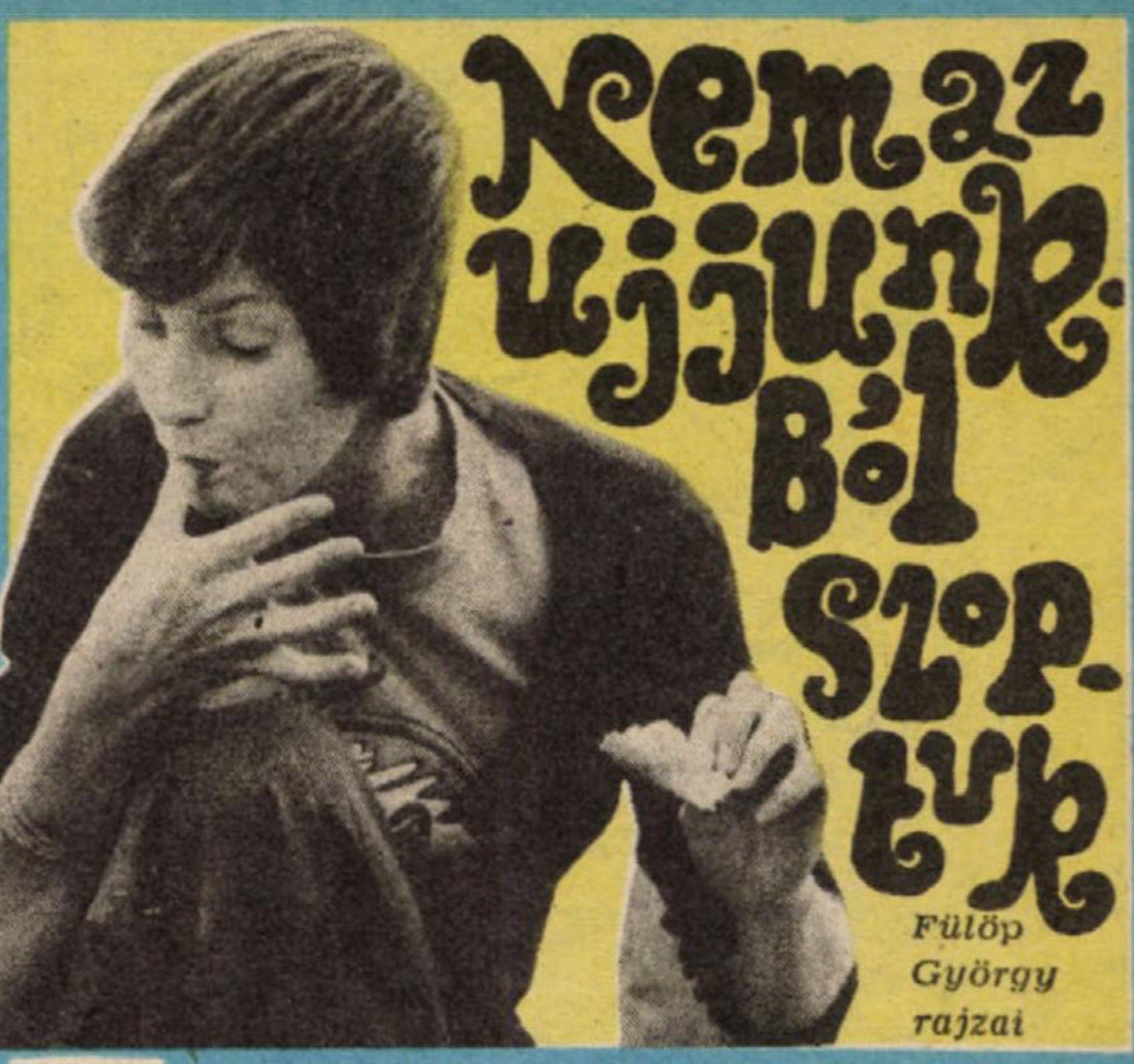

Fülöp György rajzai

Kínai turizmus

Peking, február 22.

Pekingben országos értekezletet tartottak, s ezen megvitatták a turizmus fejlesztésének kérdéseit. Elleszték a turizmustés újabb tartományokat, városokat és történelmi nevezetességű központokat nyitnak meg Kínában a külföldi turisták

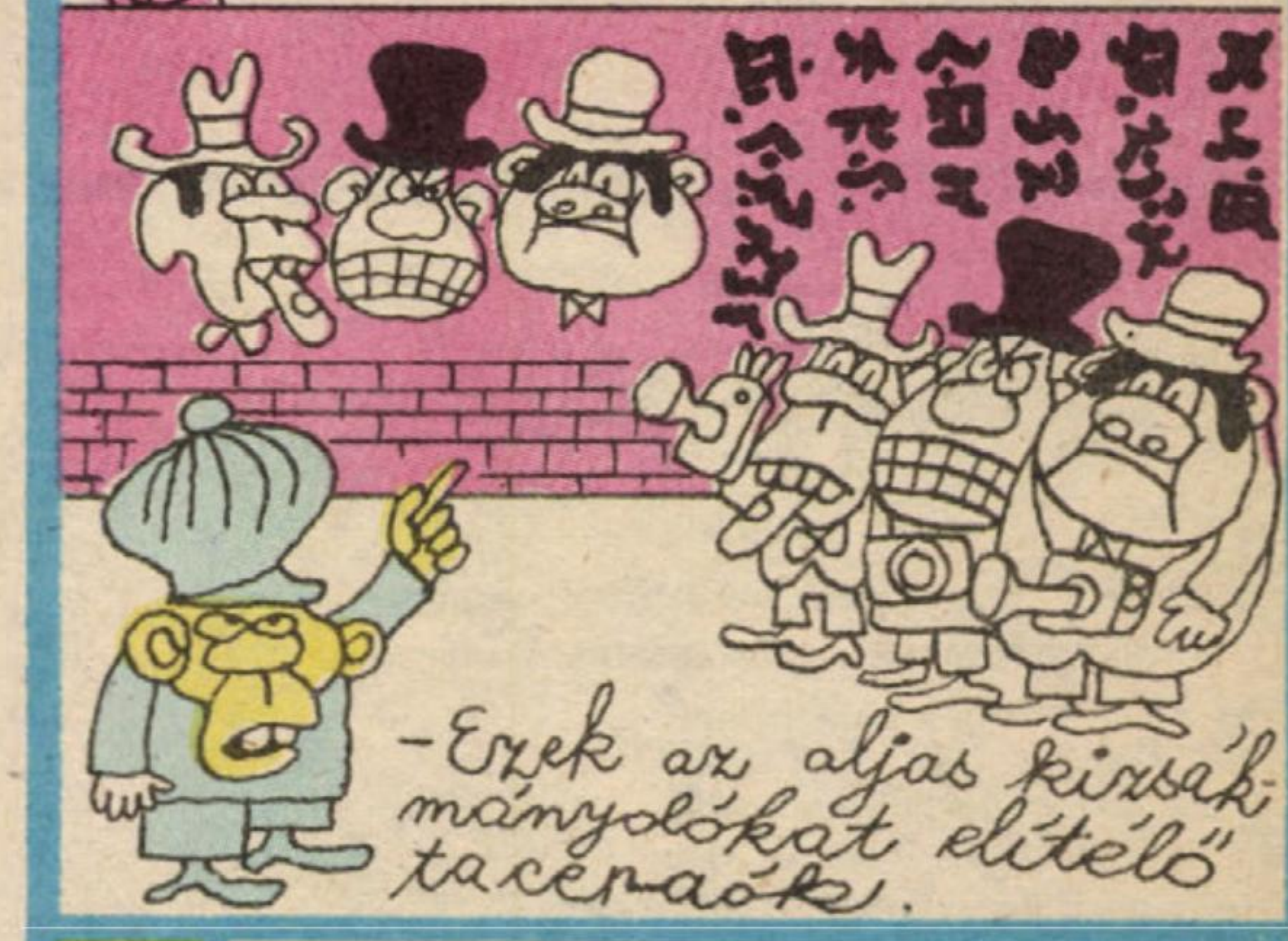
-Ezek az aljas kizsákmányolókat elítélő tacéraók.

FEHÉR CSUKLYÁBAN...

Újabb Klan-vezér Angliában

London, március 20.

Stanley Levinson telefonjelentése.

másik Klan-vezér, *David Duke*. Ez utóbbit némi huzavona után szintén kiuta-

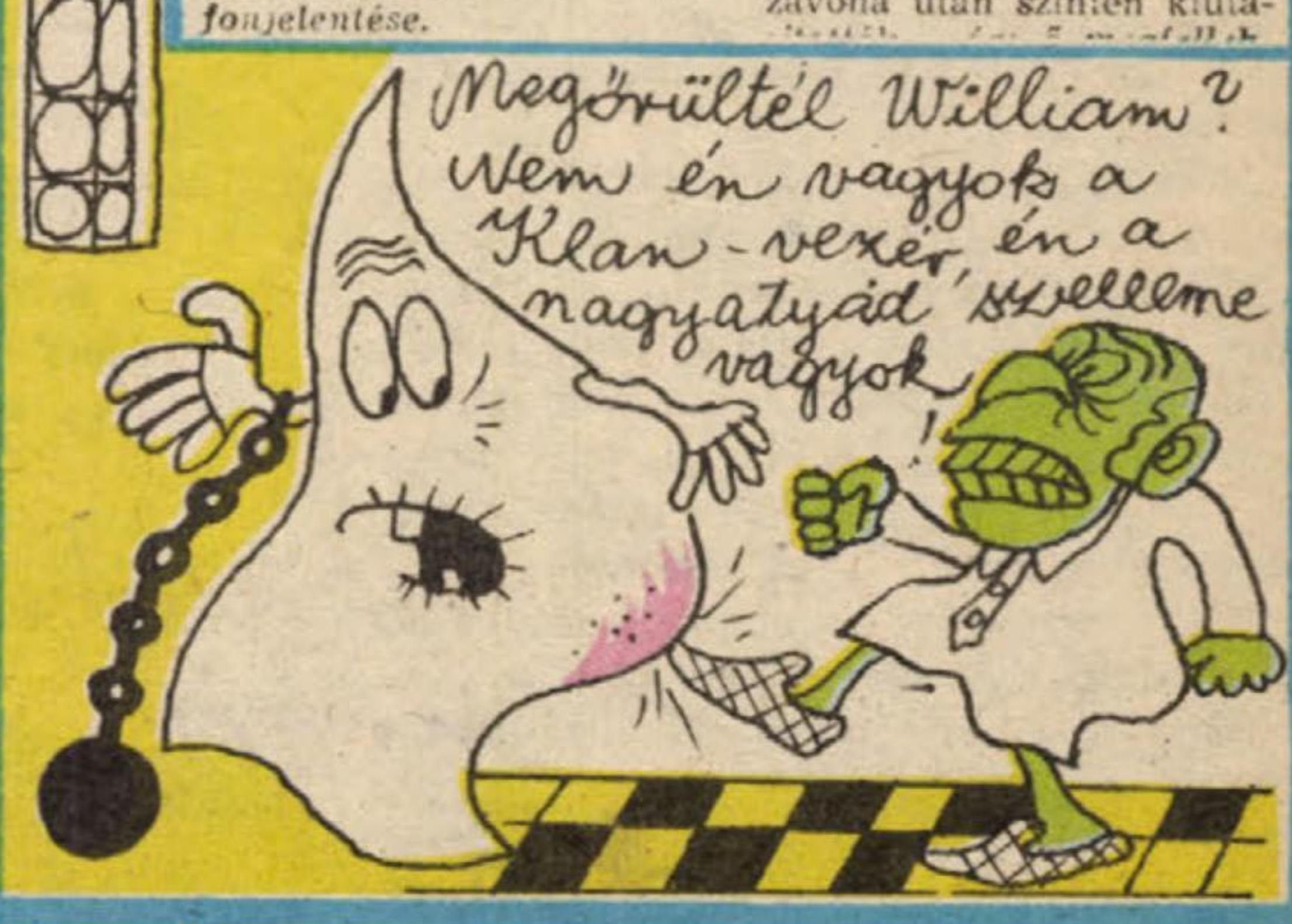
Megőrültél William? Nem én vagyok a Klan-vezér, én a nagyatyád szelleme vagyok!

BÍRÓSÁG ELŐTT AZ ÖRDÖGŰZŐK

A Magyar Televízióban a múlt héten volt látható az Ördögűzésből haláleset című dokumentumfilm. Bemutatta a Spessart folyó menti Klingenbergben 1976. július 1-én teljes fizikai le-

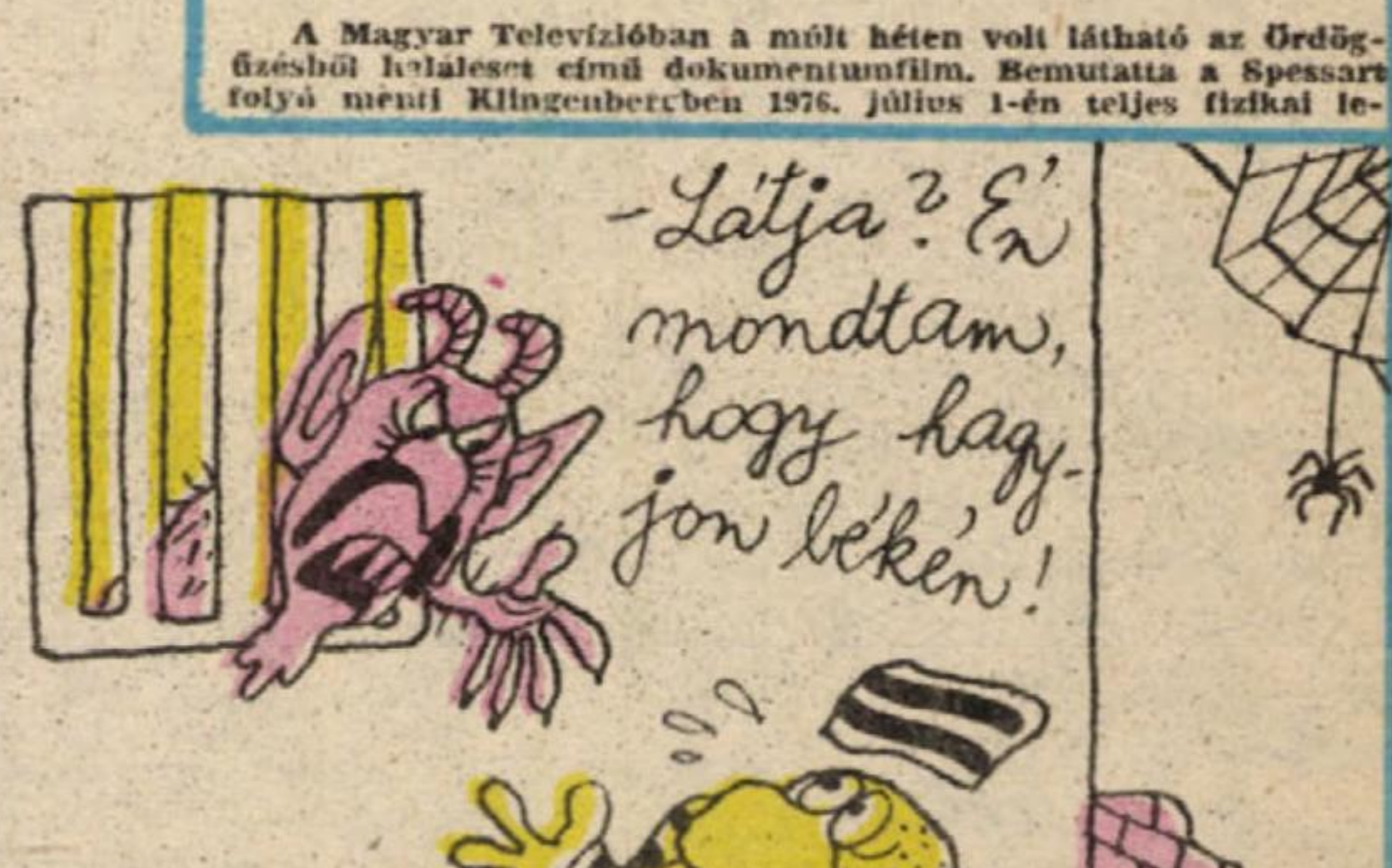
-Látja? Én mondtam, hogy hagyjon békén!

IDEGENFORGALMI TANÁCSKOZÁS

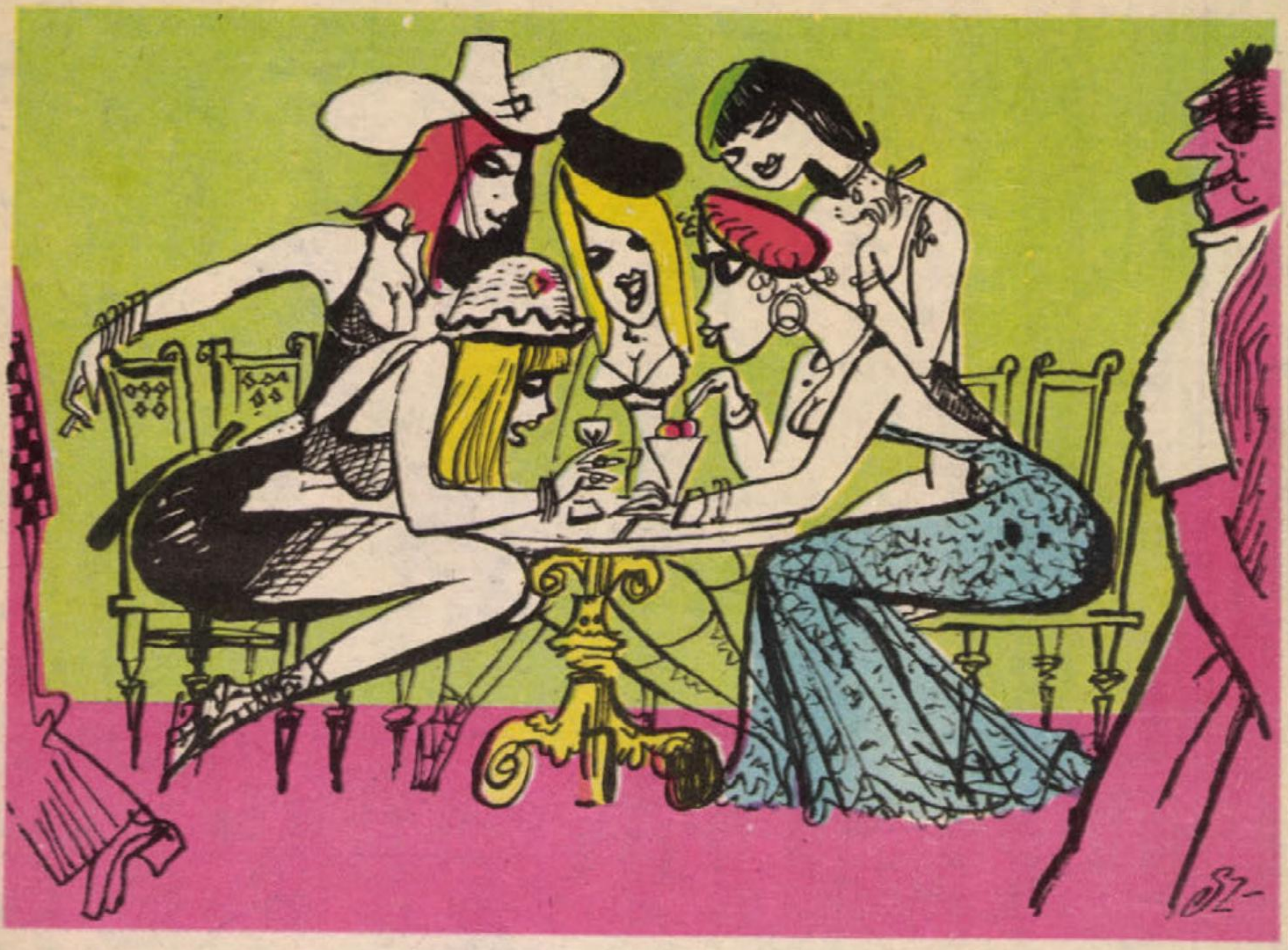

TERRORHULLÁM

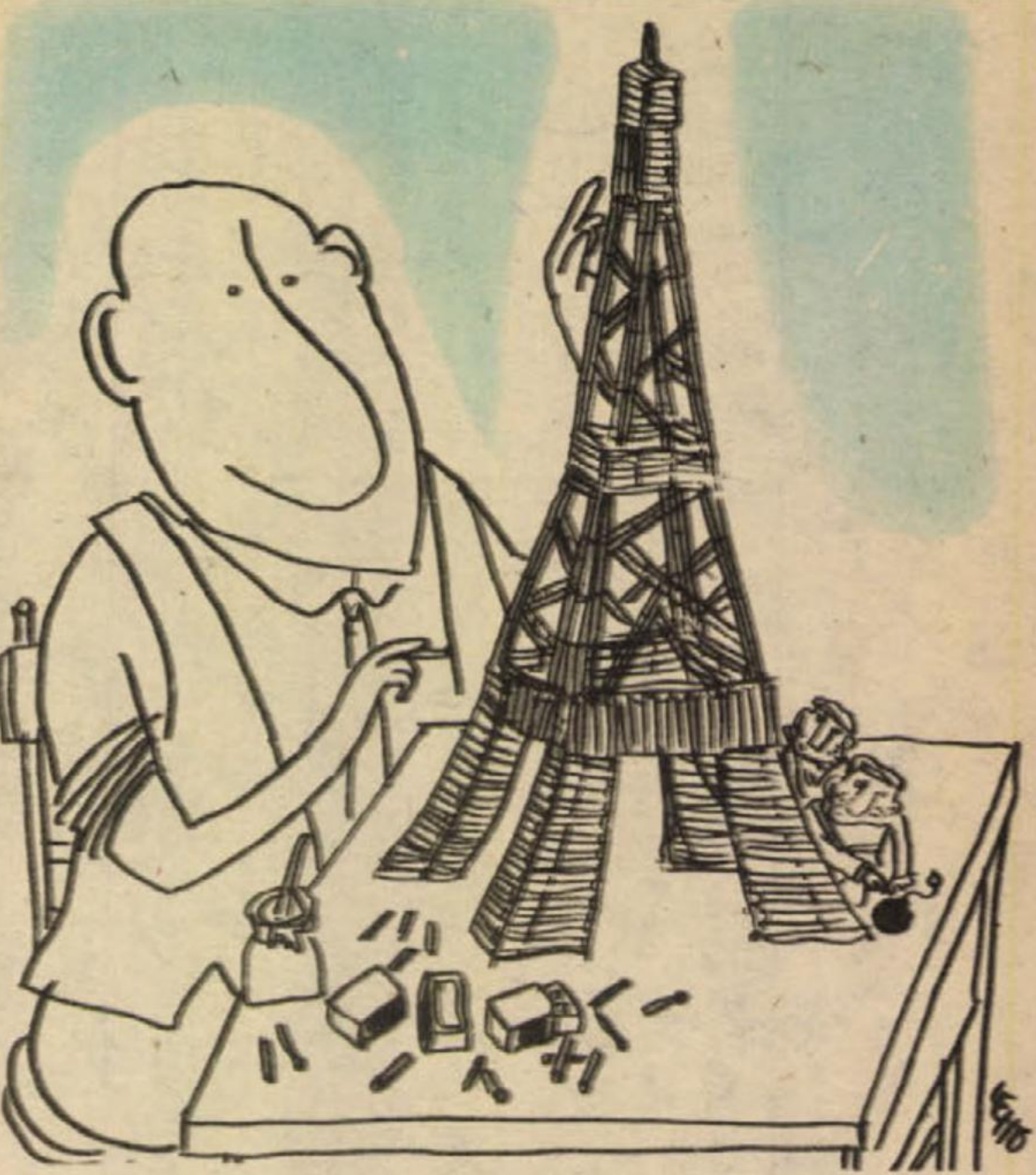

Ki kivel beszélte meg?

Szigorú tekintetű munkafelvevő az autószervizben. Kellő tisztelettel suttogom:

— Az a helyzet, hogy eltörött...

— Kivel beszélte meg? — csattan a kérdés.

— Senkivel sem beszéltem meg. Előzetes megbeszélés nélkül törött el.

— Csak azért kérdezem — mondja a szigorú tekintetű —, mert tömve vagyunk munkával. Be kell jelentkezni.

Megbeszélem a dolgot Dózsa Györggyel. A szigorú tekintetű elégedetten veszi tudomásul a megbeszélés eredményét.

— Na, lóduljon! — mondja kegyesen.

Merev tekintetű művezető.

— Az a helyzet, hogy eltörött...

— Kivel beszélte meg? — csattan a kérdés. Mereven néz a hátam mögé. Senki sincs mögöttem.

— Azért kérdezem — folytatja —, mert nem tudok soronkívüli munkát adni az embereknek.

Megbeszéltem a dolgot Rákóczi Ferenccel. A merev tekintetű elégedetten veszi tudomásul a megbeszélés eredményét.

— Na, guruljon ahhoz a kopasz szerelőhöz. Nem látja? Ott ül és újságot olvas.

Álmos tekintetű szerelő.

— Az a helyzet, hogy eltörött...

Beleül, alánéz, körbejárja, simogatja, belerúg.

— Ez bizony eltörött — mondja ki a diagnózist.

Hálaistennek, egyezik a véleményünk. Fog ez menni.

— Kivel beszélte meg? — csattan a kérdés. — Azért kérdezem, mert ezt ki kell cserélni. Alkatrész pedig nincs — és nyúl az újságért.

Megbeszéltem a dolgot Kossuth Lajossal. Az álmos tekintetű elégedetten veszi tudomásul a megbeszélés eredményét.

— Na, megnézzük.

Fél óra múlva megjön a raktárból. Tíz perc alatt kicseréli.

Csábos tekintetű pénztárosnő.

— Fizetni tetszik? — fuvolázza.

— Igen — rebegem neki. — Már megbeszéltem Ady Endrével...

Fodor Zoltán

SORREND

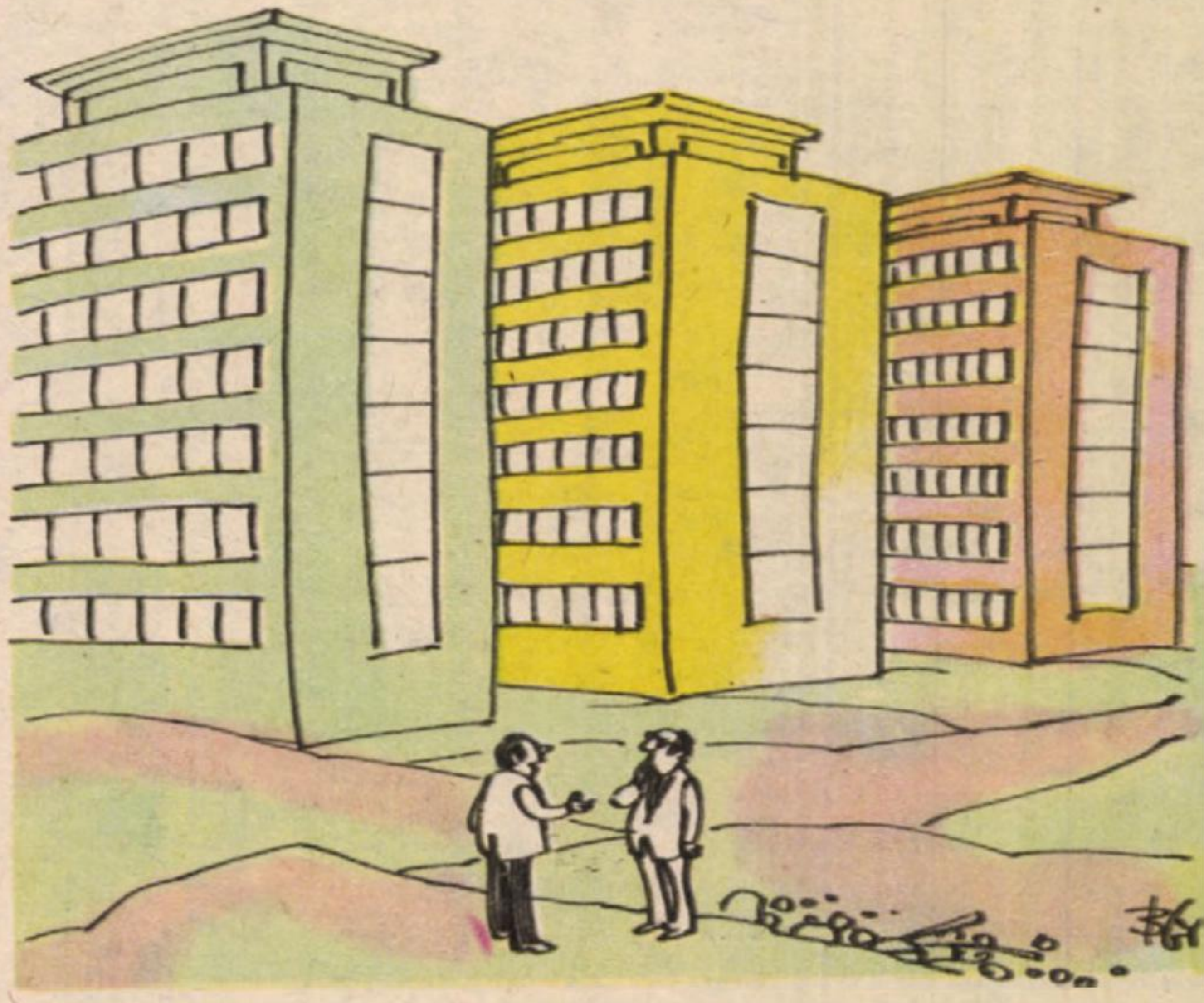

– Először építsünk egy pihenőparkot, ahol az emberek kifújhatják a mérgüket a telefon-, a közért-, meg az óvodahiány miatt.

KÖZLEKEDÉSI HÓNAP

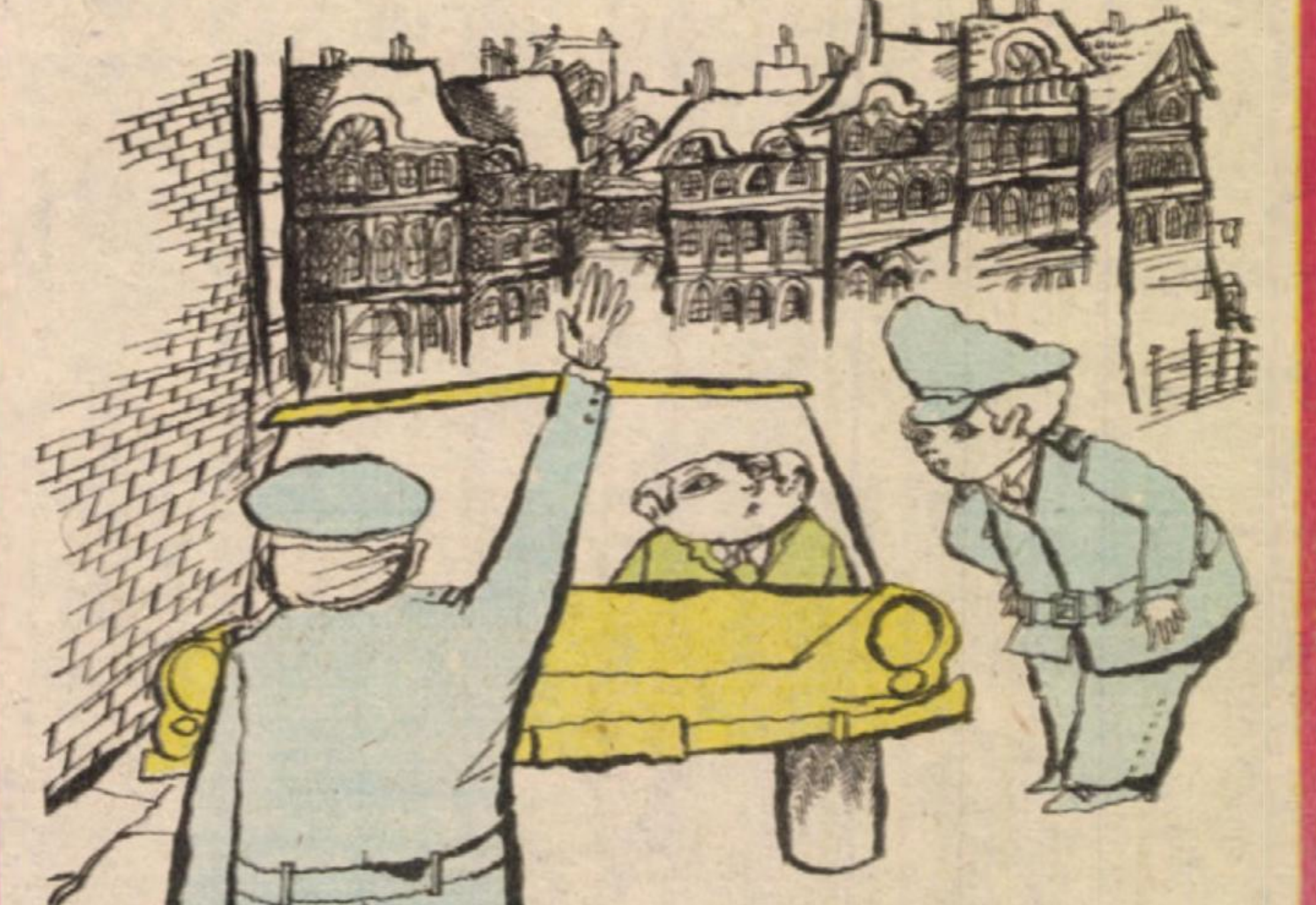

– Hadd látom, megvan-e a kormánya?

A NAGY

Ernyedten ülök a tévé előtt, mellettem Pimpi bácsi szipog teljesen elkámpicsorodva. Valami olasz nosztalgiafilm megy, nyolcvan év slágerei, vagy ehhez hasonló. Pimpi bácsiék Nápolyból jöttek, rendes évi sáskajárásukat töltik Pesten. Pimpi bácsi Savoyai Jenő seregével járhatott először nálunk, kiverte a törököt Budáról, aztán — fiatalság-bolondság — örömében oltárhoz vezette Pimpi nénit. Pimpi néni azóta sem tanult meg olaszul, Pimpi bácsi viszont fújja a magyart, mert hajh, nagy a mi erőnk.

A muzsikusok kis nyitányfélét produkálnak a képernyőn, csak úgy jojózik a szemük. Két harsona utálkozó pillantásokat vet egymásra a rézcső mellől, bár én úgy hallottam, hogy a harsonák fogságban könnyen szelídíthetők. Aztán belibeg a műsorközlő.

— Jesszusmária — rikolt fel mellettem Pimpi bácsi. — Hiszen ez Antoniella Dolorosa, a párductestű csoda.

A párductestű csoda olyan a képernyőn, mint az ördögök öreganyja, csak tán valamivel idősebb. Egy vasorrú bába hidrogénszőke parókába csomagolva. Hófehér selyemruha, elöl mélyen dekoltálva, de ha térdig dekoltálnák, akkor sem keltene buja képzeteket. Risza jobbra, risza balra, Antoniella teszi magát, attól kell tartani, hogy bármelyik pillanatban összeeshet és soha többé nem tud feltápászkodni.

— Atyavilág — zihál mellettem Pimpi bácsi —, ebben a matrónában aztán van kakaó, mi?

Csendesen fohászkodom: sose kerüljek olyan helyzetbe, hogy megállapíthassam, van-e benne, vagy nincs. Antoniella csacsog két szót, aztán kitámogatják, esküszöm, egy perccel sem előbb a kelleténél.

A muzsikusok megint babrálni kezdik a hangszereket, aztán Pimpi bácsi újfent kurjant egyet mellettem.

— Jóságos ég, hiszen ez Fulgencio Casanova, a nők bálványa.

A nők bálványa százéves. Hat izompacsirta hozza be a színre. Óvatosan leteszik, körüljárják, hol kell alátámasztani, aztán kiosonnak. A nők bálványa szelíden himbálózik előre-hátra, a szeme csukva, szerintem állva alszik. Aztán hátraveti oroszlánsörényét, a fogsora után kaffant, majd olyan megvető pillantást vet a közönségre, mint egy bosszúálló próféta az ószövetség zordonabb lapjairól.

MODERN IDŐK

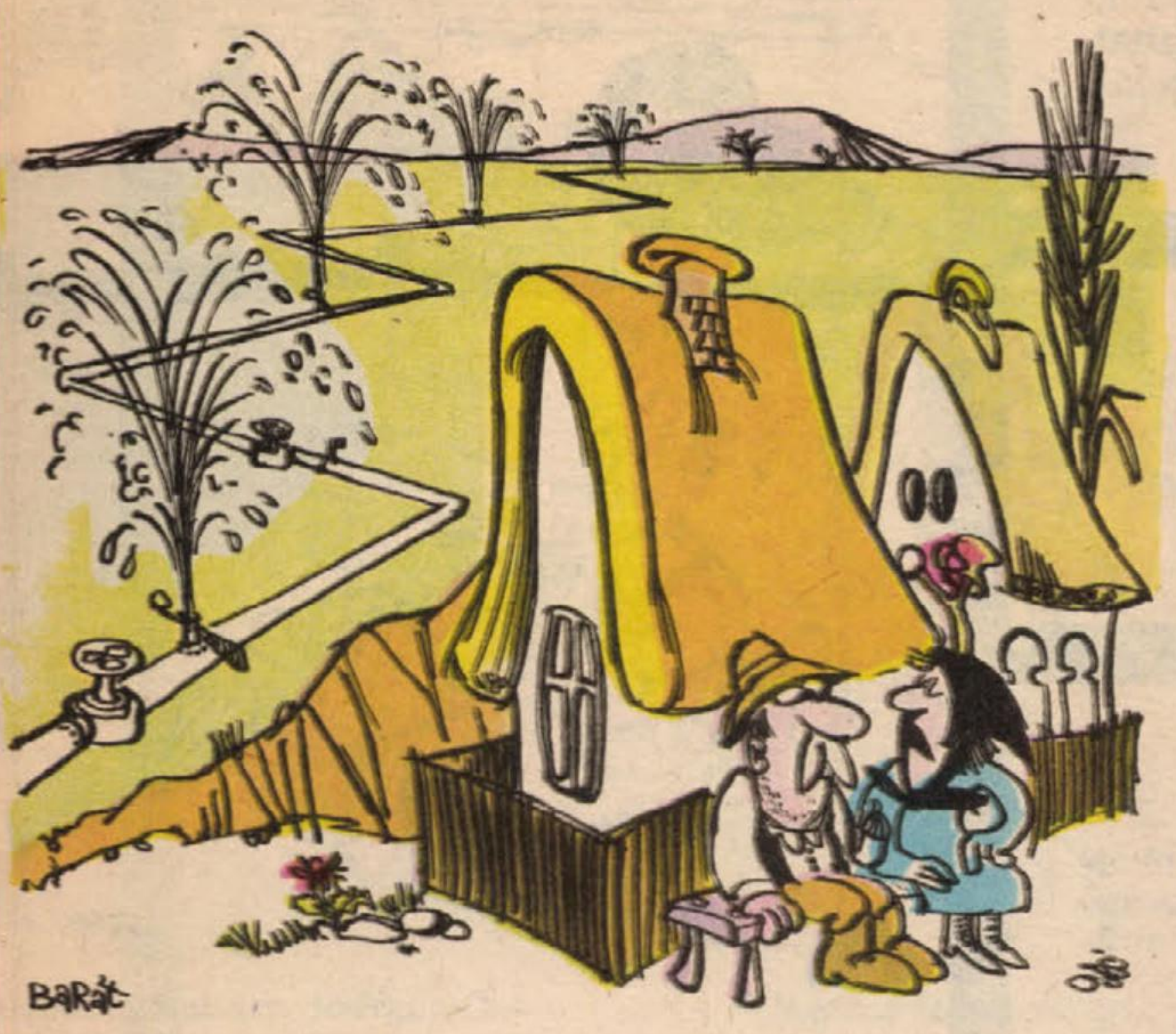

– Szaggat a reumám, úgy látszik, bekapcsolták az esőztető berendezéseket...

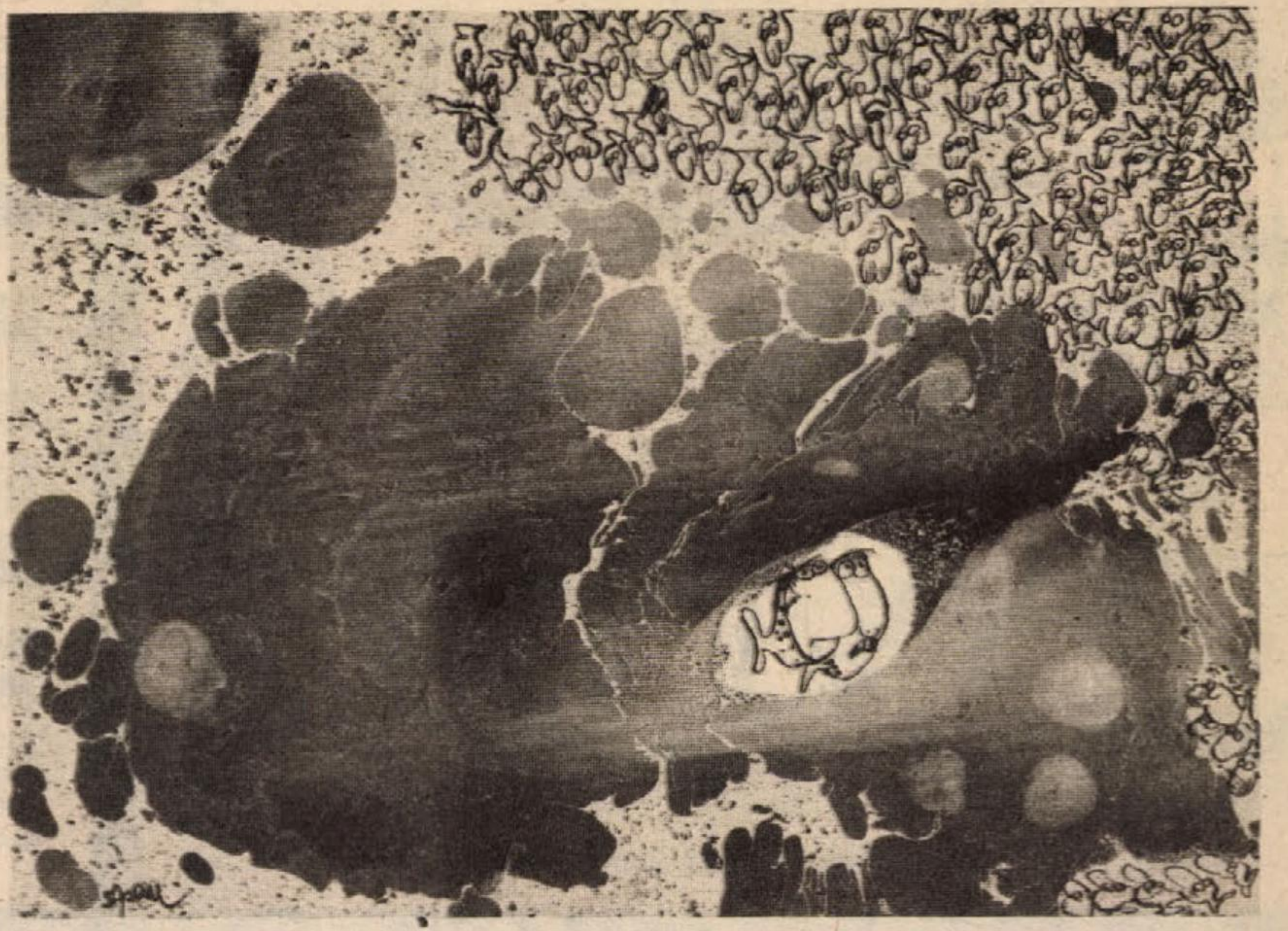

– Megőrülök! Az ötvenezer ivadékunkból húszezer állandóan ébren van, és minket néz!

NOSZTALGIA

— Mit szólsz, milyen jópofa! — kárpálja mellettem Pimpi bácsi.

Megint tanultam valamit. Egy életre leteszek arról, hogy megértsem a századforduló olasz humorát.

Fulgencio atya most lassan felkurblizza magát. Cincogni kezd, majd légzőgyakorlatokat végez. Minden szusszanásra kattan egyet, mintha ruganyos fémlapocska lenne az orrában. Végül énekelni kezd, ha igaz. Csendesen motyorászik néhány taktust magában, aztán minden strófa végén nyervog egy rémeset, mint a macska, amikor az ajtó közé csukják a farkát. A muzsika rémes. Mintha pici srácok nyeszeregtetnék a kis pléhdarálójukat, hogy plim-plim-plam, plim-plim-plam. A közönség mindenesetre eldobja magát. Nemes profilú szenátorok, márványhomlokú patríciusanyák bömbölik csapzottra egymás fazonját. A fene érti ezt, talán a dal szövege hat rájuk.

— Miről énekel? — kérdezem suttogva Pimpi bácsit.

— Hát, hogy volt neki egy kis spirituszforralója, amit fel kellett pumpálni, és akkor úgy csinált; pukk-pukk-pukk.

— És?

— Semmi és. Ennyi az egész.

Megfogadom, többé az életben nem érdeklődöm múlt századbeli olasz slágerszövegek iránt. De akkor már Pimpi bácsi is bőg, mint az anyátlan egér.

— Pimpi bácsi — tupfolom papírzsebkendőkkel a szemét. — Olyan szép volt ez?

— Fenéket — hüppögi. — Sose tudott énekelni.

— Hát akkor?

— Nem érted, marha? A fiatalságom.

— Olyan szép fiatalságod volt?

— Dehogyis. A kegyes atyák már az iskolában a füstölővel verték a fejemet. Jött a gazdasági válság, mit tehettem, beálltam gengszternek. Bemegyek az első bankba, ráförmedek a kisasszonyra: „Ide a pénzt!" Erre kiröhögött. Mert pisztoly helyett véletlenül a szemüvegtokomat fogtam rá. Kitámolygok a bankból, az ajtóban orrba vág valaki, csak úgy szikrázik a szemem. Kétségbeesetten ordítani kezdek: „Rendőr! Rendőr!" Az illető megszólal: „Nyugalom, én vagyok!" És az abesszín háború még csak aztán következett...

Akkor már semmit sem értettem.

Hogy a más ifjúsága mindenkinek ronda, az még hagyján. De honnét a nosztalgia, ha már a sajátunk sem tetszik?

Peterdi Pál

FOGADALOM

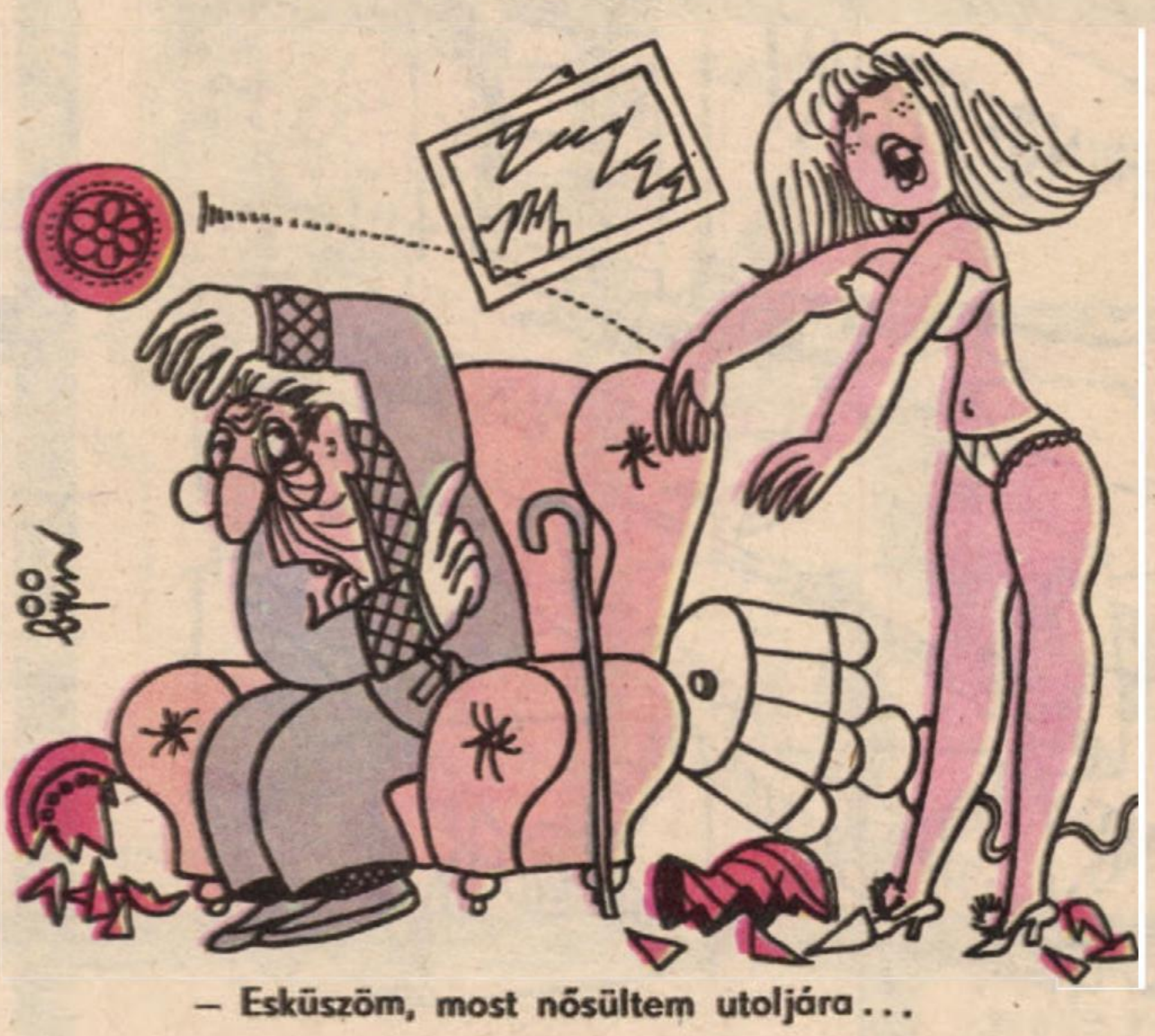

– Esküszöm, most nősültem utoljára...

KORAÉRETT GYEREK

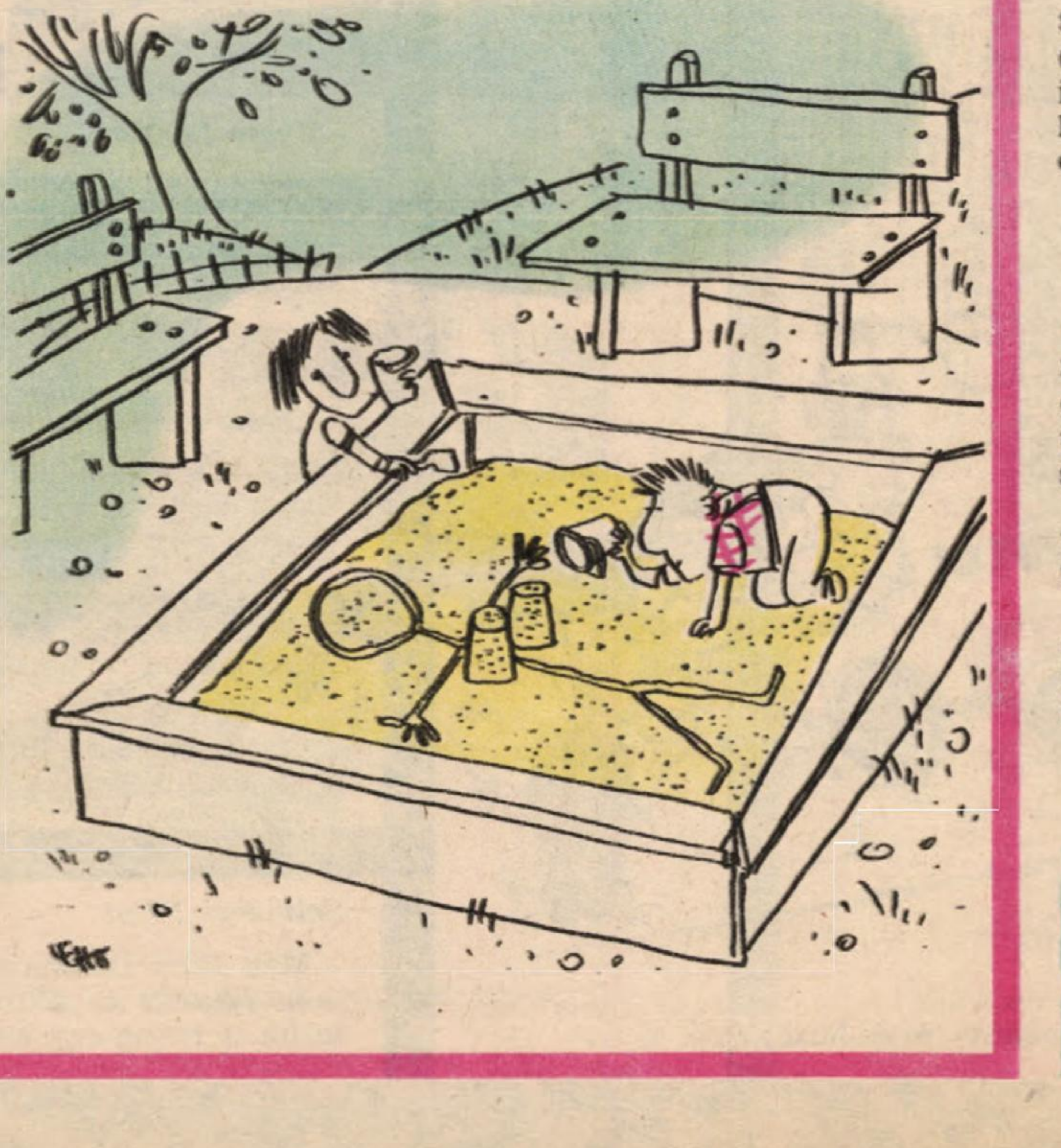

TRIBÜN

Ron Greenwood szövetségi kapitányt külföldi újságírók faggatták: miért nem került be az angol válogatott a világbajnokság tizenhatos döntőjébe?

— Nézzék, kérem — volt a válasz —, a futballal mi úgy vagyunk, hogy feltalálni még tudtuk, játszani már nem tudjuk.

•

Malcolm Macdonald, az Arsenal csatára, érdekes módon magyarázta gólképességét.

— Harry Haslam, az első edzőm azt mondta: „Fiacskám, célozd meg mindig a kapust. Tíz eset közül kilencszer nem találod el — az már kilenc gól."

•

A Michigan Egyetem kosárlabdacsapata megnyerte a bajnokságot. Jud Heathcote, az együttes mestere, a döntő után a következő ünnepi nyilatkozatot tette:

— A bajnoki rajt előtt akadt egy személy, aki azt mondta: ennek a csapatnak semmi esélye, a kiesést is csak szerencsés esetben kerülheti el. Az egyetlen bökkenő, hogy ez a személy én voltam.

•

A Dallas Tech középiskolás rögbicsapata egyvégtében a tizenhatodik mérkőzését vesztette el. A technikum igazgatója meccs után bement az öltözőbe és vigasztalni próbálta a legényeket.

— Gondoljátok meg, hogy a vereségből sokkal többet lehet tanulni, mint a győzelemből.

— Nagyszerű — szólalt meg egy csüggedt kappanhang. — Akkor a bajnokság végére mi leszünk a világ legokosabb csapata.

(p. p.)

BÍRÓ JÓZSEF külkereskedelmi miniszter kérdezi a Ludas Matyi munkatársaitól:

Mit exportálhatnánk?

Brenner György:

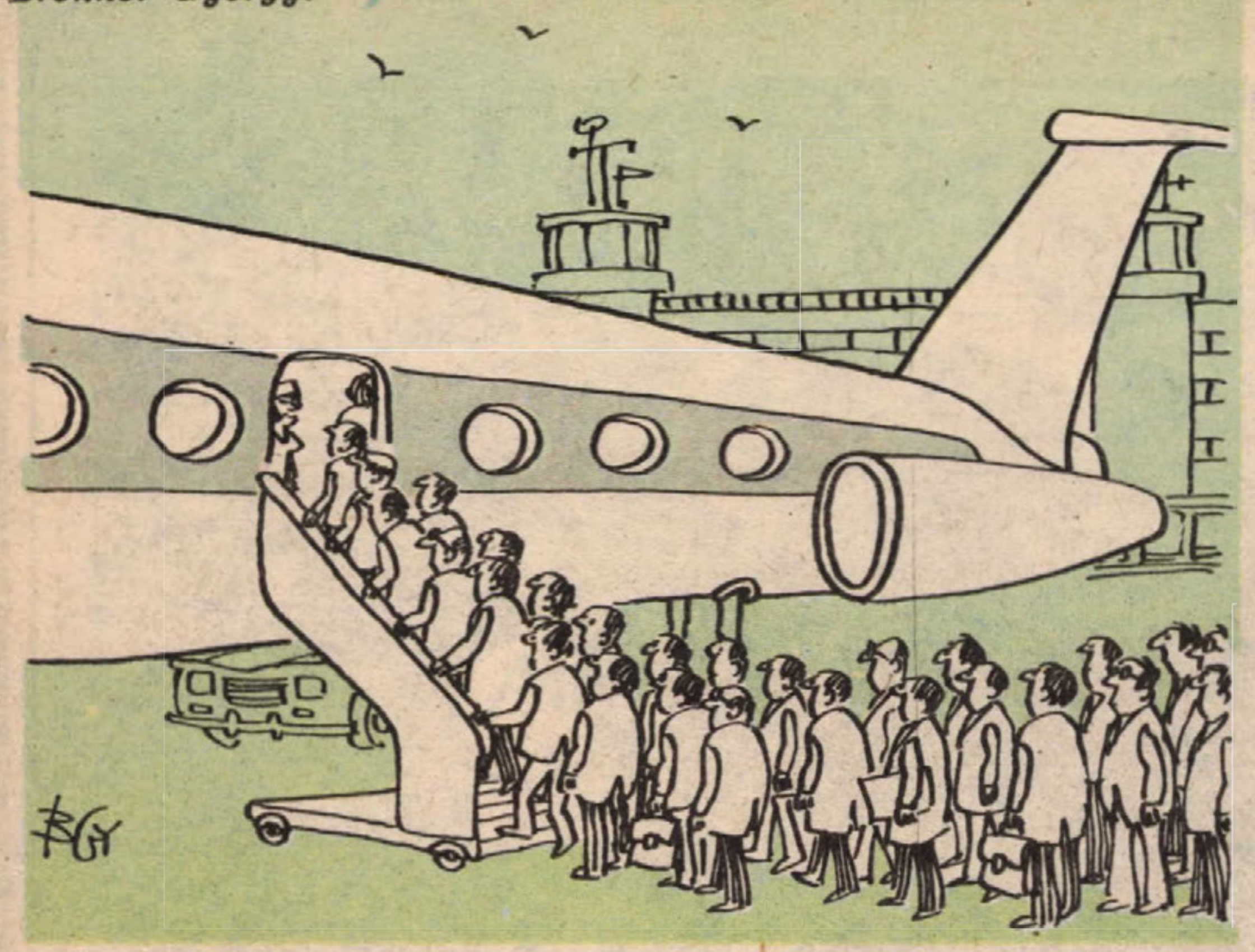

– Azokat a külkereskedőket, akik a külföldi bóvlit importálják.

Árkus József:

Beázott telefonkábeleket vízhatlan csomagolásban.

Peterdi Pál:

Inkább arra adnék tippet, hogy: kit?

Novobáczky Sándor:

Magyar tévéket, de árukapcsolással: a műsorral együtt.

Barát József:

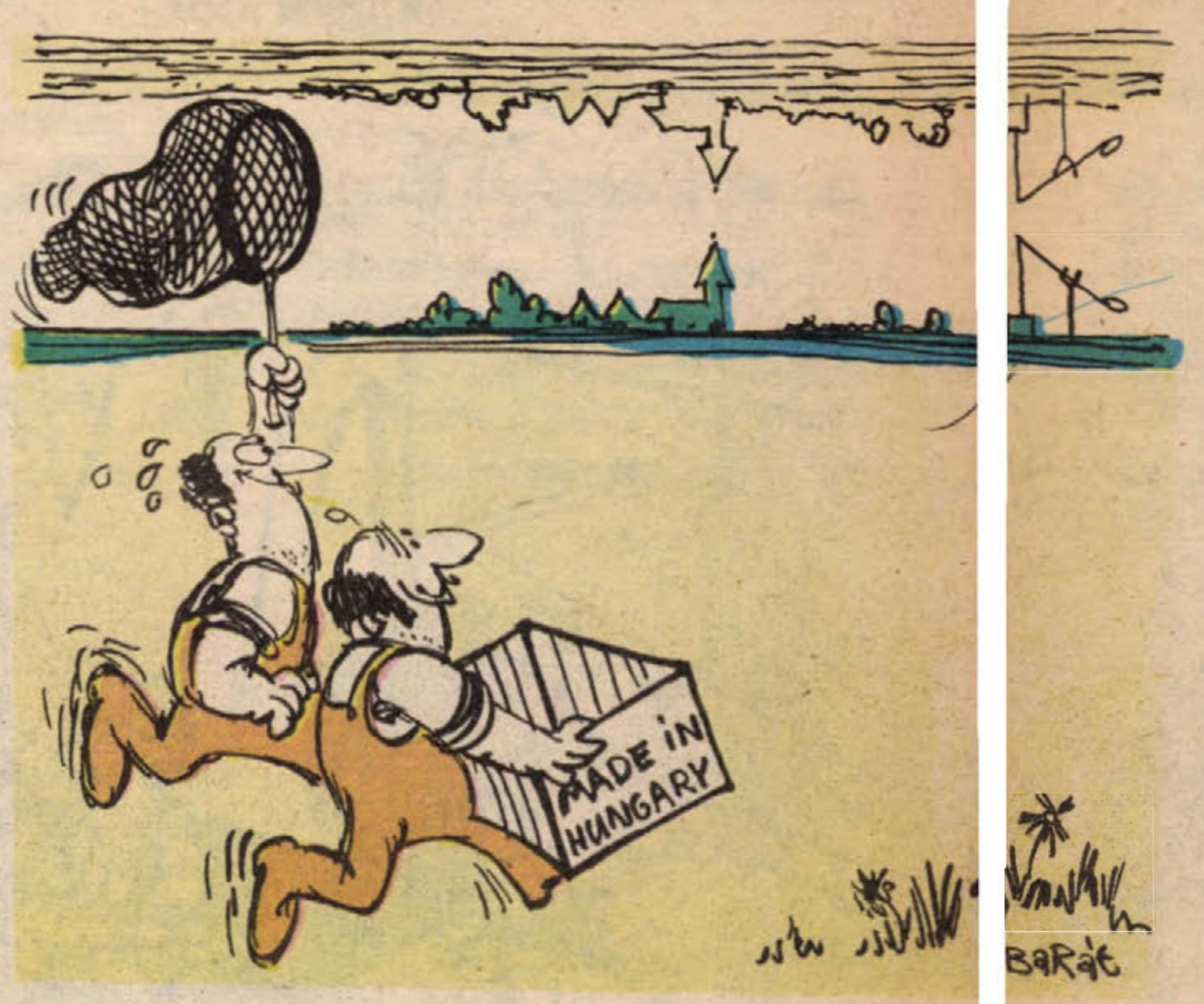

– Délibábot minden mennyiségbe .

Fülöp György:

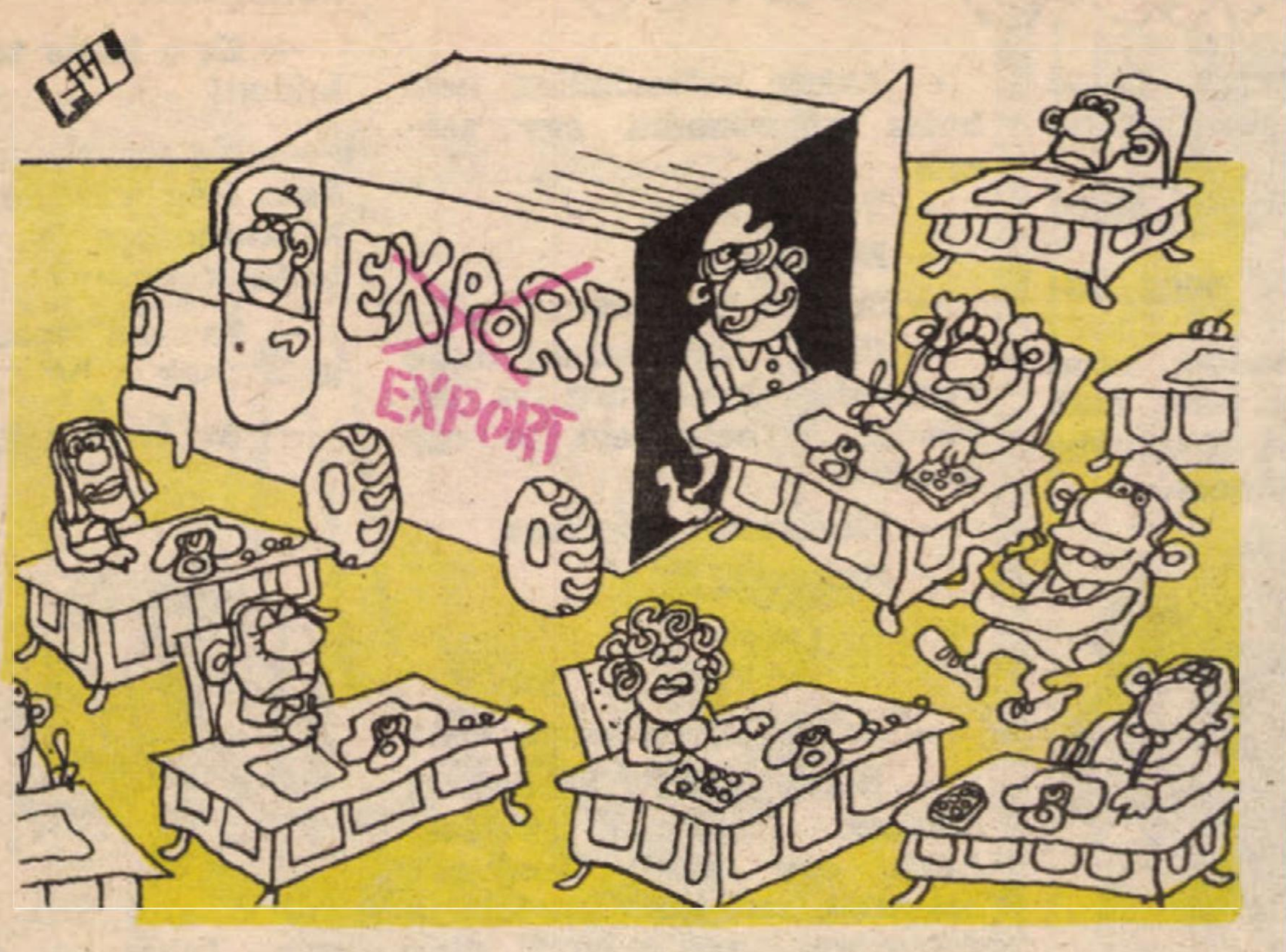

– Komplett adminisztrációt.

Erdei Sándor:

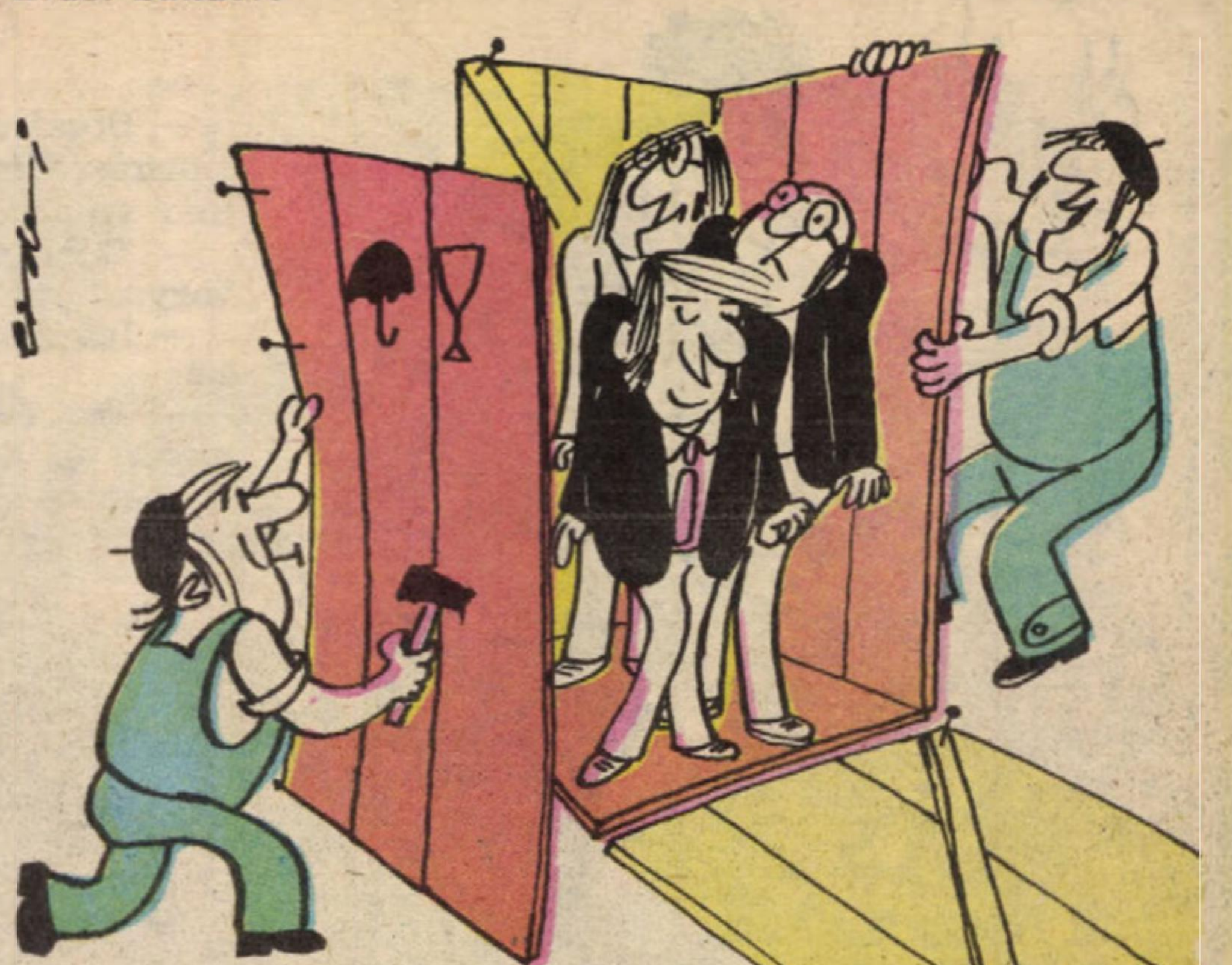

– Filmrendezőket.

Kürti András:

Egri leánykát, egri bikavért, Egri-vetélkedőt.

Somogyi Pál:

A nemdohányzókat. Nekem ne rontsák itthon a levegőt az örökös vitáikkal!

Radványi Barna:

Folklórt. Elegendő, ha három magyar állampolgárra jut két népi táncos.

Tormai László:

A még meglevő problémáinkat.

Szűr-Szabó József:

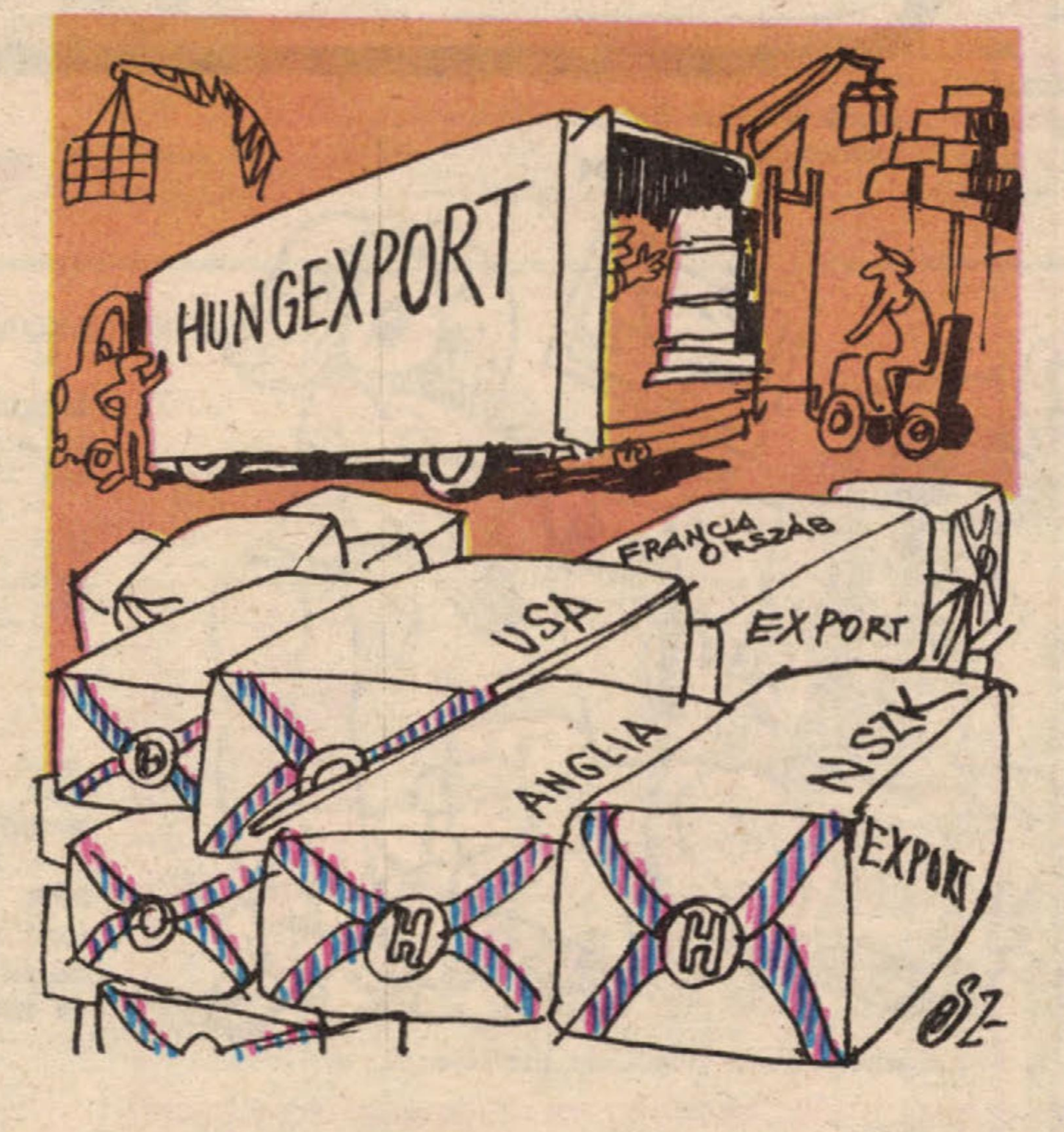

– Látogatóba hívó levélpapírt!

Balázs-Piri Balázs:

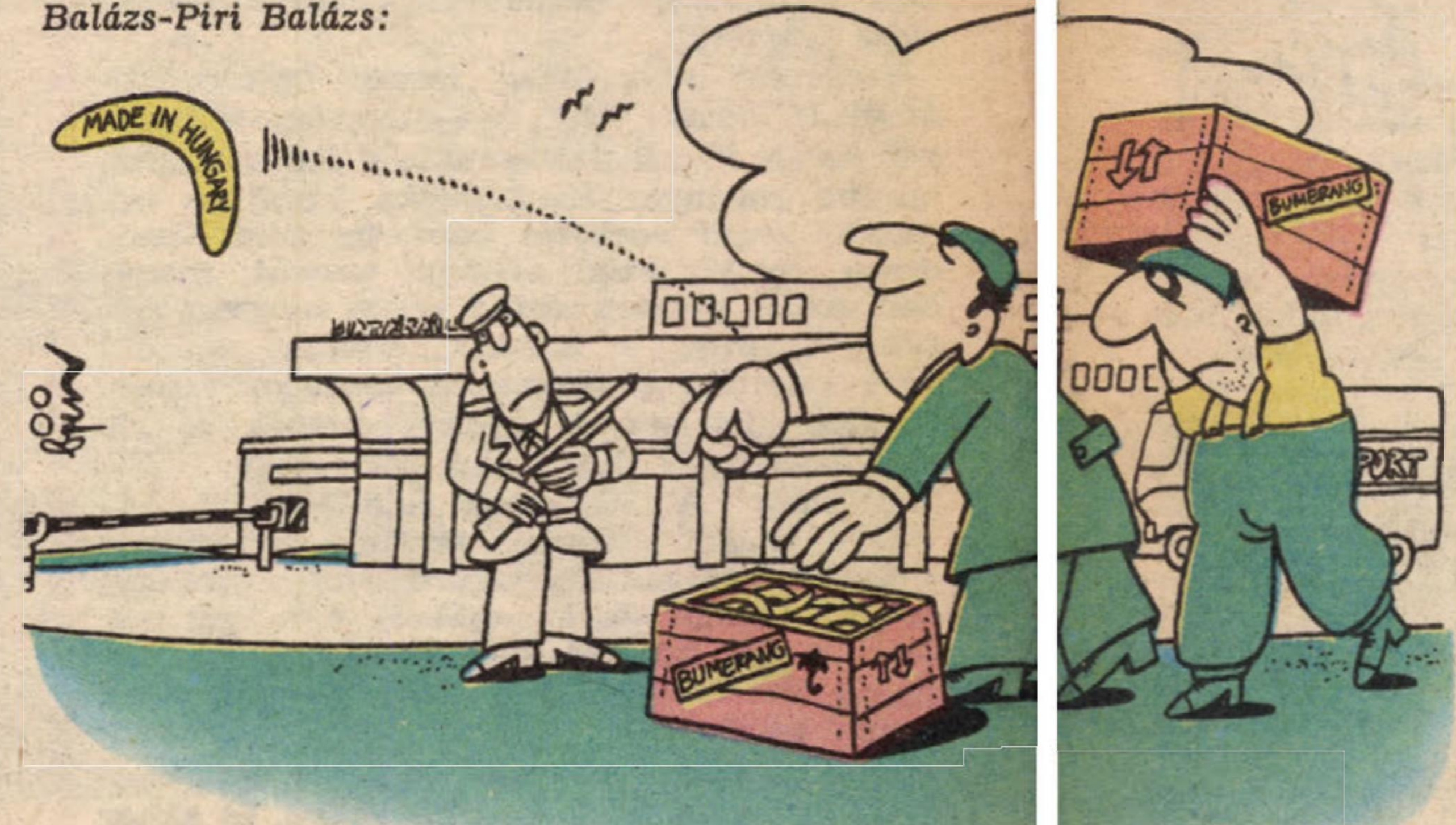

– Bumerángot. A rossz minőségűek nem térnének vissza.

Hegedűs István:

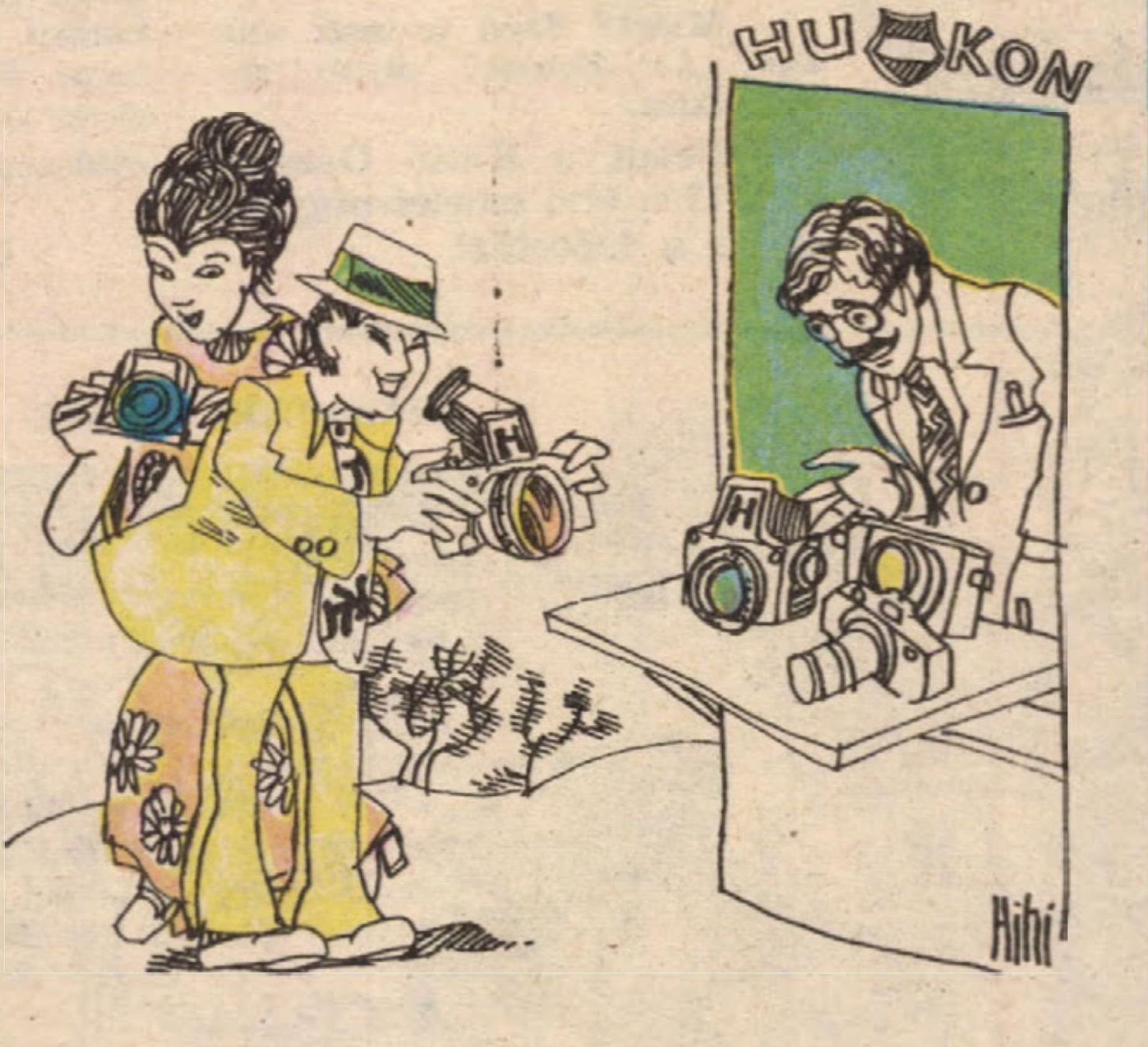

– Fényképezőgépet Japánba.

Mikes György:

A pesti üzletekben argentin őszibarack-befőtt kapható. Ha mi exportálnánk őszibarack-befőttet Argentínába, vehetnénk őszibarack-befőttet Norvégiából is.

Vasvári Anna:

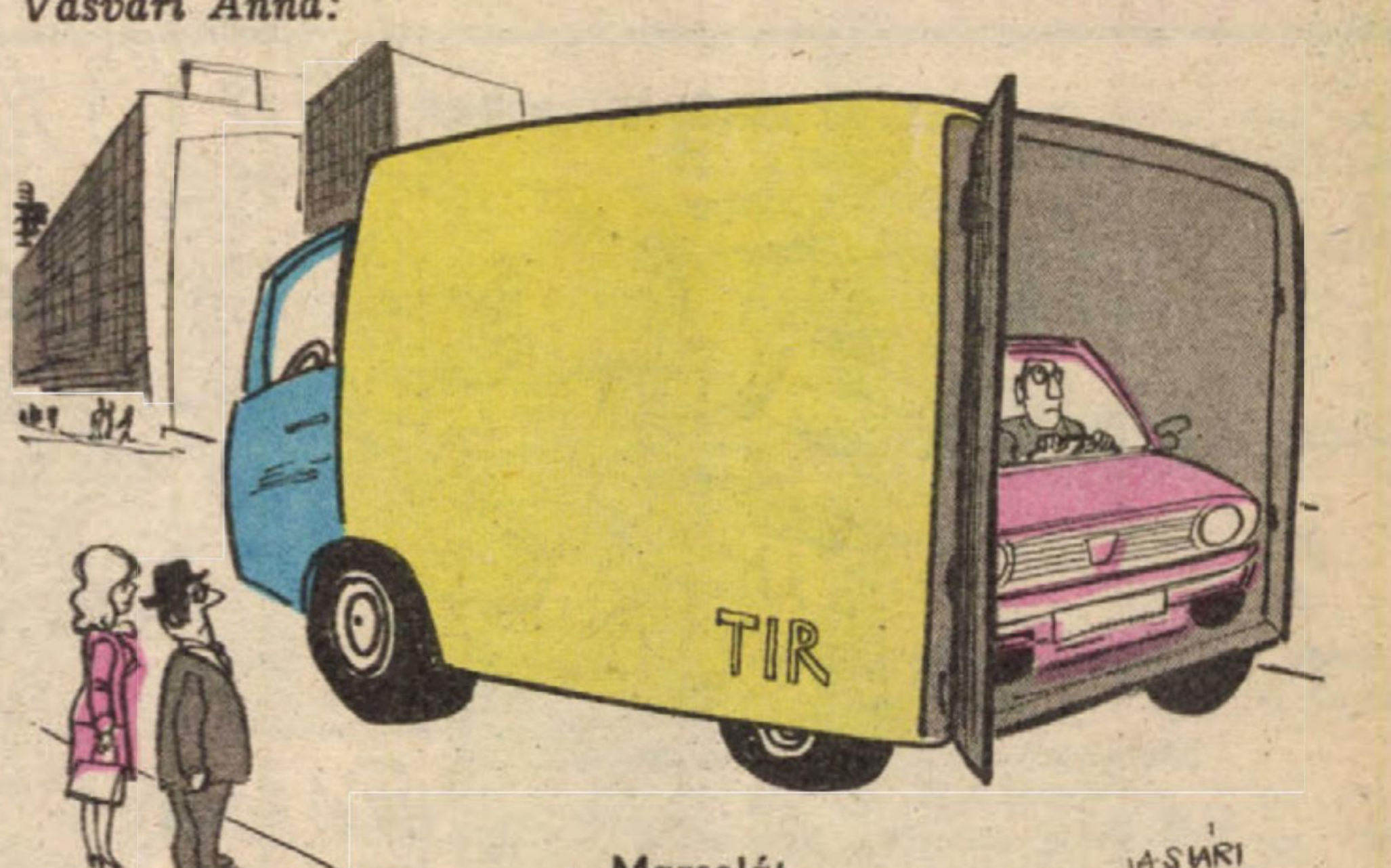

– Mazsolát.

Szilágyi György:

Nagy üzlet lenne, — diszkréten mellőzöm
a kissé pikáns részleteket —
ha exportálnánk a könnyű hölgyekből
itthon elfekvő készleteket...

Sajdik Ferenc:

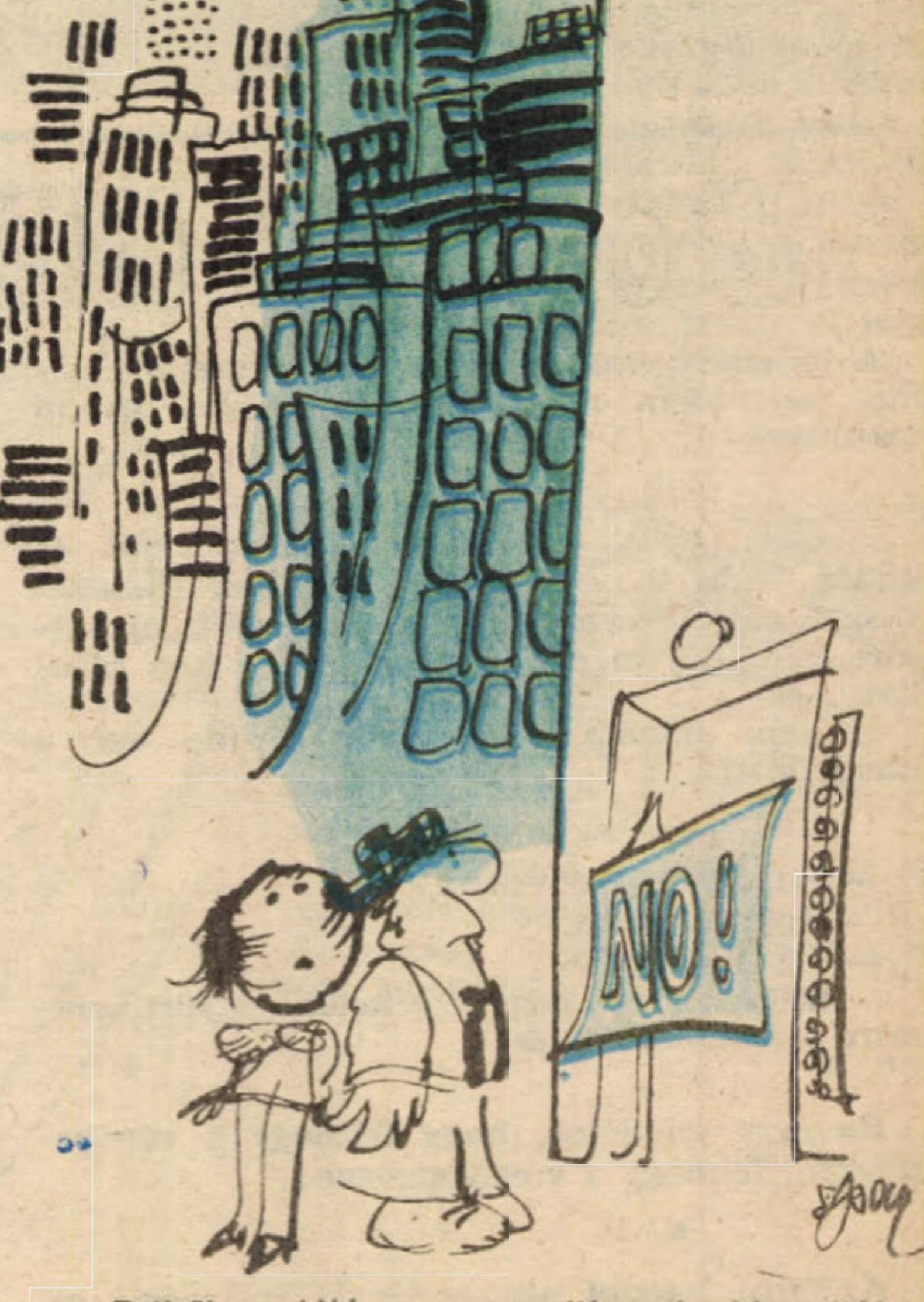

– Felhőkarcolókba magyar liftet, hadd tudják meg, mi az élet...

Dallos Jenő:

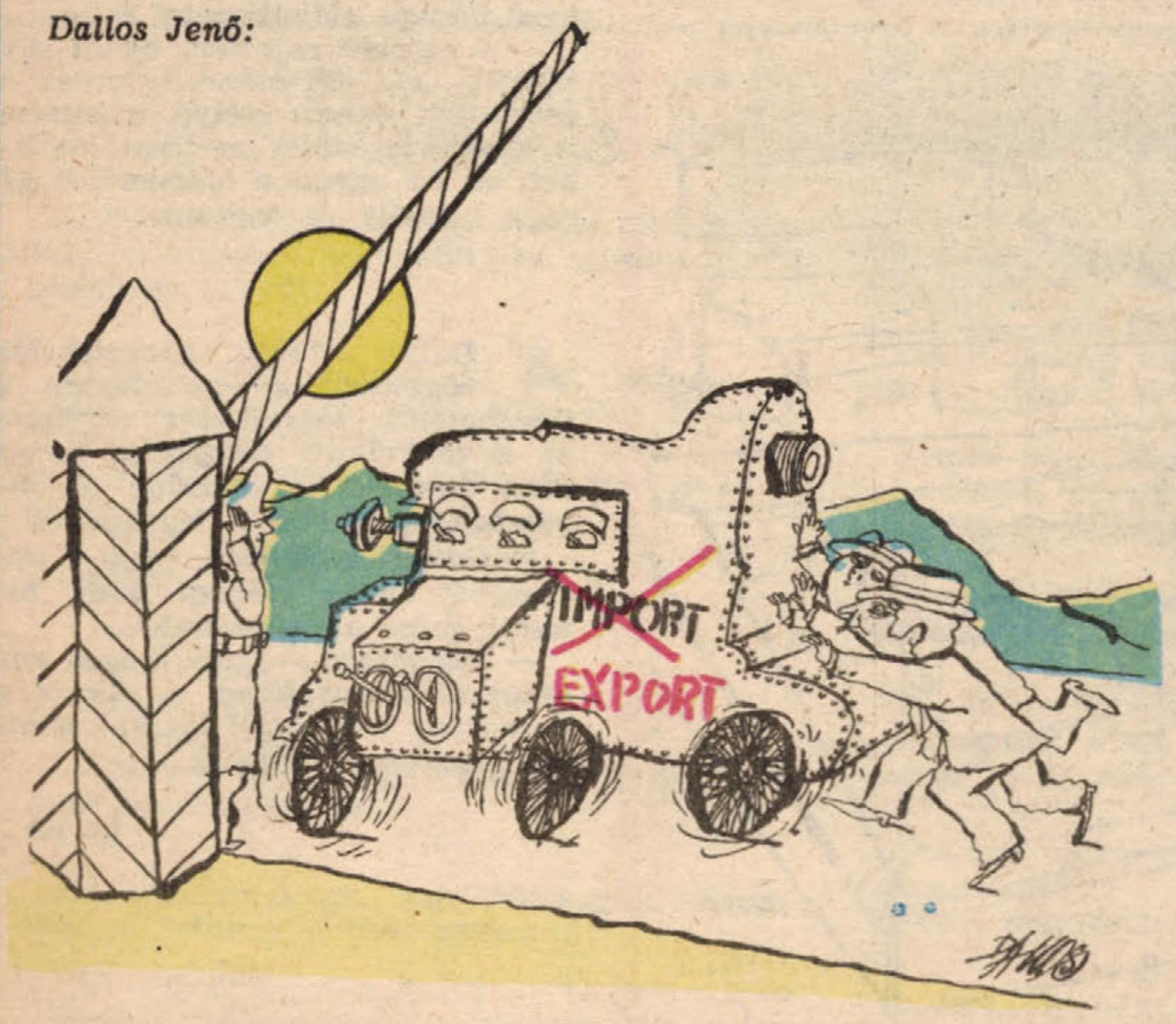

– Olyan importgépeket, amelyeket nem használunk ki...

Sólyom László:

Jól bevált licencünket a munkanélküliség megszüntetésére: hogyan lehet kevés munkával sok dolgozót foglalkoztatni.

Galambos Szilveszter:

Helyezzünk súlyt a szellemi exportra. Exportáljunk olcsó magyar szellemet drágán a skót kísértetkastélyokba.

Palásti László:

Azt a rengeteg borsót, ami a falakról visszahullik.

Selmeczi Tibor:

Még több libamájat, mert ha esetleg nem vennék át tőlünk, akkor végre nekünk is lenne egy kevés.

Tót Gyula:

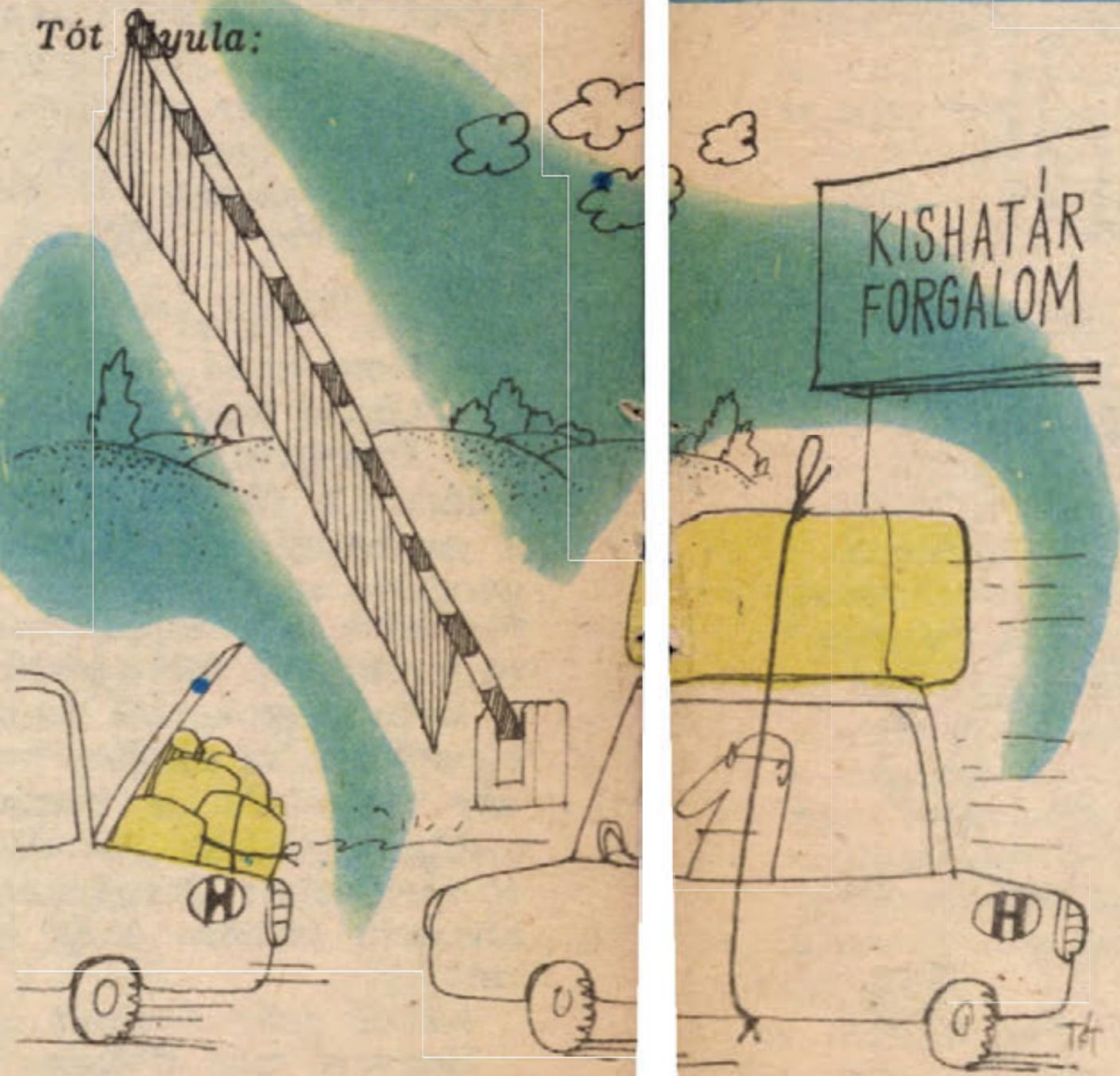

– Ugyanazt nagyban, amit ho fitársaink kicsiben exportálnak...

Endrődi István:

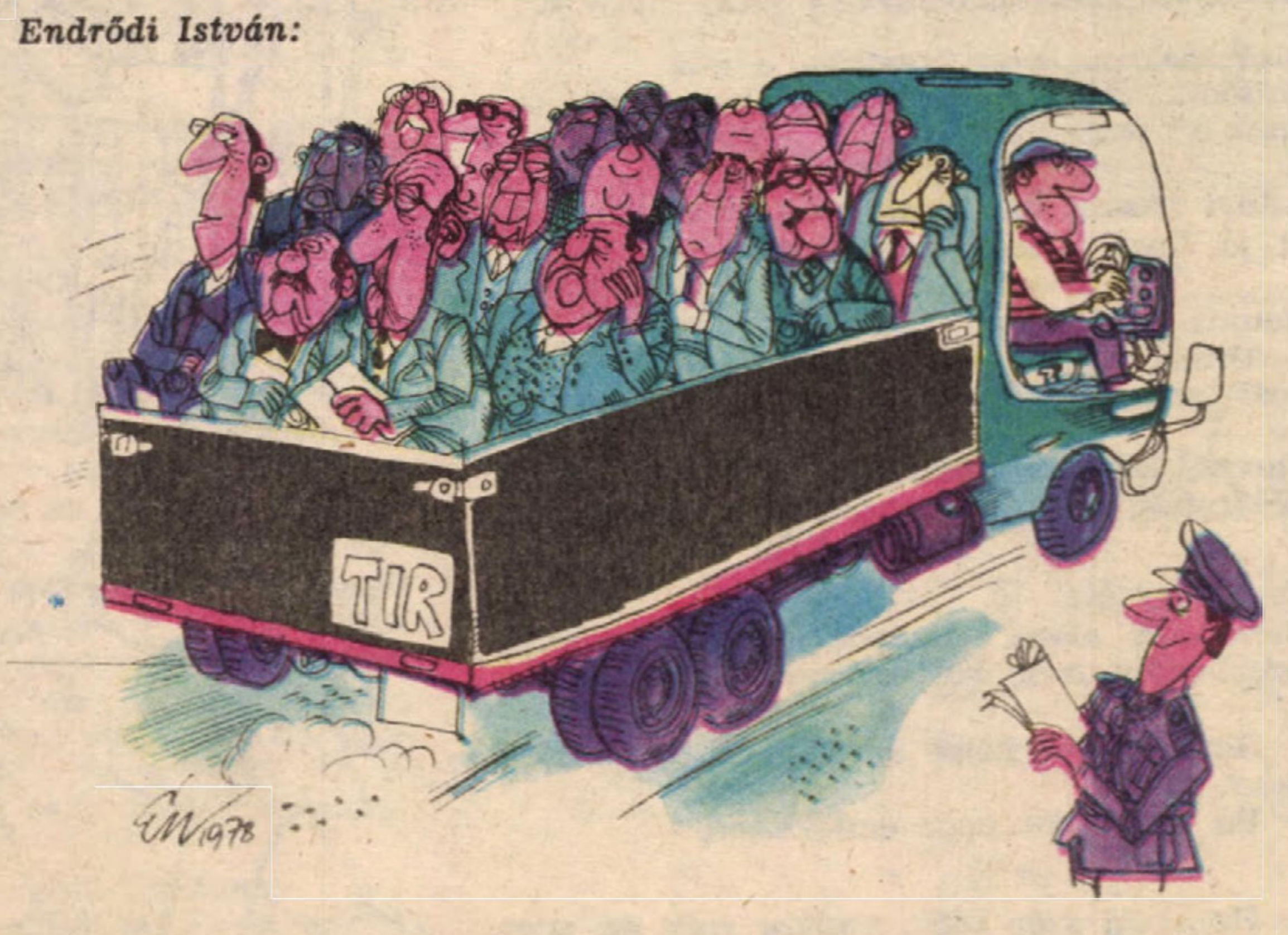

– Azt a sok „nehéz embert", és vásároljunk helyettük licencet.

NŐI DOLGOK

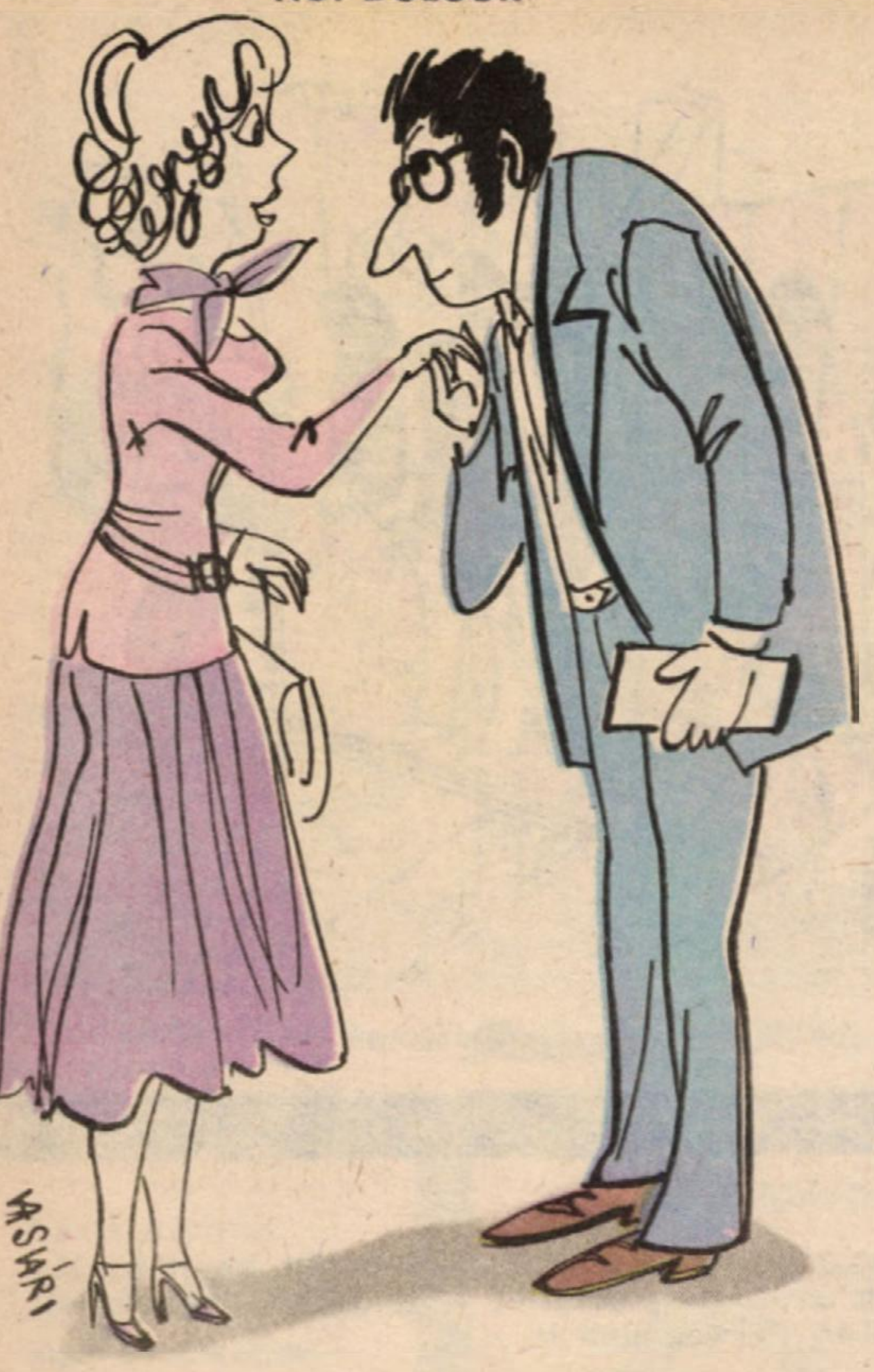

– Nem tudom, mikor érek oda, de pontos leszek!

PÁRBESZÉDEK

— Bocsánat, hölgyem, olyan ismerős. Nem találkoztunk mi már valahol?
— Dehogynem, a feleséged vagyok.
— Igazán örülök, hogy látlak.
— Tíz évvel ezelőtt azzal mentél el hazulról, hogy csak leszaladsz a sarki kocsmába és iszol egy nagyfröccsöt.

— Tudod, milyen lassú nálunk a kiszolgálás. Jól vagy?
— Jól.
— Mi van a kislányunkkal, Évikével?
— Fiad van és Imrének hívják. Tizenkét esztendős.
— Hogy szalad az idő! Sokba került a gyerek nevelése?
— Sokba.
— Akkor valószínűleg nem tudsz kölcsönadni egy százast.
— Valószínűleg.
— Egyébként?
— Semmi különös.
— Ha a gyerekünk majd megnősül, igyál meg az esküvőjén helyettem is egy fröccsöt.
— Megiszom. Szervusz.
— Szervusz.

●

— Bocsánat, mi ez a füst?
— Nem látja? Tábortüzet raktunk. Szalonnát sütünk. Adok egy karéj kenyeret, hagymát, szalonnát ott talál a dobozban. Nincs is annál jobb, mint a friss, foszlós kenyérre rácsöpögtetni a jó forró szalonnazsírt.
— Egy kicsit szokatlan ez a szalonnasütés.
— Miért? Szép tavaszi este van. Az ilyesmi olyan romantikus.
— Dehát a Külső Gázszag utca 17/c. első emelet négyben ég ez a tábortűz!

— Hát hol égjen? Nincs nekünk időnk kivillamosozni Zugligetbe.

— Ez a lakás társadalmi tulajdon!

— Ne szavaljon nekem! Kilenc évig vártunk erre a lakáskiutalásra, s tegnap költöztünk be.

— És ma már tábortüzet gyújtanak a hálószobában?

— Az én házam, az én váram! Tehát kér egy kis szalonnát?

— Köszönöm, nem kérek. Túl zsíros nekem. Ha már ilyen szépen együtt vagyunk, nincs hangulatosabb, mint körbeülni egy tábortüzet és dalolni. Kíséretről én gondoskodom. A 05-ön kihívom a tűzoltó-zenekart!

Galambos Szilveszter

MAGYAR MÓDRA

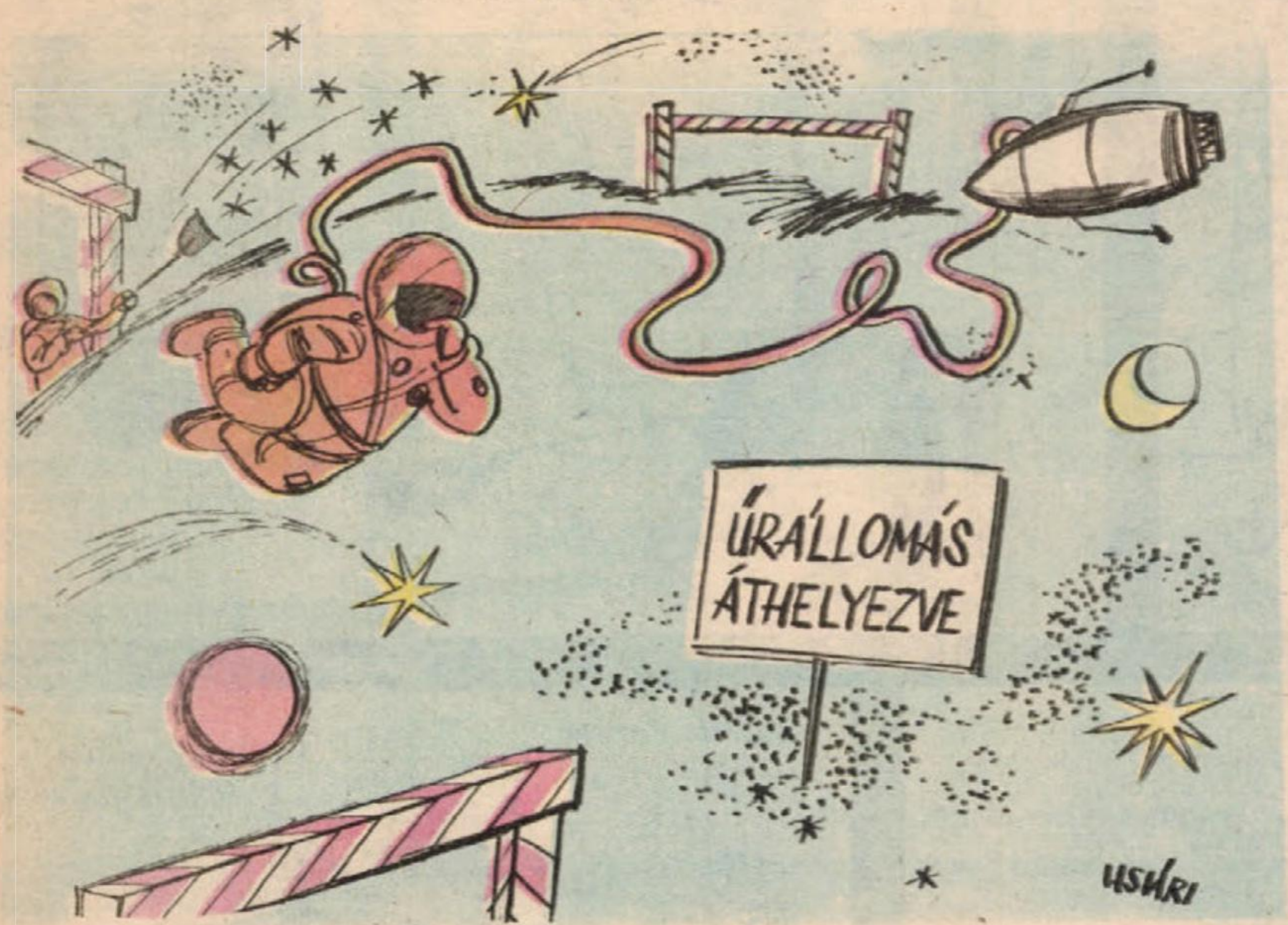

SZABADTÉRI ÁRUHÁZ

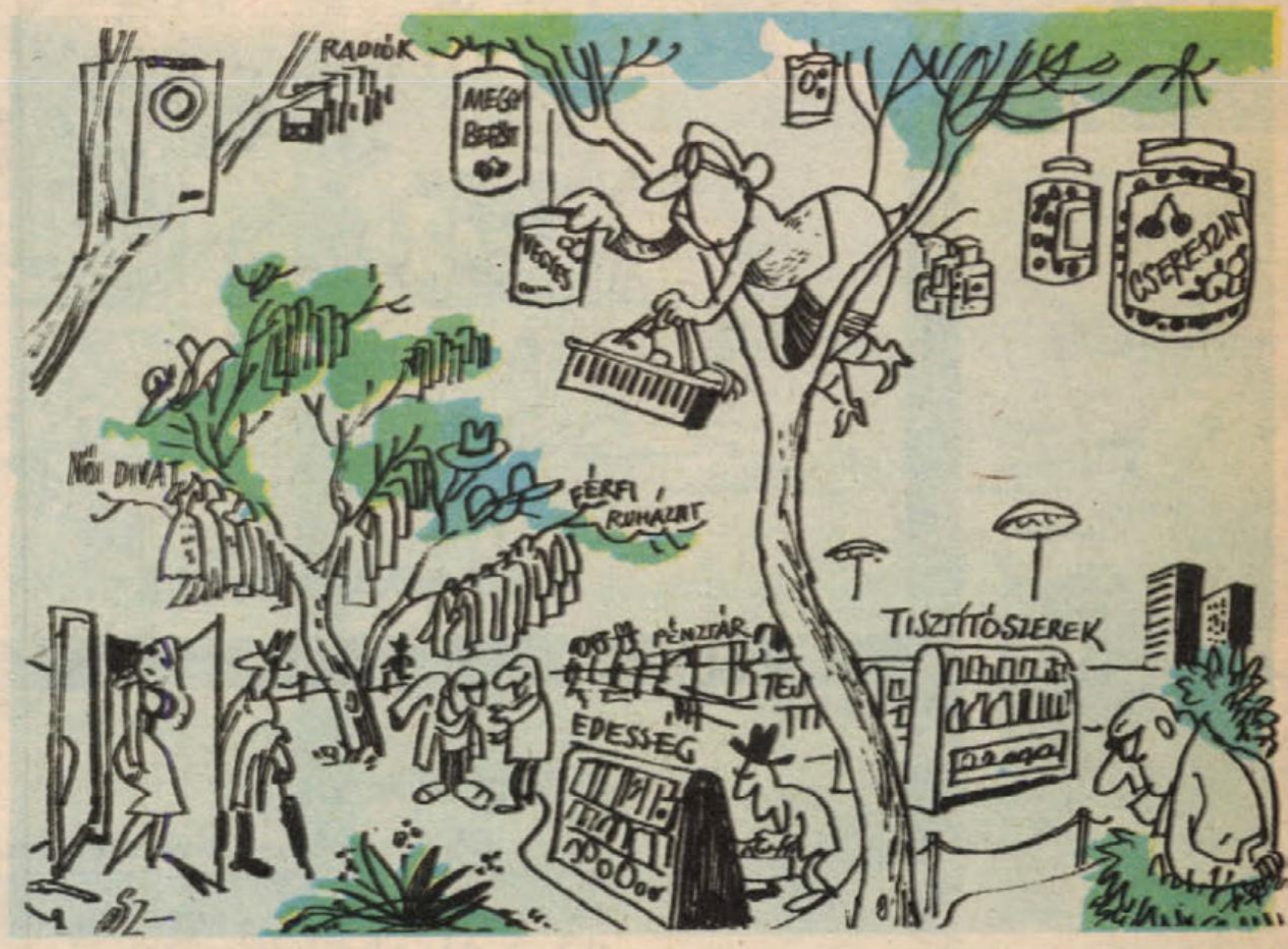

AZ ÖREGEDÉS ELLENTMONDÁSAI

A legszomorúbb az, hogy már a szemüvegemet se tudom megtalálni, ha nincs rajtam szemüveg.

*

— Mari néni, sajnos, ki kell húznom az utolsó fogát is. Ne féljen tőle! Sok filmművésznő szándékosan kihúzatja a fogait, új fogsort csináltat, mert így könnyebben kap filmszerepet . . .
— Nem bánom, doktor úr . . . Ide azt a szerződést!

*

— Emlékszel, kedvesem?
— Nem, drágám.
— Én sem, édes.
— Milyen szép, hogy így ketten együtt semmire sem emlékszünk!

*

Ha arra gondolok, hogy felmegy a vérnyomásom, felmegy a vérnyomásom!

*

Annyira rosszul alszom, hogy ha mégis elalszom, akkor azt álmodom, hogy álmatlanul forgolódom az ágyamon.

Első szakasz: nem izgatnak a nők.
Második szakasz: nem izgat, hogy nem izgatnak a nők.

*

Annyi rosszat hall manapság az ember! Direkt jó, hogy a felét se hallom!

*

Reuma-rendelőben.
— Uram, sajnálattal közlöm, hogy az ön porcai meg vannak számlálva . . .

*

Furcsa, hogy mindenki akkor kezdi írni az emlékiratait, amikor megromlott a memóriája.

*

Egy hölgyről:
Szerencsés alkat. Ötvenöt évesnek mondja magát, pedig még hatvanötnek se néz ki . . .

*

— Bácsi, maga fiatal korában is ilyen feledékeny volt?
— Én már arra nem emlékszem.

*

— Hej, régi szép idők, amikor még én nem adtam át a helyemet a villamoson az öregeknek!

Novobáczky Sándor

A FESTŐ BOSSZÚJA

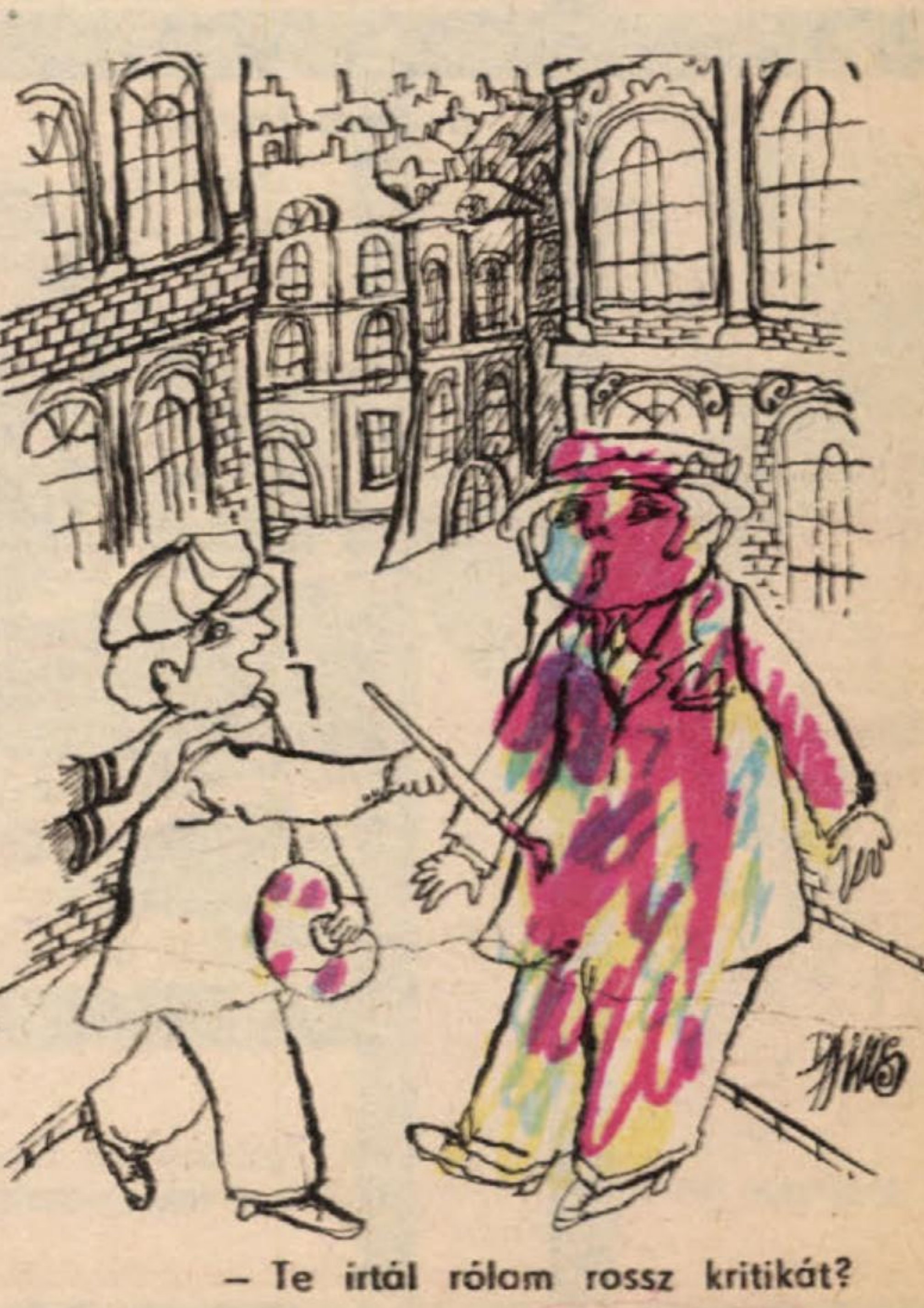

– Te írtál rólam rossz kritikát?

NYOMOZÓ

LEHOCZKI,
BRENNER,
FÜLÖP,
SAJDIK,
DALLOS,
BALÁZS-PIRI,
VÁRNAI

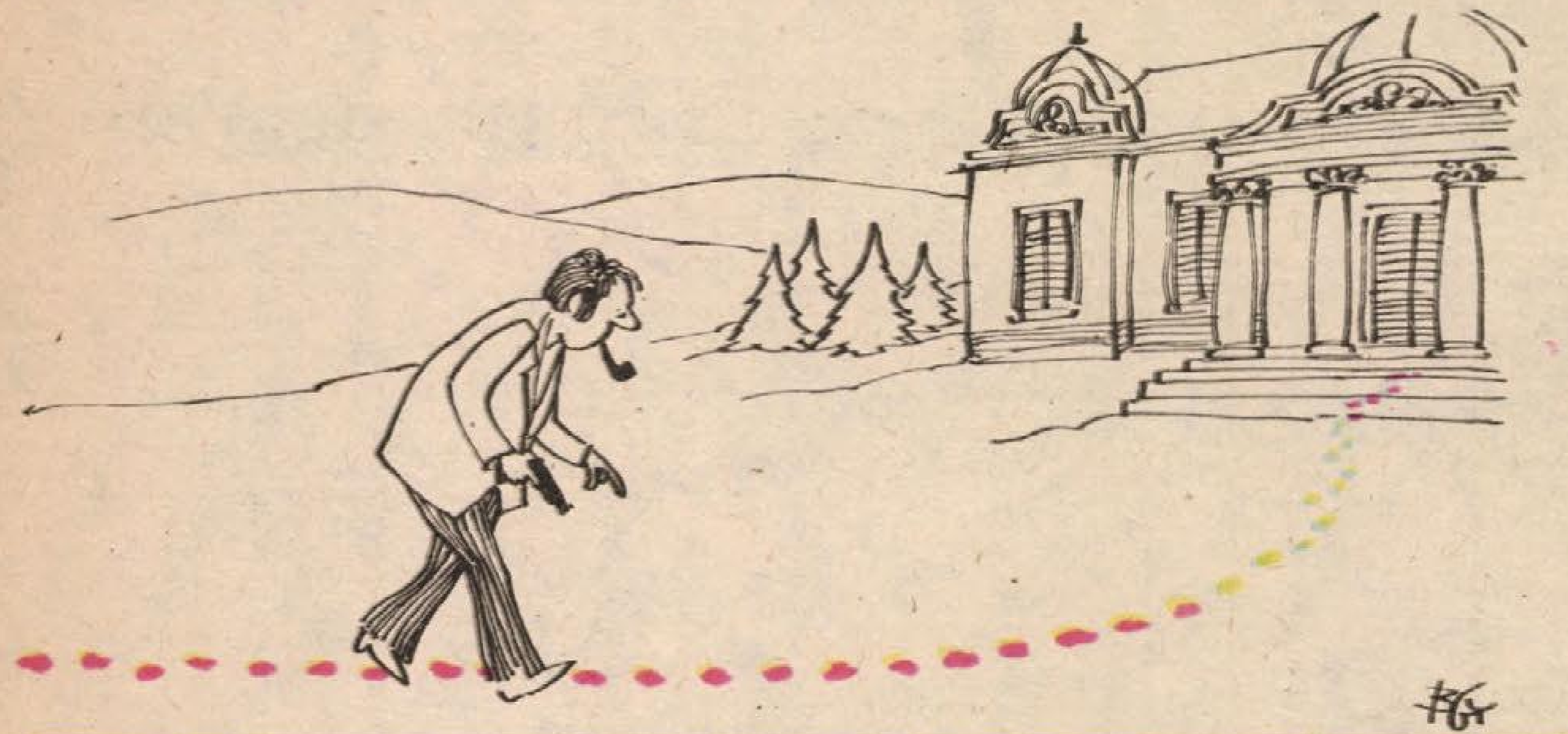

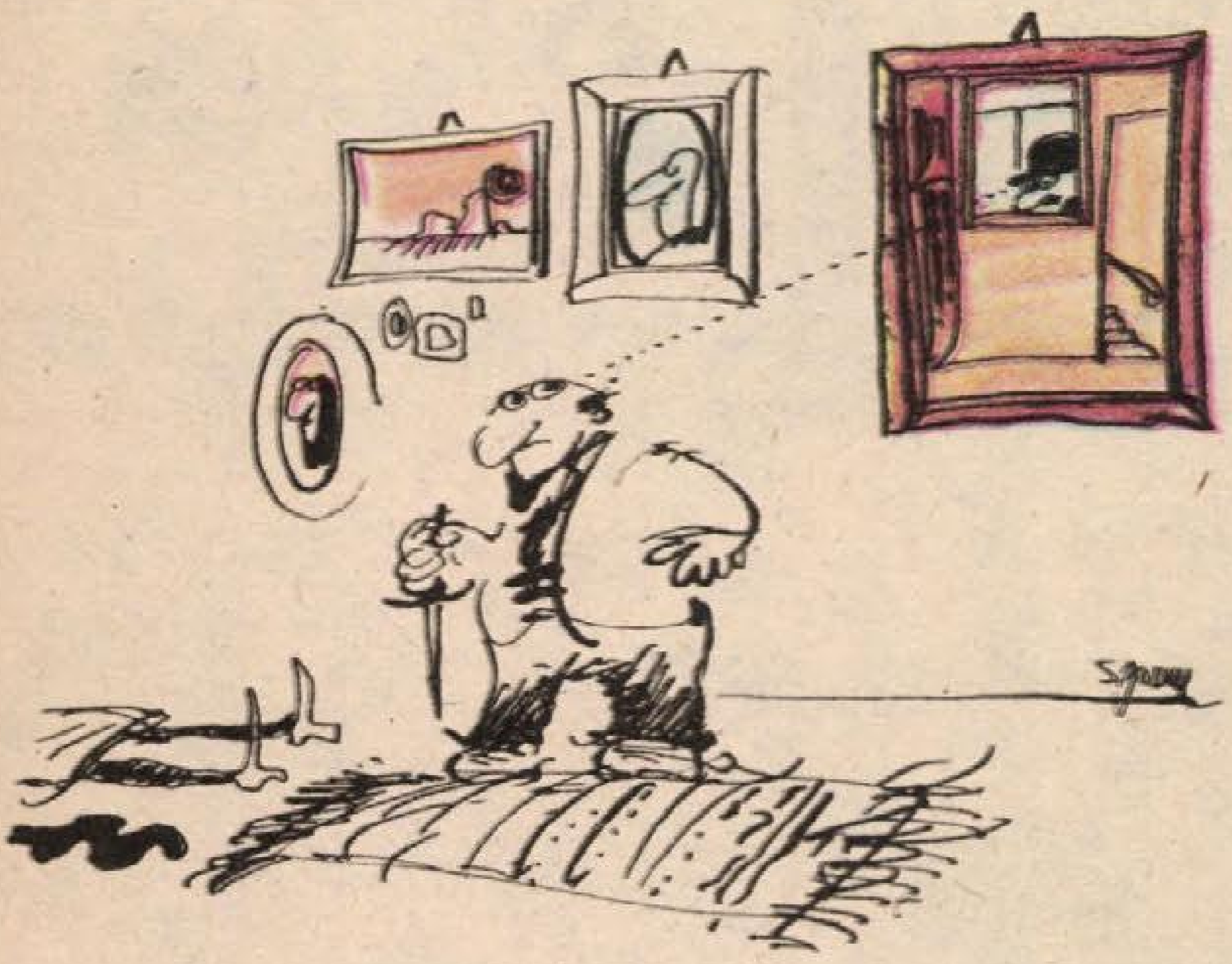

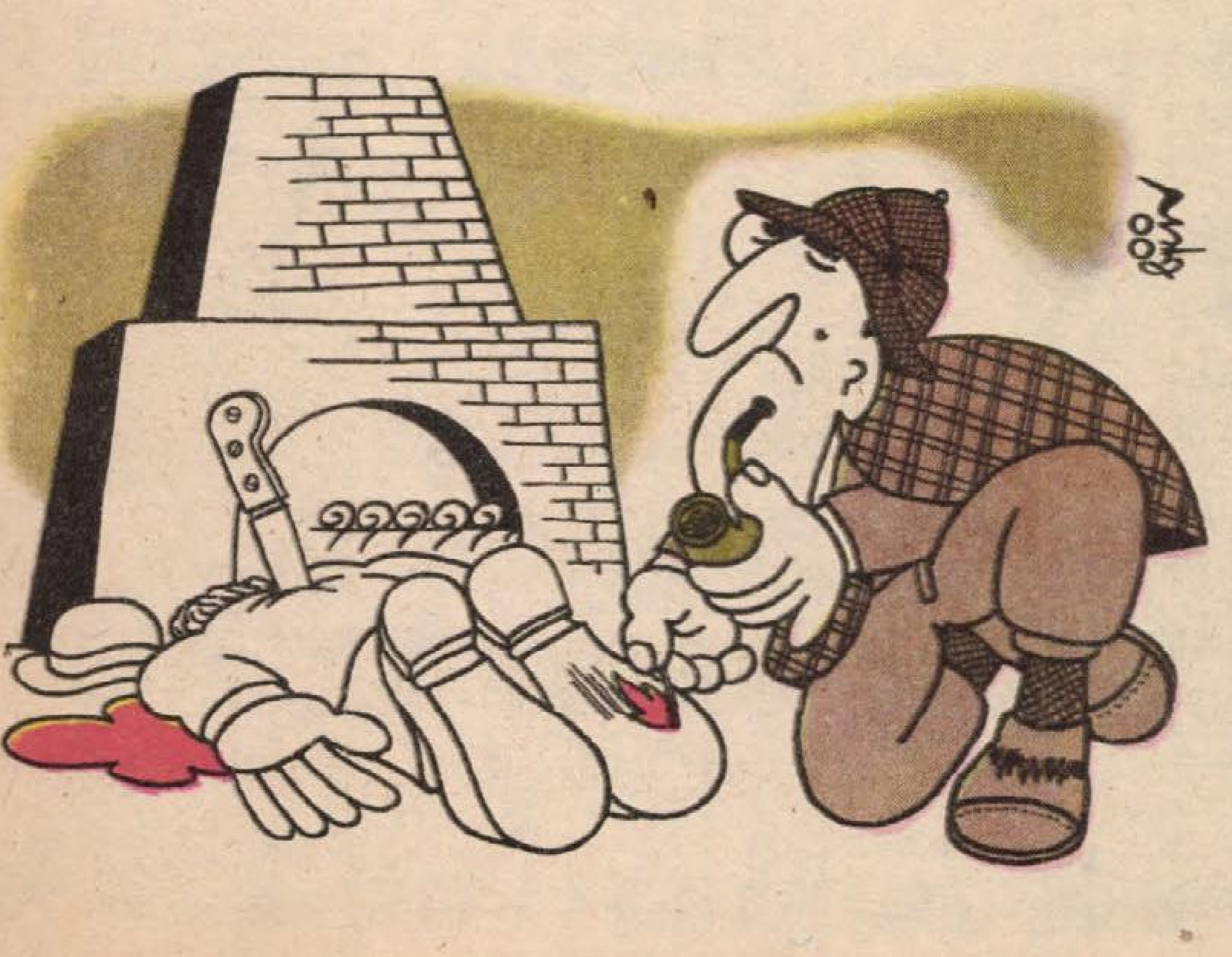

Szovjetunió:

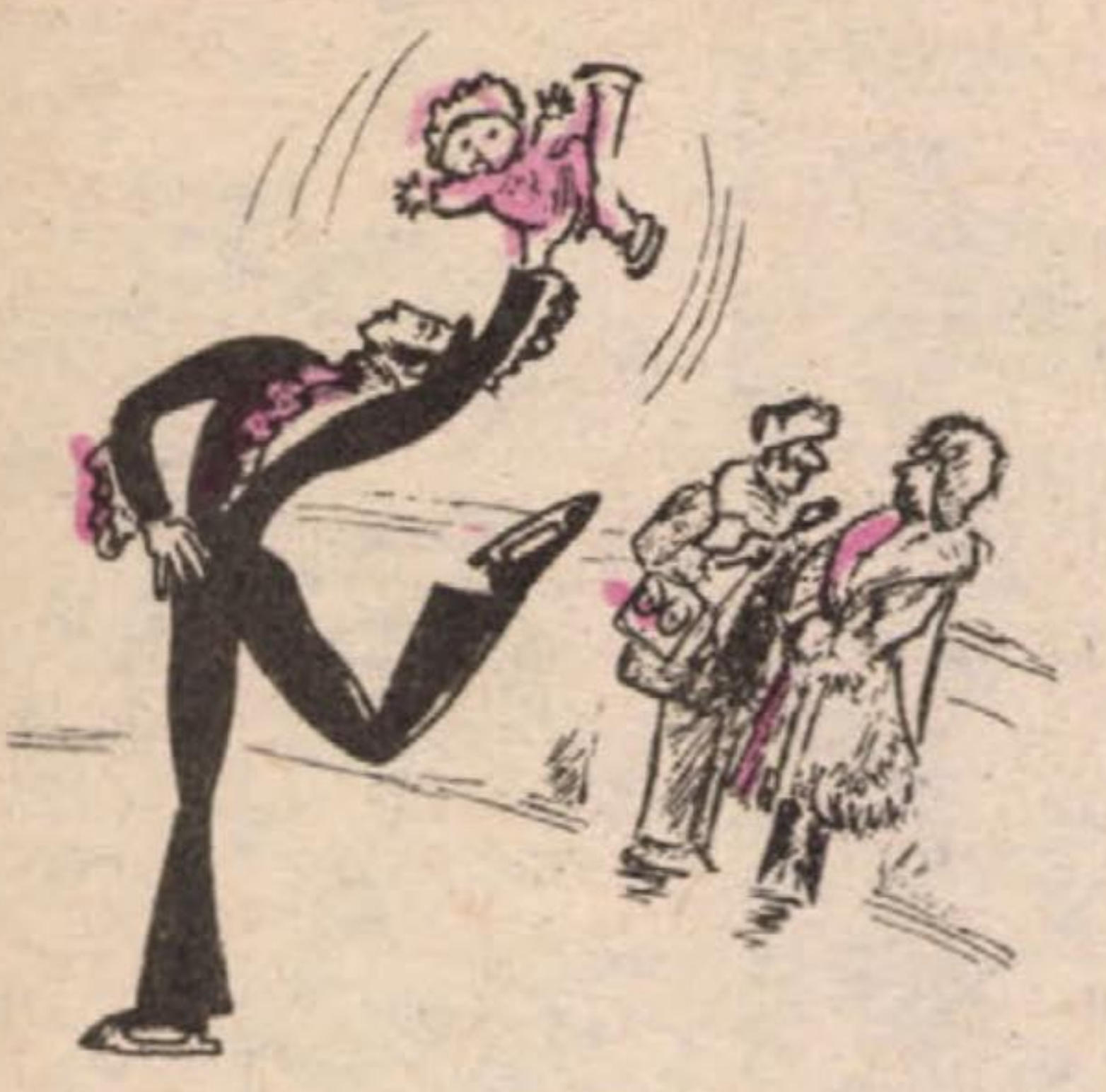

A MŰKORCSOLYÁZÁS JÖVŐJE

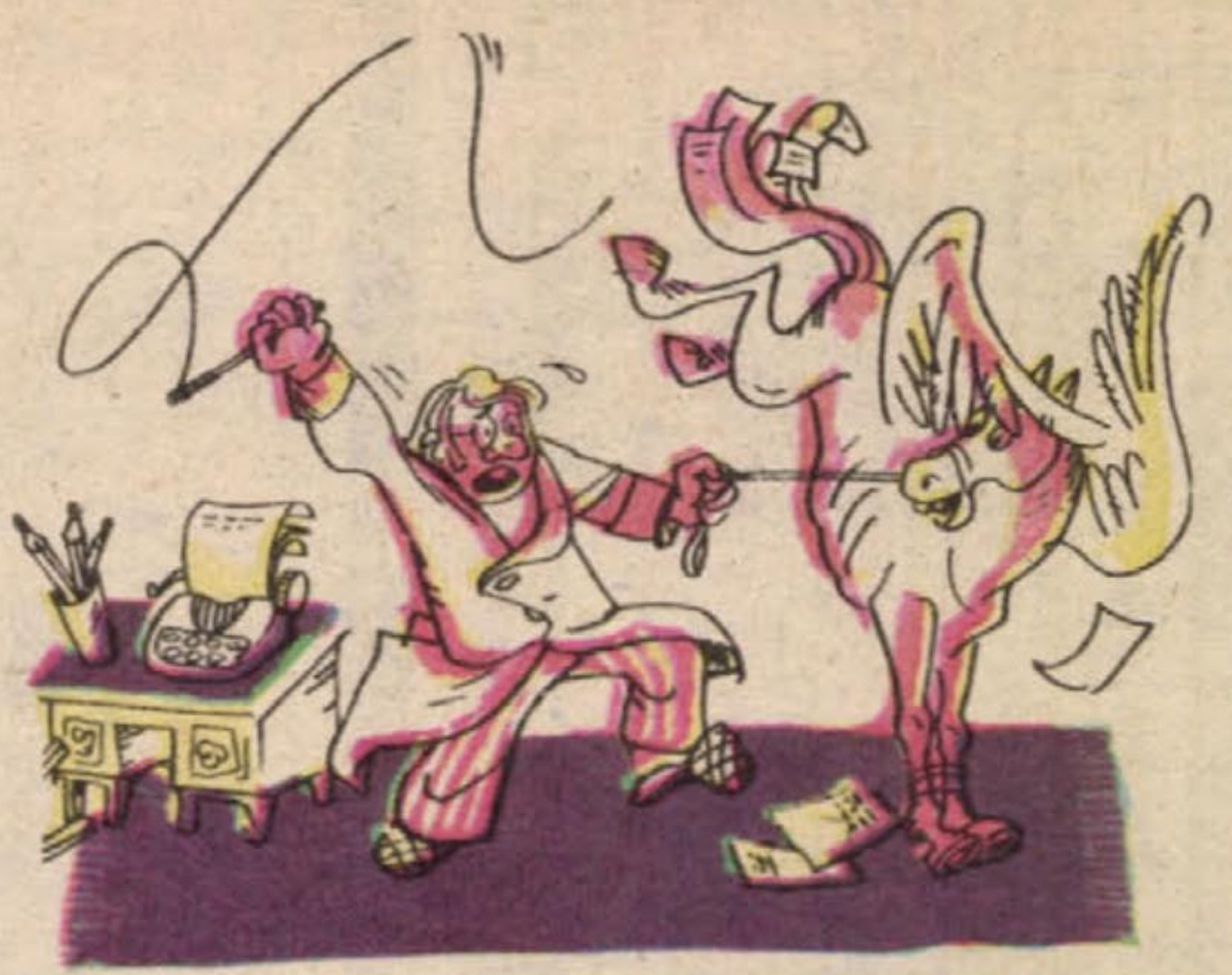

ALKOTÓI VÁLSÁG

Bulgária:

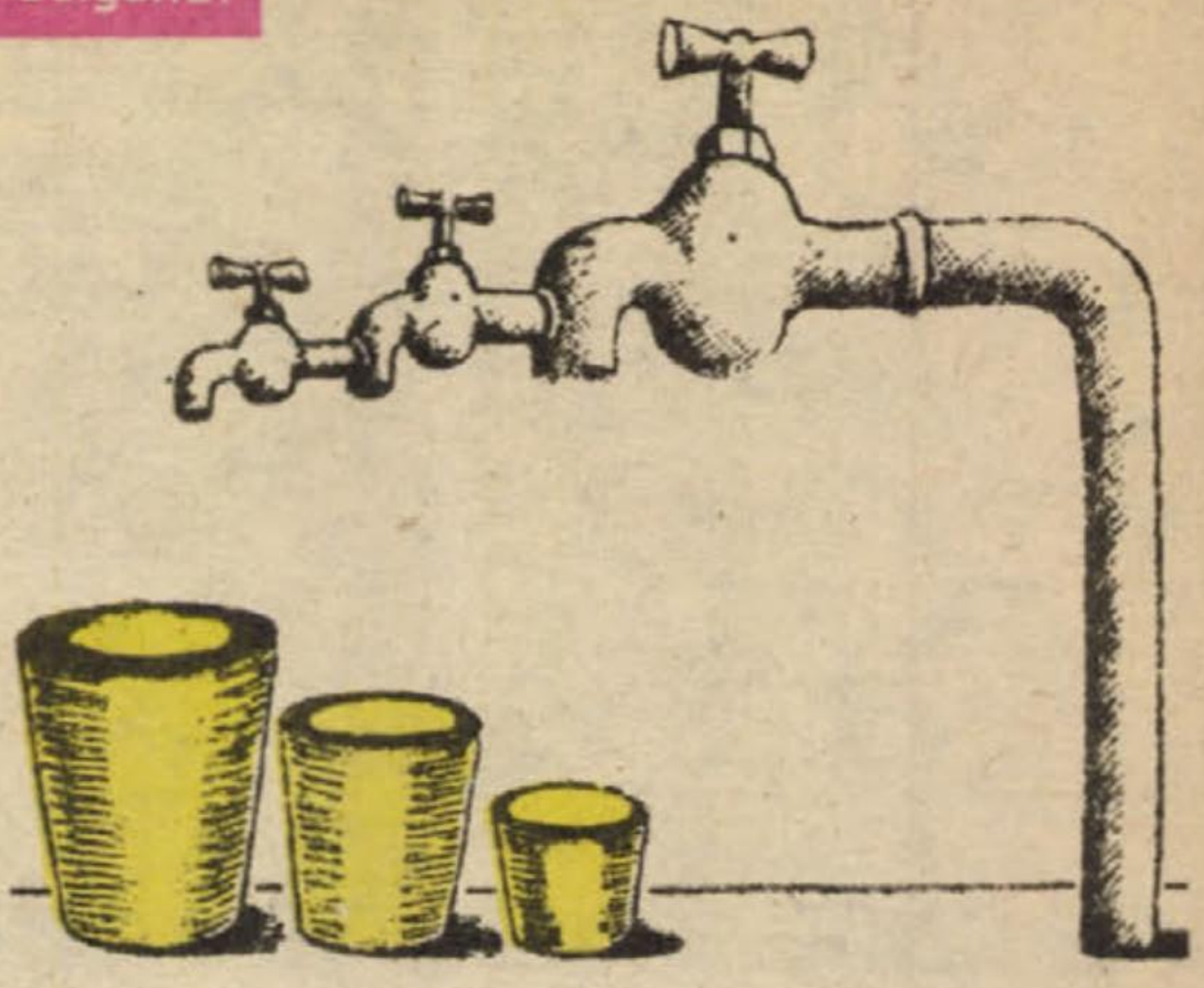

KOOPERÁCIÓ

NEMZETKÖZI HUMOR KAVALKÁD

Románia:

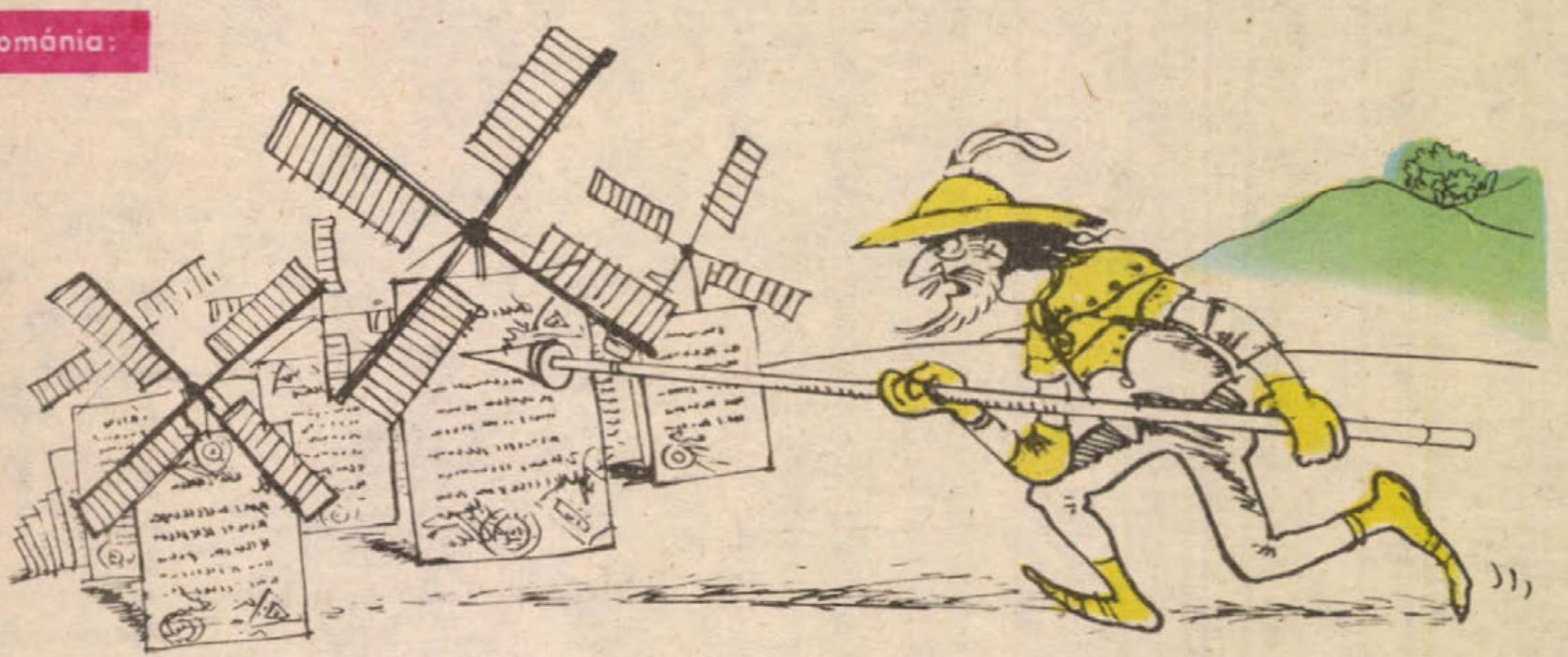

SZÉLMALOMHARC

Lengyelország:

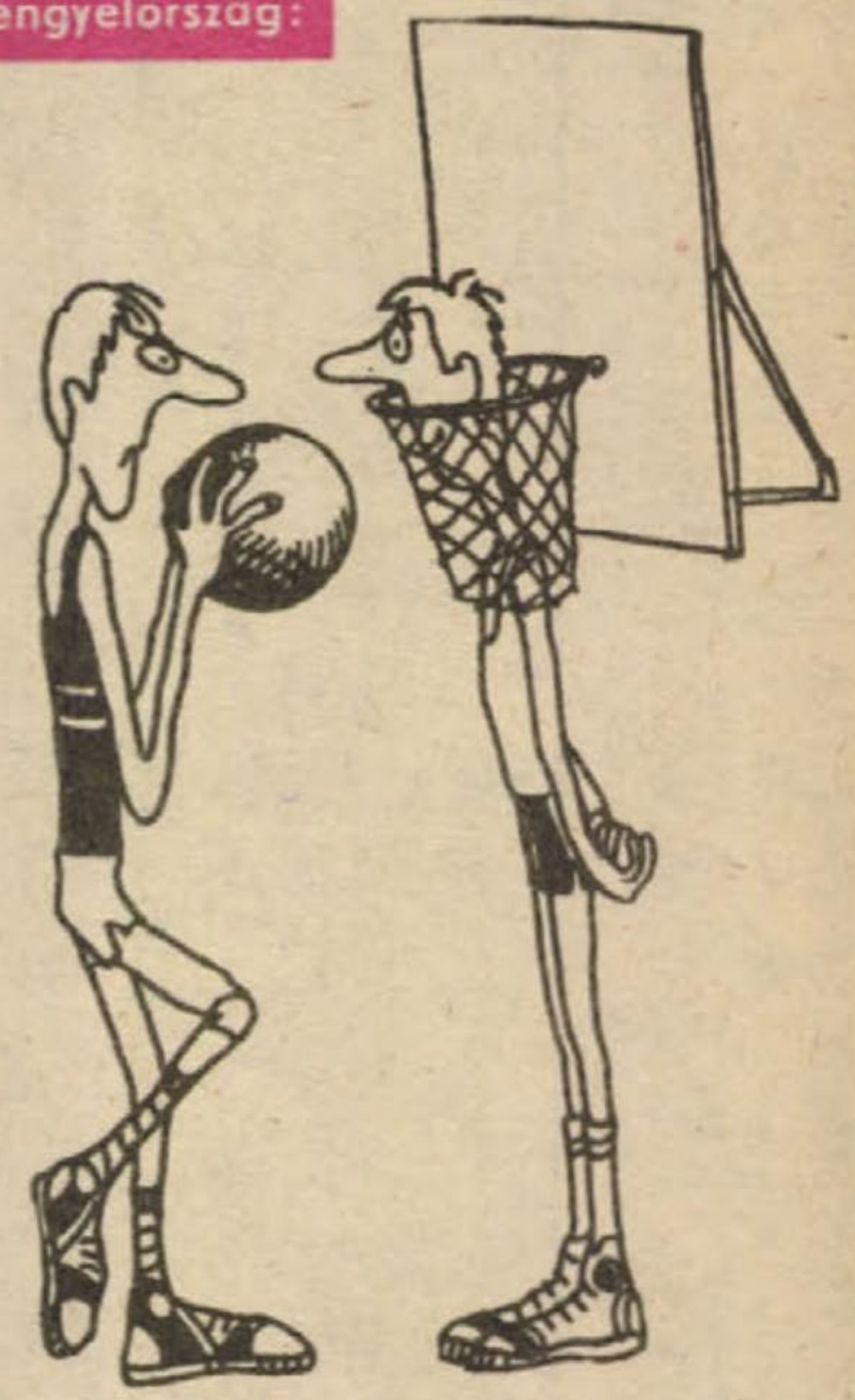

VÉDEKEZŐ TAKTIKA

Jugoszlávia:

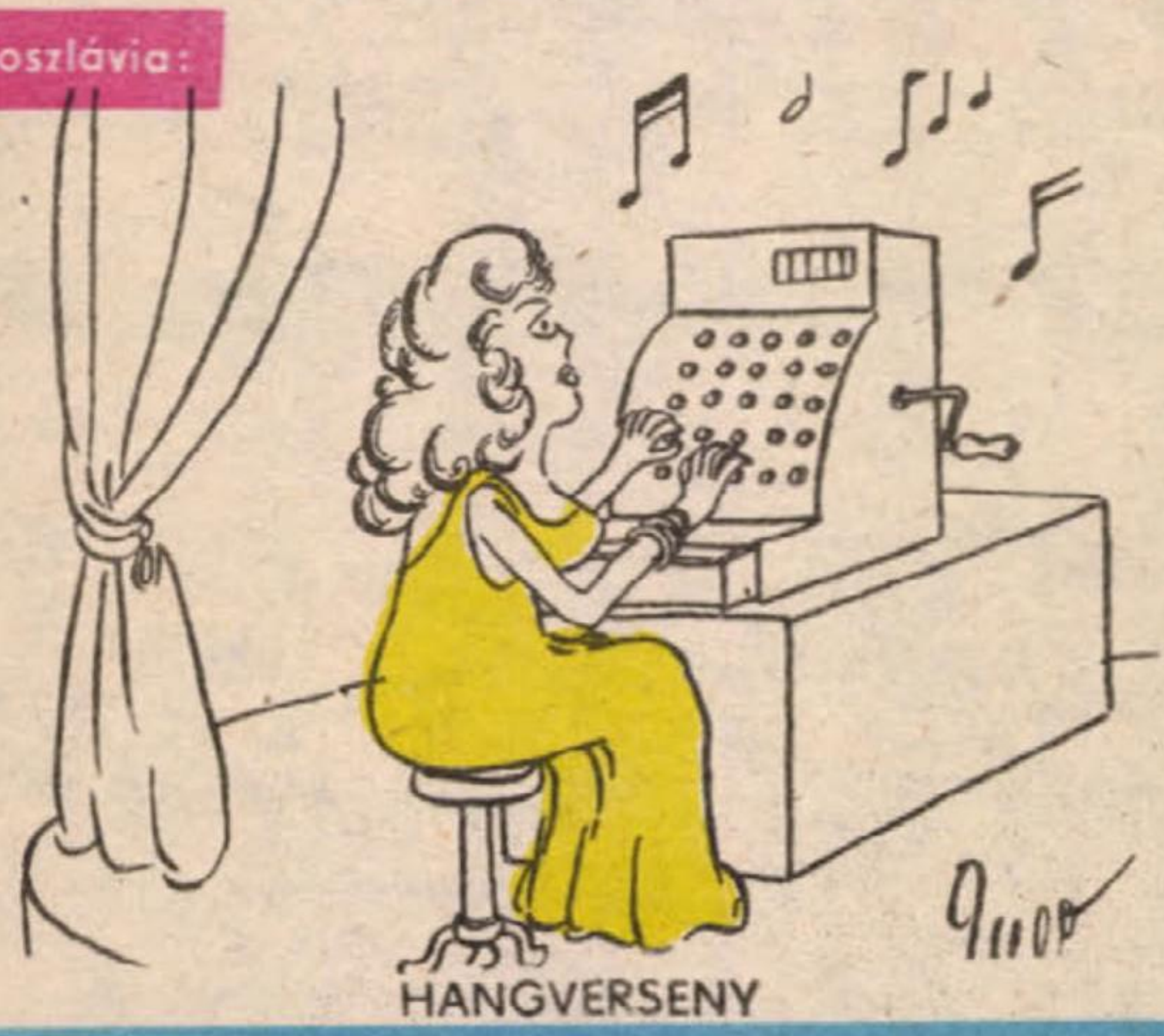

HANGVERSENY

NDK:

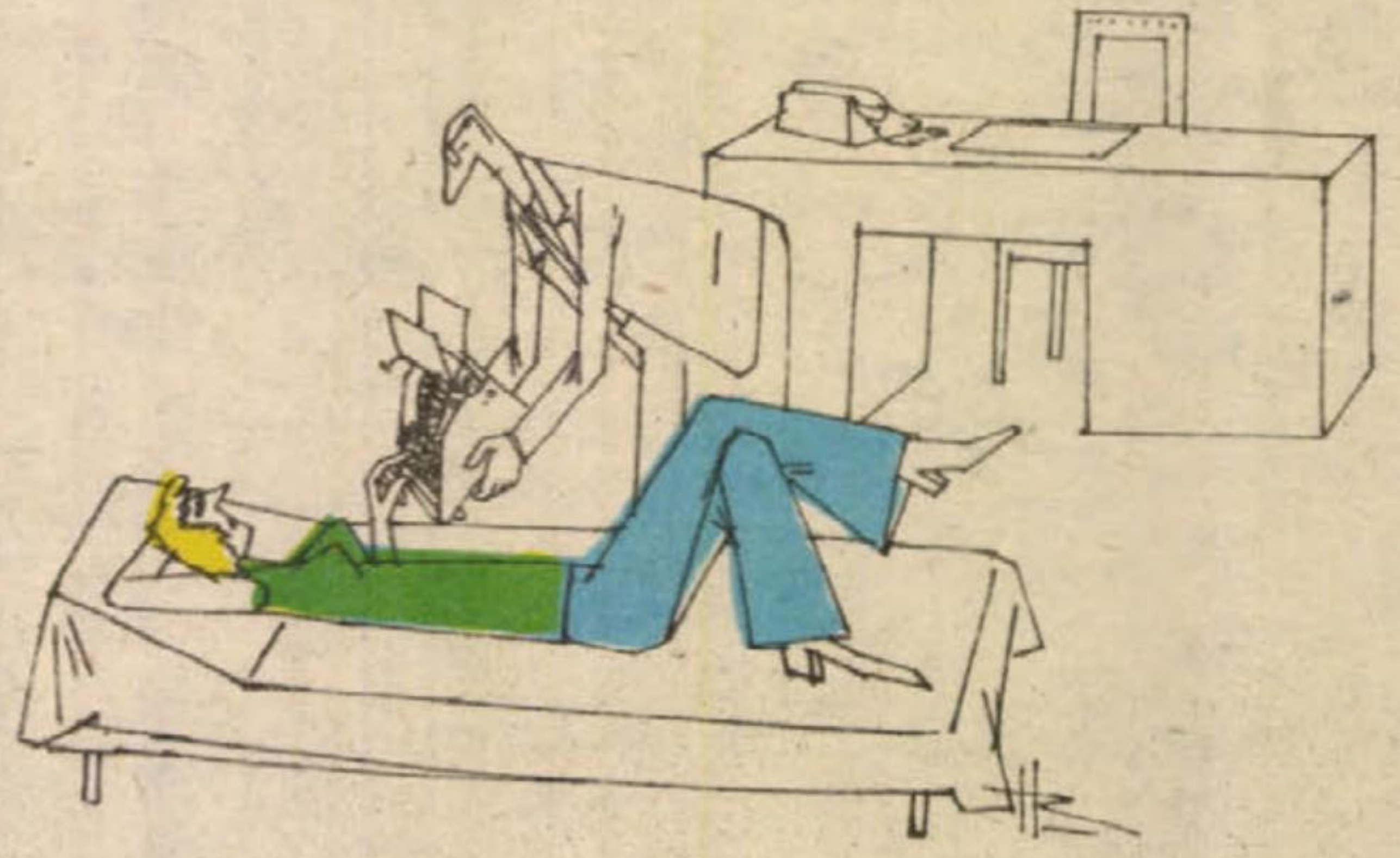

UDVARIAS FŐNÖK

Csehszlovákia:

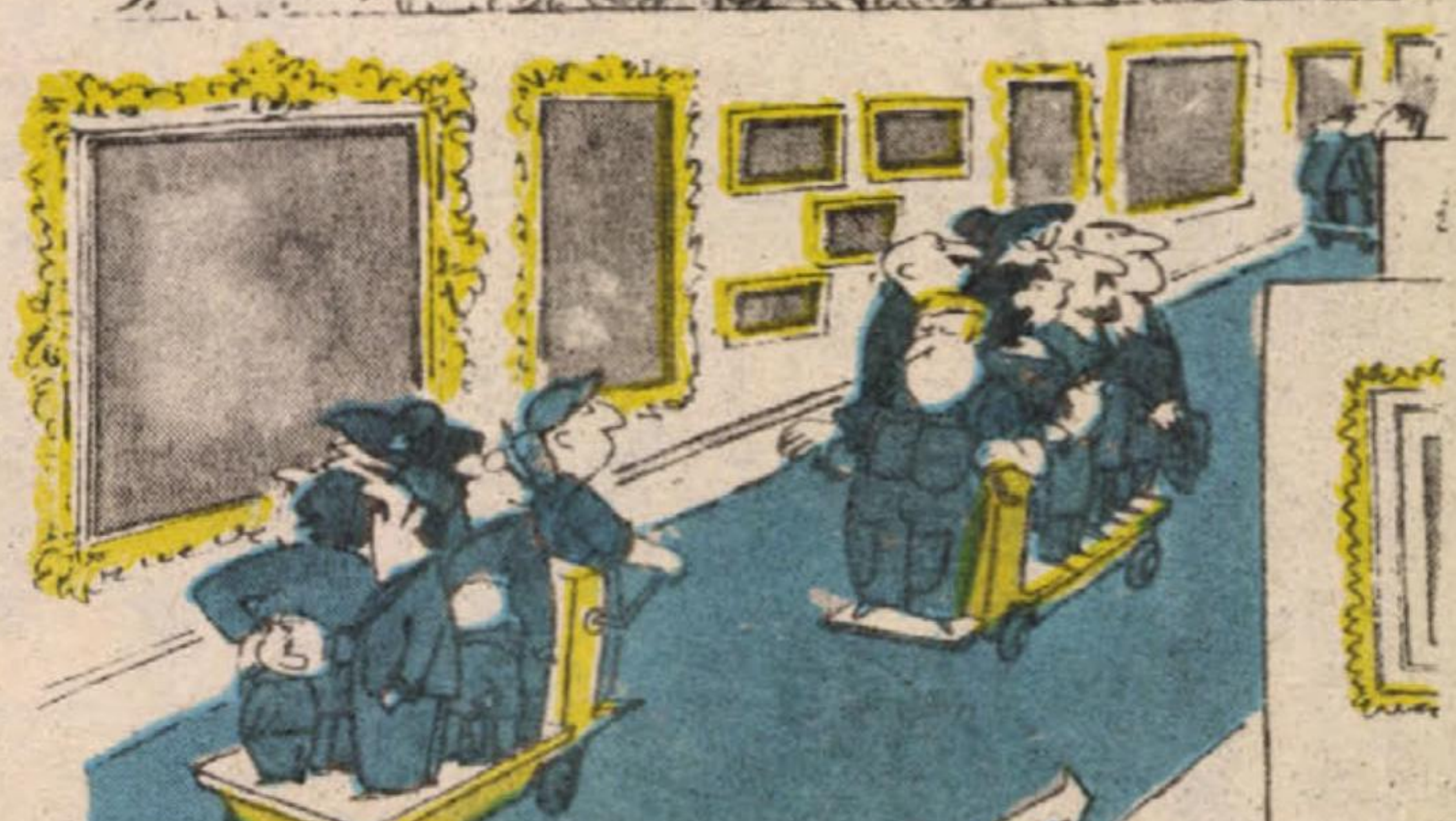

MŰÉLVEZŐK

Kuba:

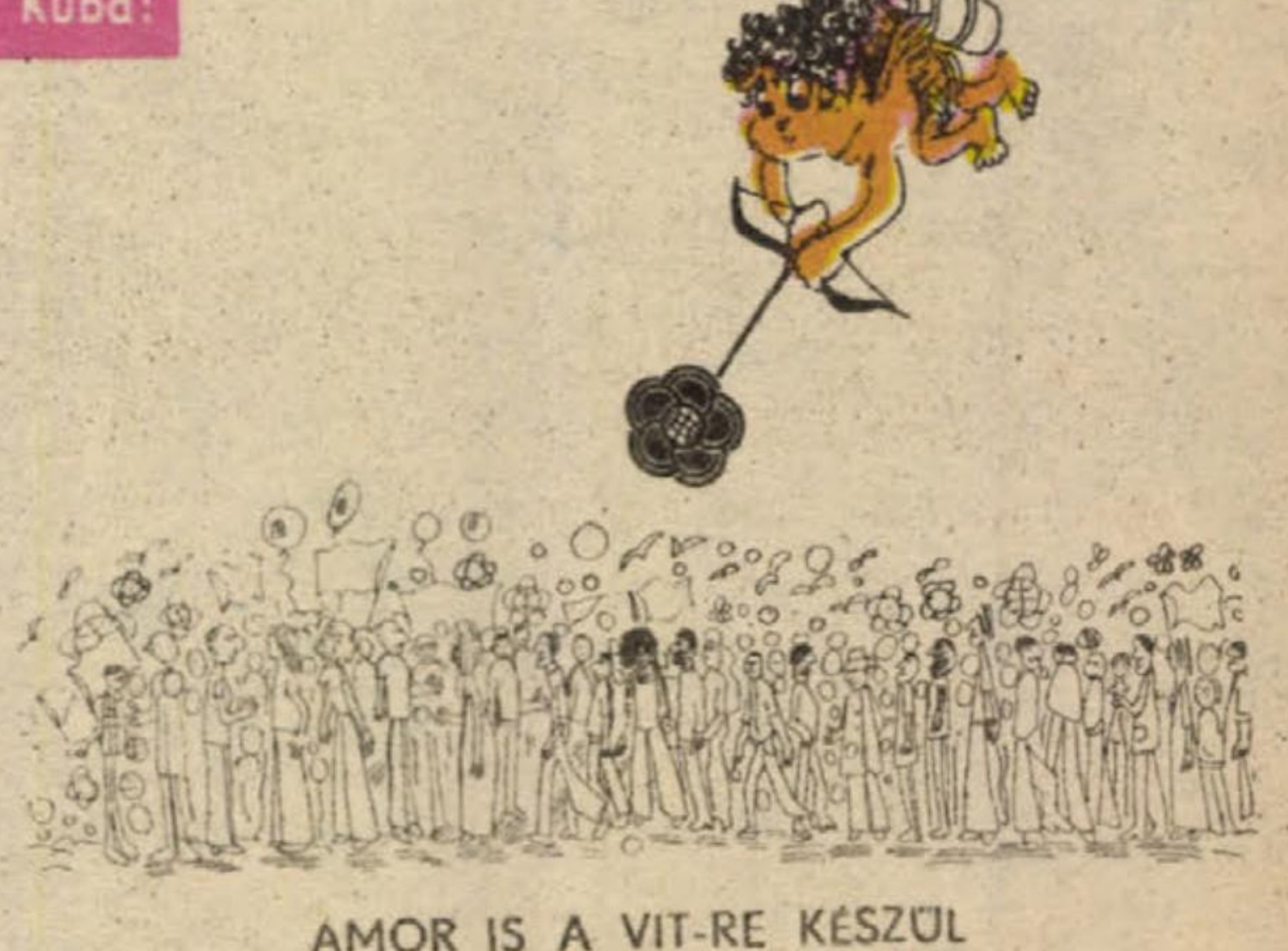

AMOR IS A VIT-RE KÉSZÜL

VÁSÁRRA
VISSZÜK A
BŐRÜNKET!
HIRDETÉS
AZ
ARANYPÓK
BŐRDÍSZMŰ
MINDEN ÍZLÉS
PRÓBÁJÁT
ÁLLJA
Aranypók
védjegy

TÜCSÖK és BOGÁR

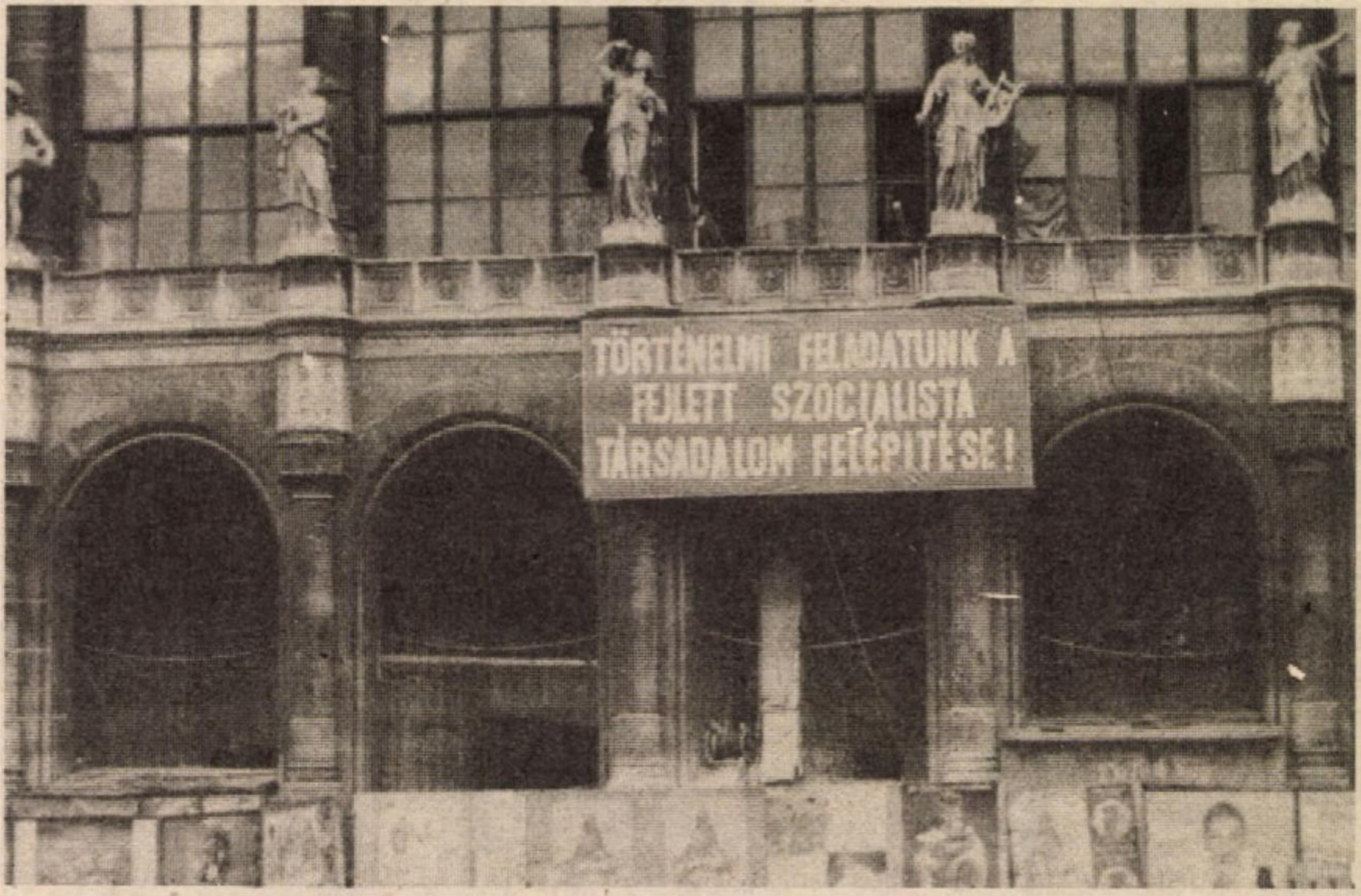

Még az a szerencse, hogy a szocializmus azért gyorsabban épül nálunk, mint a Vigadó!

(Csapó György Sándor felvétele)

A rendező szervek tisztelettel
meghívják
az **1978. április 11-én 10 órakor**
a Műszaki és Természettudományi
Egyesületek Szövetsége
Borsod megyei Szervezete
Miskolc, Szemere u. 4. sz. I. em. 5. sz.
helyiségében megrendezésre kerülő

1978. évi
ásítási ankétjára

Végre egy őszinte meghívó!

(Beküldte Rácz Imre, keszntyéteni olvasónk)

Gyakran kérdezik a mamák, hogyan készüljenek fel a szoptatásra? Először a gyermeket kell elkészítenünk. Etetés előtt tegyük tisztába, majd mérjük meg.

Segíthetünk?

(A Hajdú-Bihari Naplóból ollózta Cseke Sándor, debreceni olvasónk)

Járjuk a tanyát. A kacsanevelőben, ahol éppen 21 ezer darab kisliba zsibong, *Kecskés Mihályné* az ügyeletes. Három fia van, a leg-

Atképzésre jöttek!

(A Népszabadságban fedezte fel Cseke Zoltán, békéscsabai olvasónk)

rendeztek. A farsangi bál a Bodrog táncegyüttes nyitó táncával kezdődött, amely hajnalig tartott. A zsúfolásig megtelt étterem vendégeinek

Utána még alkonyatig járták a csukótáncot!

(A Borsodi Szövetkezeti Élet c. lapból ollózta Tóth Hedvig, mezőtúri olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Aszongyák

hogy az NSZK statisztikai hivatalának adatai szerint emelkedett a közúti balesetek száma.

Ezeknek az adatoknak hitelt kell adni, mert akik a statisztikákat vezetik, nem isznak vezetés közben, mint azok (tisztelet a kivételnek) akik az NSZK útjain az autókat vezetik, tehát nem látják duplán a számokat, pedig statisztikát vezetni közel sem olyan kényes és veszélyes dolog, mint autót vezetni, szerintem — bocsánat, ha tévedek — sokkal jobb volna, ha a statisztikák vezetői nyúlnának a zsebükbe vezetés közben a lapos flaskáért, mert abban valószínűleg csak tinta van (igaz, hogy a humorra hajlamos emberek az alkoholt is tintának nevezik), vezetni csak tiszta fejjel lehet, az országúton ügyelni kell, nincs kizárva, hogy a távoli jövőben (fejlődik a technika) olyan gépkocsikat fognak konstruálni, amelyeknek több eszük lesz, mint az ittas autósoknak, ez azonban még a jövő zenéje, egyelőre az ittas autósok nem bízhatják magukat a kocsijukra, amely olyan részeg autóssal a volánjánál, mint Arany János versében az éji bogár, amely zúg és nekimegy a falnak, nagyot koppan akkor, azután elhallgat, de az autó nem mindig a falnak megy neki, hanem esetleg egy másik autónak, amelynek volánjánál egy józan autós ül, ebben az esetben a részeg autós szeszfogyasztásának egy vétlen autós issza meg az erősen alkoholtartalmú levét, ezt az ógörög atének meg anankénak, vagyis végzetnek nevezték, de mi maiak felelőtlenségnek nevezzük, az ittas autósokat pedig — ez a kifejezés még nem ment át a közhasználatba — vidám öngyilkosjelölteknek, akik nem a KRESZ-t tartják tiszteletben, hanem a KRÜSZ-t, ez a rövidítésekben oly gazdag korunkban is szokatlanul és újszerűen ható rövidítés pedig azt jelenti, hogy

KONYAK RUM ÜRMÖS SZILVÓRIUM

(gergely)

FILMSZÍNÉSZ ESKÜVŐ

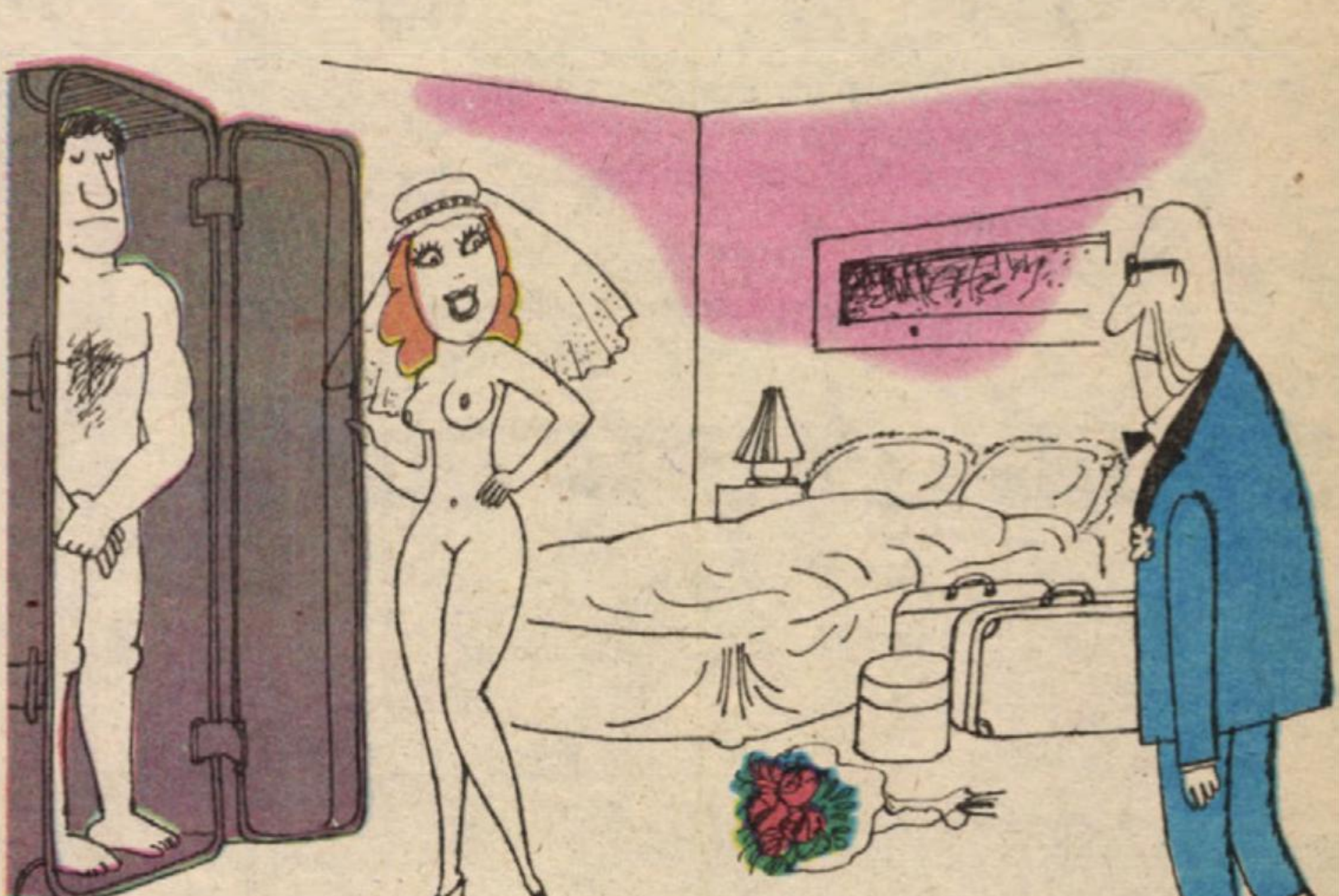

– A dublőröd!

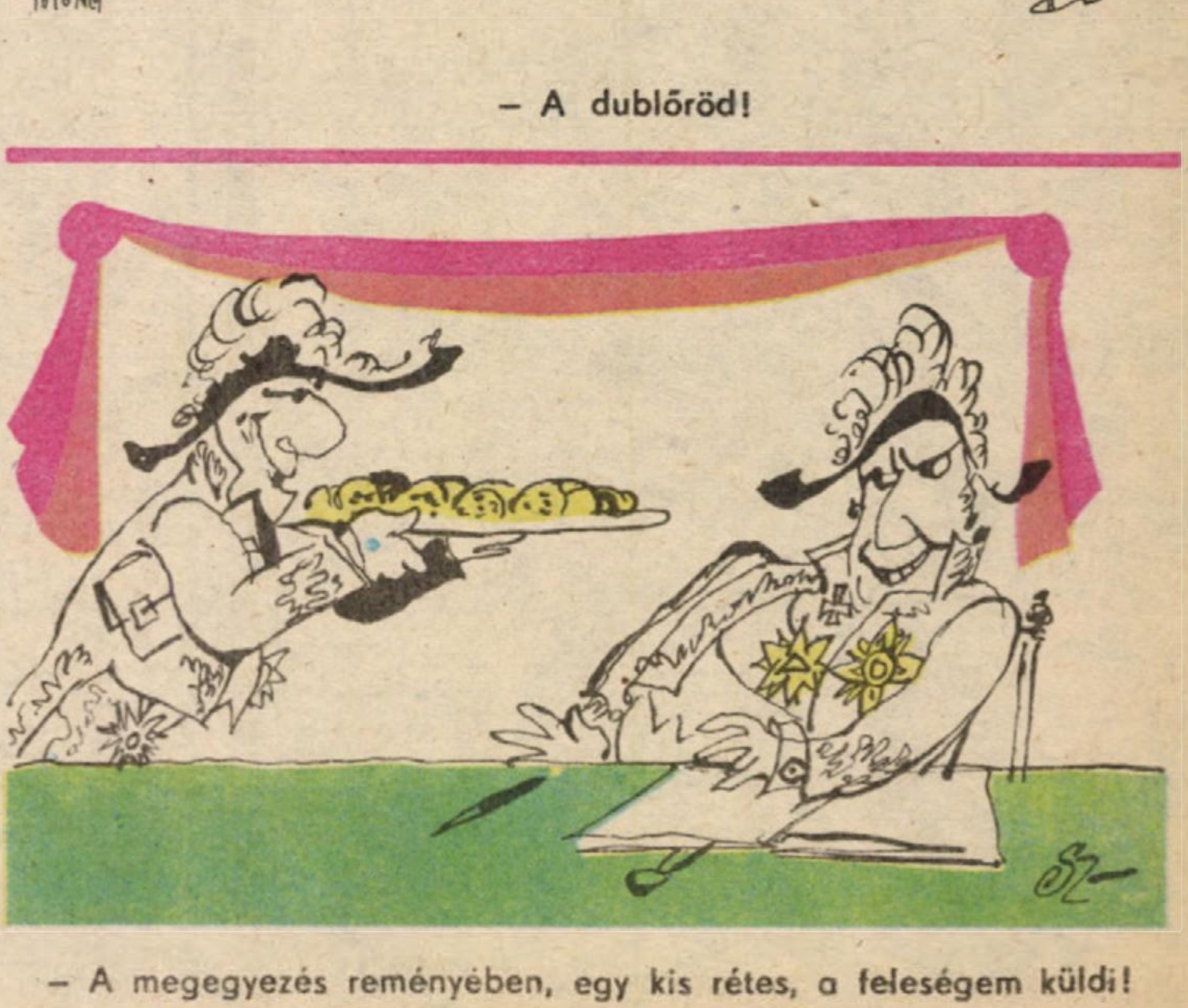

– A megegyezés reményében, egy kis rétes, a feleségem küldi!

MEGHÍVÓ MAJÁLISRA

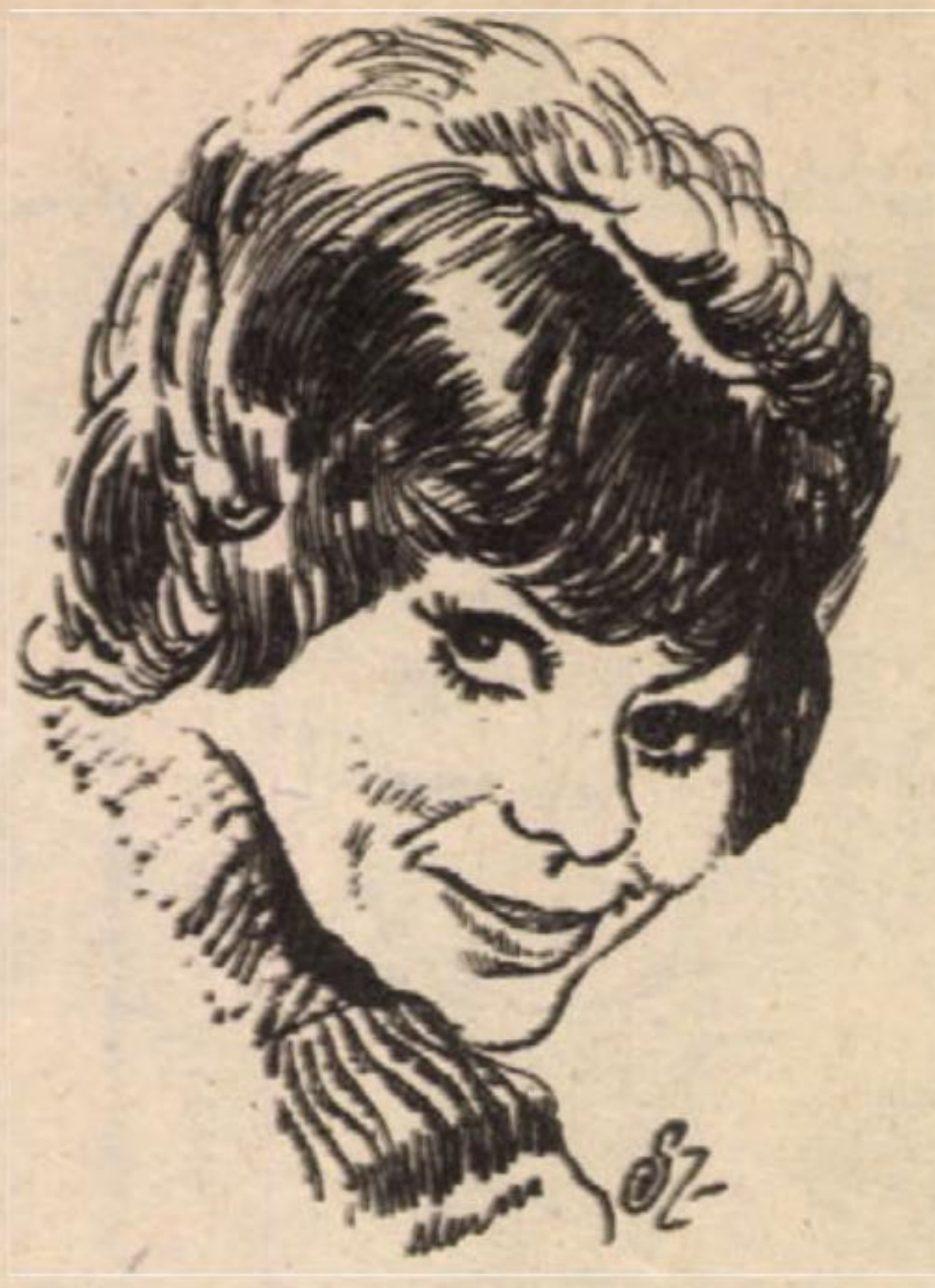
Felföldi Anikó

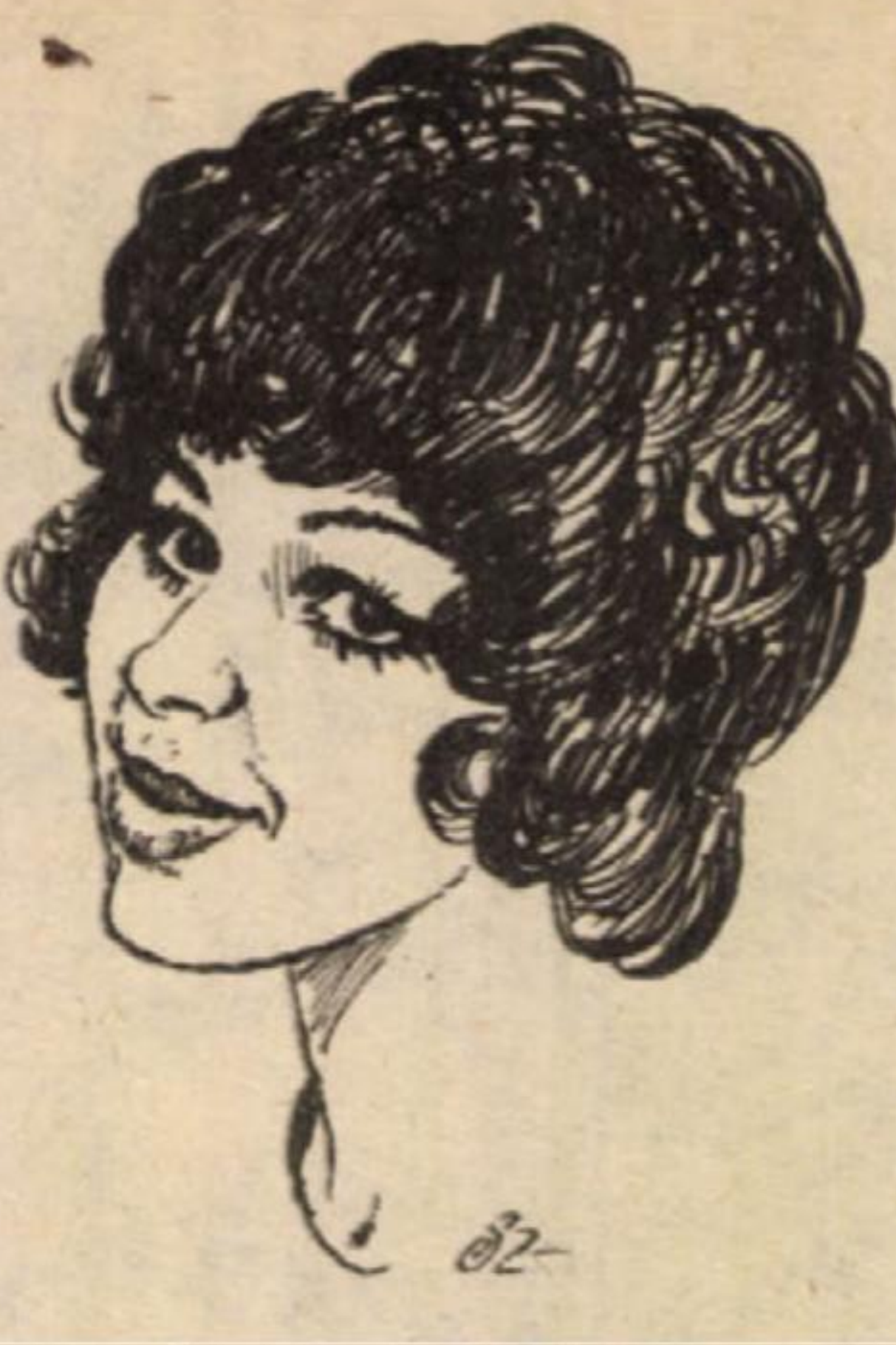
Harangozó Teri

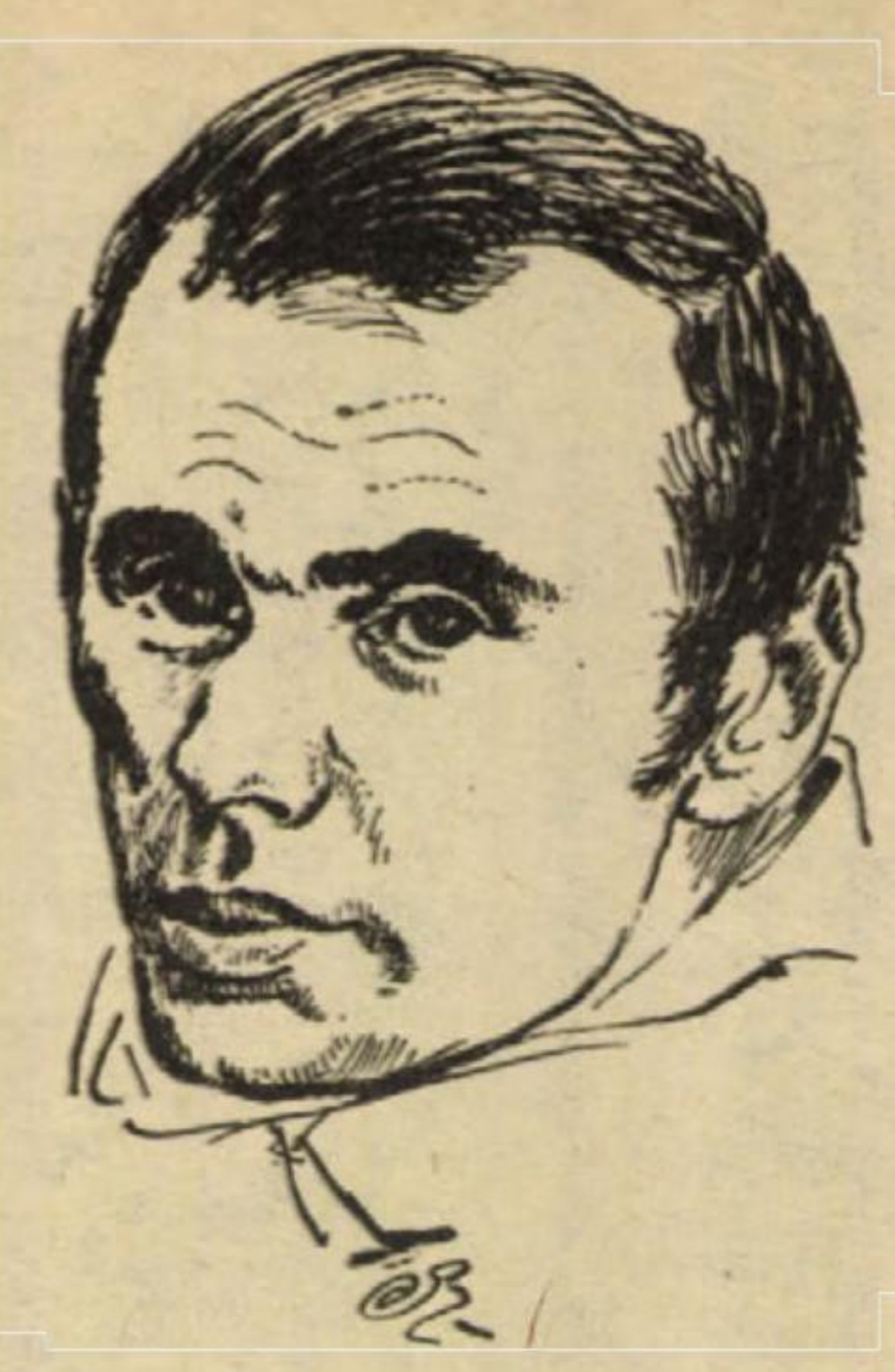
Koncz Gábor

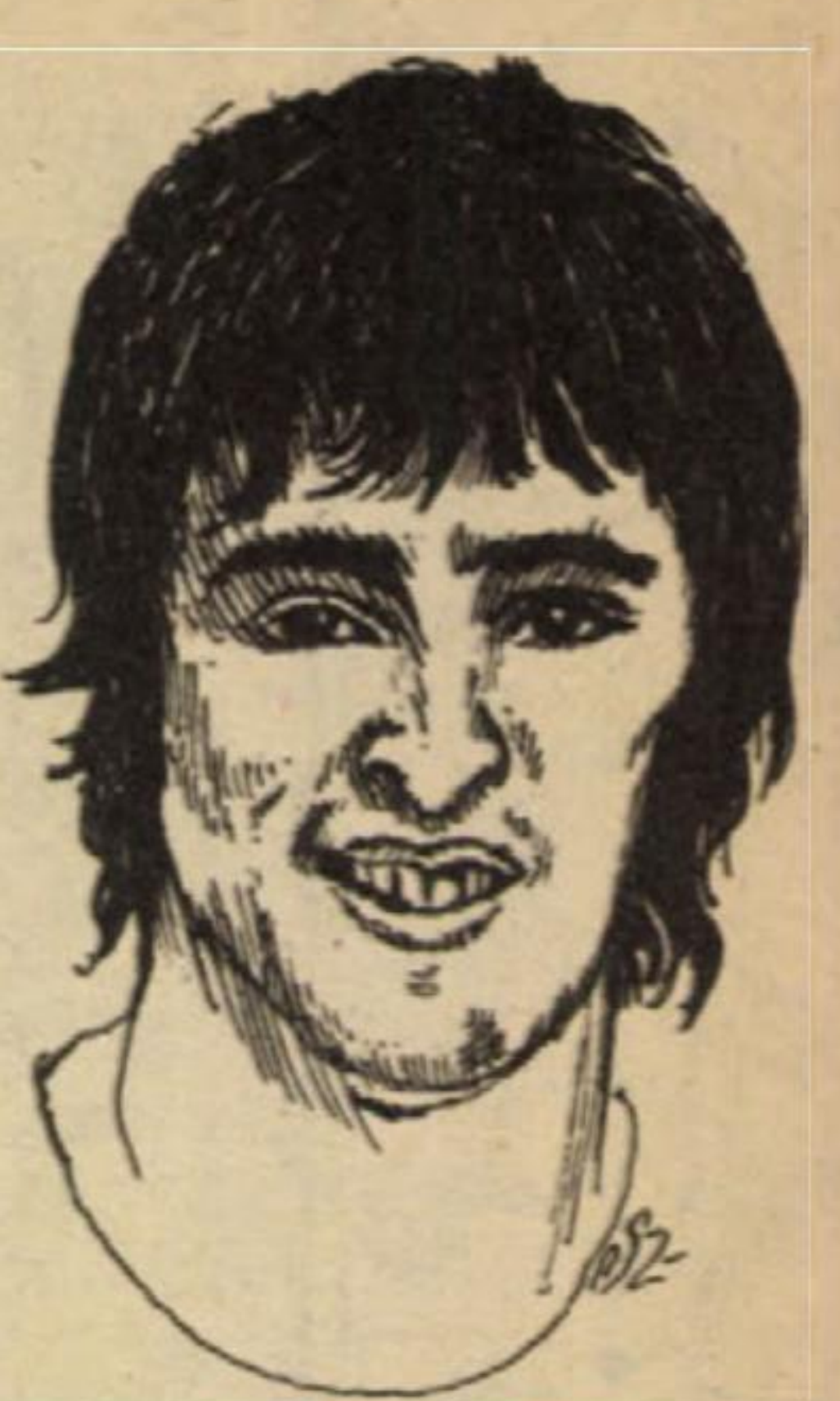
Magyar Zoltán

Május elsején délután kettőtől nyolcig vidám sajtó-majálist rendez az Asztalos János Ifjúsági Parkban (VIII., Mező Imre út 77.) több budapesti lap szerkesztősége. A parkban találkozhatnak olvasóink a Ludas Matyi munkatársaival is. A műsorban fellép — többek között — Koncz Gábor, Felföldi Anikó, Harangozó Teri, Horváth Attila, Németh Pál, Magyar Zoltán tornász-világbajnok és a Juventus együttes.

Mindenkit hivunk, mindenkit várunk: viszontlátásra május elsején az Asztalos János Parkban!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Párizsból érkezett:

Az éjszaka közepén szökni készül a szeretőjével a csinos, vörös hajú fiatalasszony. Az ablakhoz létra támasztva.

— Jaj, ha Maurice, a férjem tudná, hogy mi mit csinálunk itt, megölne! — suttogja fogvacogva az asszony.

— Nyugalom, egyetlenem! A férjed adta kölcsön a létrát!

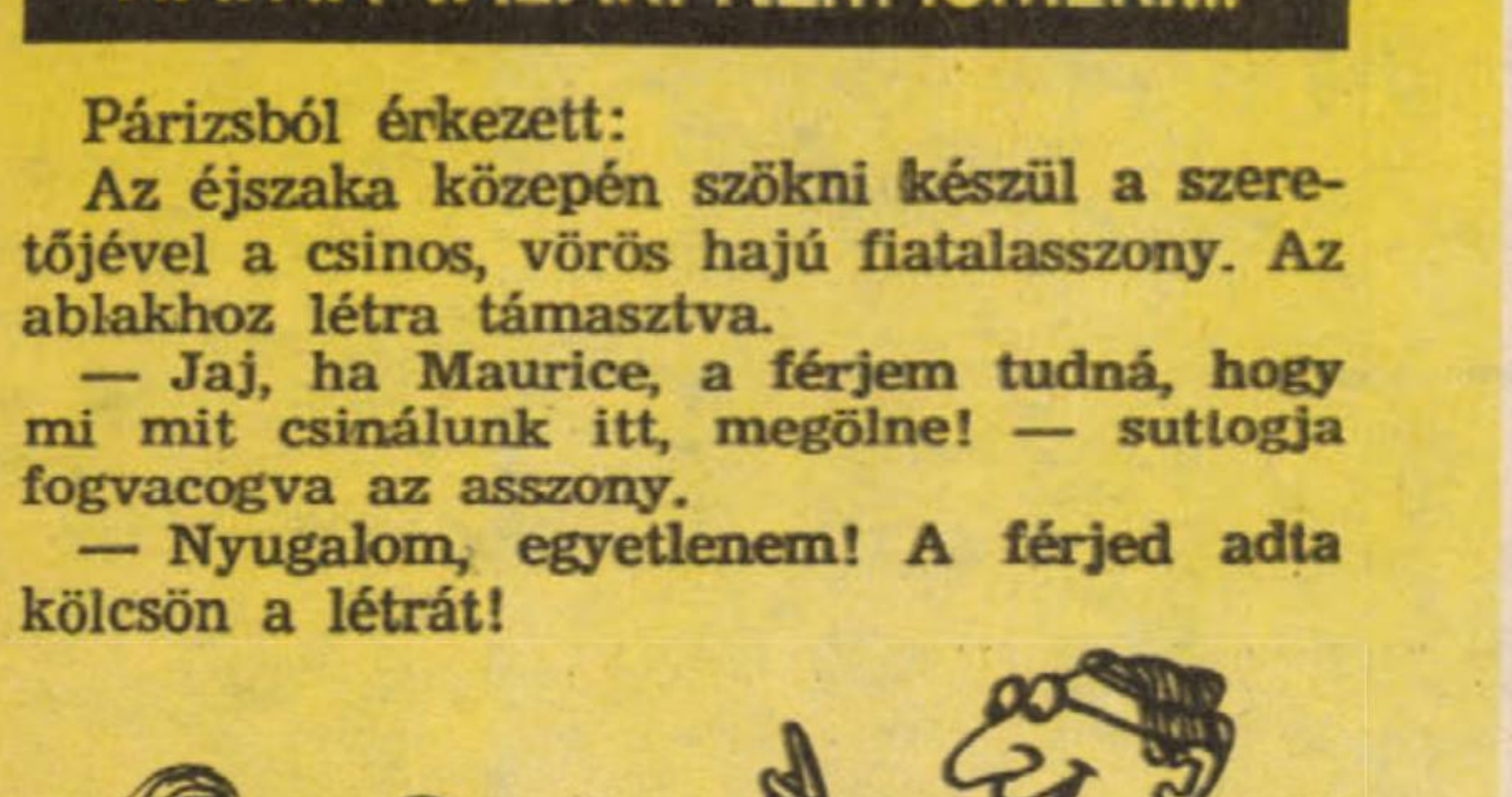

Az iskolai csoport kirándul. A csoportvezető tanár megkérdezi Petitől:

— Melyik irányba megyünk most?

— Déli irányba!

— Megmondanád, miből gondolod?

— Abból, hogy egyre inkább melegem lesz!

HIRDETÉS HIRDETÉS

Kihajolni veszélyes

ZSOMBOLYAI JÁNOS ÚJ FILMJE

Bemutató: április 27-én.

KOLTAI RÓBERT

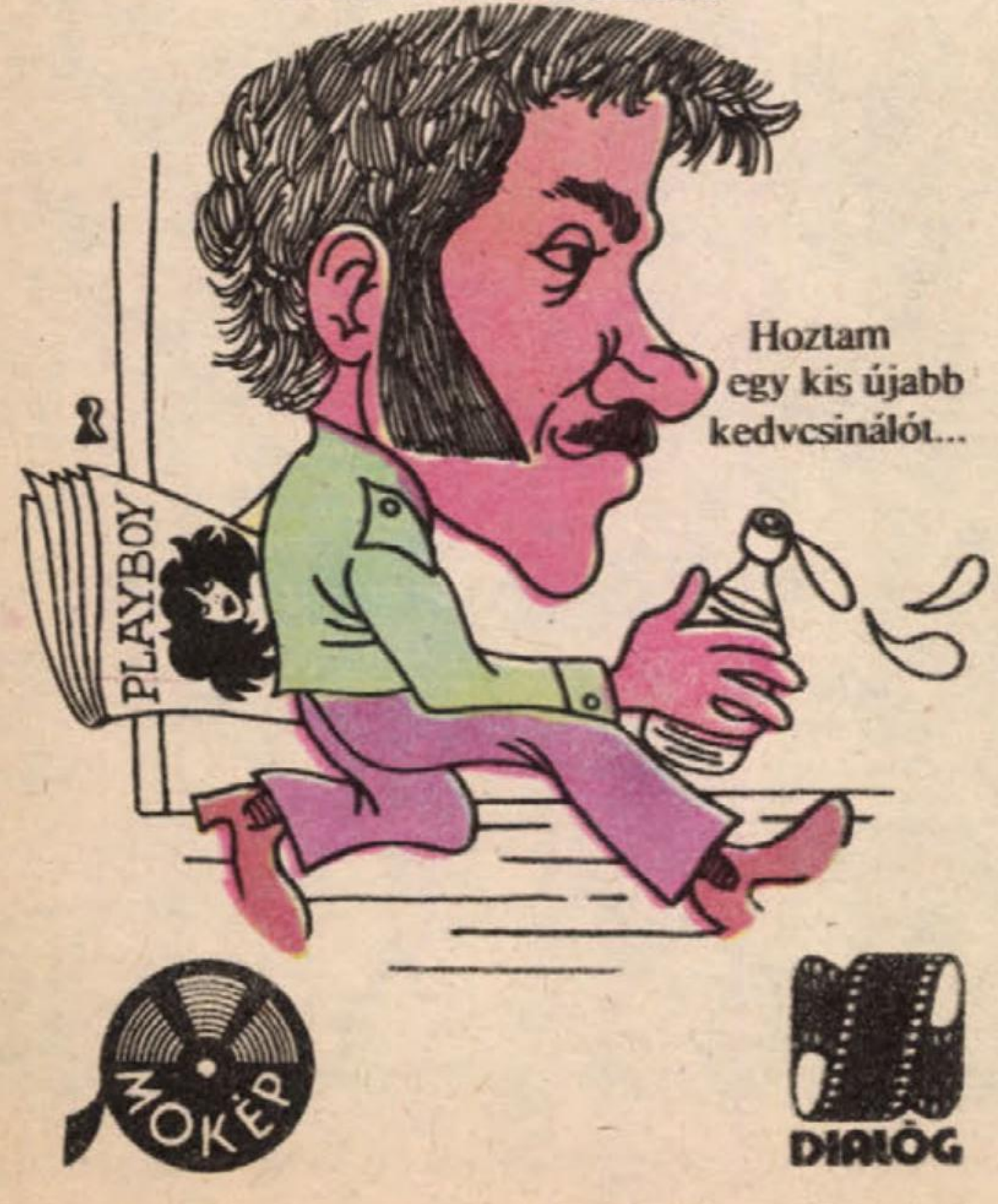
PLAYBOY
Hoztam egy kis újabb kedvcsinálót...

MOKÉP

DIALÓG

ZSÖLLYE

Sándor Pál hetek óta forgatja Mélyvíz című filmjét, melynek nagy része a háborús Budapesten játszódik. A felvételek a színészek számára sokszor erős fizikai megpróbáltatást jelentettek, mert nem egyszer sárban-latyakban, zuhogó esőben dolgoztak. Az egyik meglehetősen hűvös reggelen egy félig lebombázott ház kapualjában kellett órák hosszat álldogálnia Patkós Irmának. A jelenet másik szereplője egy lovacska volt, „aki" szintén ott toporgott a kapualjban. Közben hűvös szél is kerekedett, és a forgatócsoport tagjai közül volt, aki még a bundáját is magára vette. A színészek ezt nem tehették, könnyű ruhában álltak a szélben-fagyban. A legfegyelmezettebben Patkós Irma tűrte a hideget, csak vagy másfél óra múlva szólt oda a fáradhatatlan rendezőnek, Sándor Pálnak:

— Palikám, adhatnál egy kis szünetet...

— Valami baj van, Irma néni?

Patkós Irma szerényen elmosolyodott:

— Semmi, Palikám, semmi! Csak fázik a ló...

Valamelyik este Pécsi Ildikó férje, Szűcs Lajos, a népszerű labdarúgó megjelent a Thália Színházban, ahol Ildikó Örkény Tóték című darabjában vendégszerepel. Magával hozta 7 éves gyermeküket is.

— Ildikó, behoztam Csabát, itt hagyom egy kicsit, mert váratlanul fontos megbeszélésre kell mennem...

A gyerek beállt az öltöztető nénivel a függönyjárásba és onnan nézte az előadást. A színpadon éppen az a jelenet ment, amikor a Tótné szerepét játszó Pécsi Ildikó, vigasztalja férjét, a Tót Lajost játszó Nagy Attilát.

— Nyugodj meg, Lajosom!... Édes Lajosom... Édes Lajosom!

A jelenet végén, amikor bement az öltözőjébe, már ott várta Csaba szigorú képpel. Ildikó csodálkozva nézett rá.

— Mi van, nem tetszettem?

Csaba ravaszkásan mosolygott:

— Dehogynem. Kivéve, amikor azt mondtad Attila bácsinak, hogy „Édes Lajosom"! Neked csak egy édes Lajosod van, az apu...

Szenes Iván és G. Dénes György, a két ismert slágerszövegíró, gyakran látogatja a lóversenypályát. Egyik nap összebújva lehetett őket látni az egyik páholyban, előttük jegyzetfüzetek. Valaki oda akart menni hozzájuk, de Csurka László eléje állt.

— Hagyja őket! Most zenei ügyekről tárgyalnak!

— Zenei ügyekről? Itt?

Csurka nagykomolyan bólintott.

— Igen! Futamokról!

Rátonyi Róbert

ÁPRILISI RITKASÁG

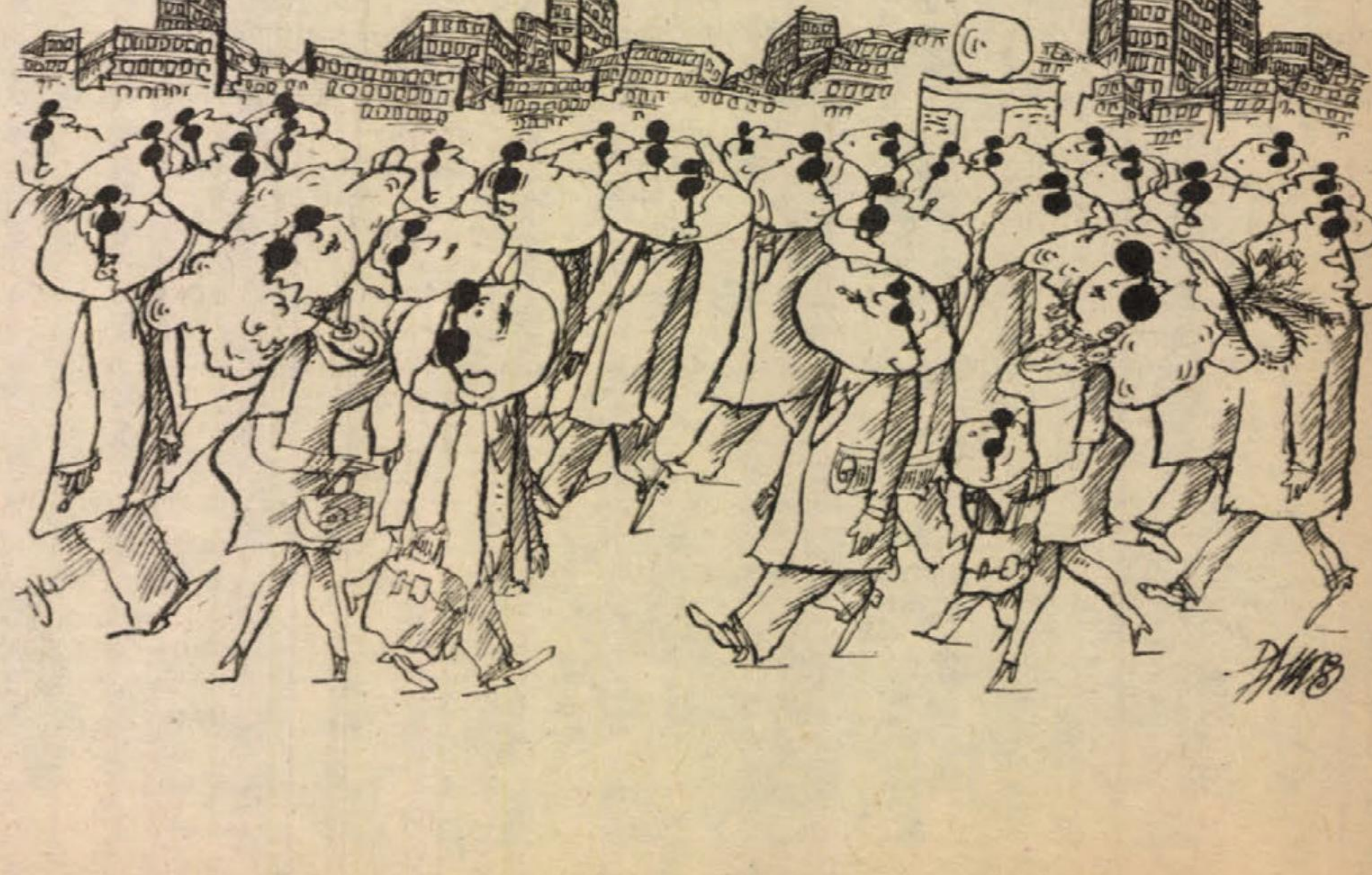

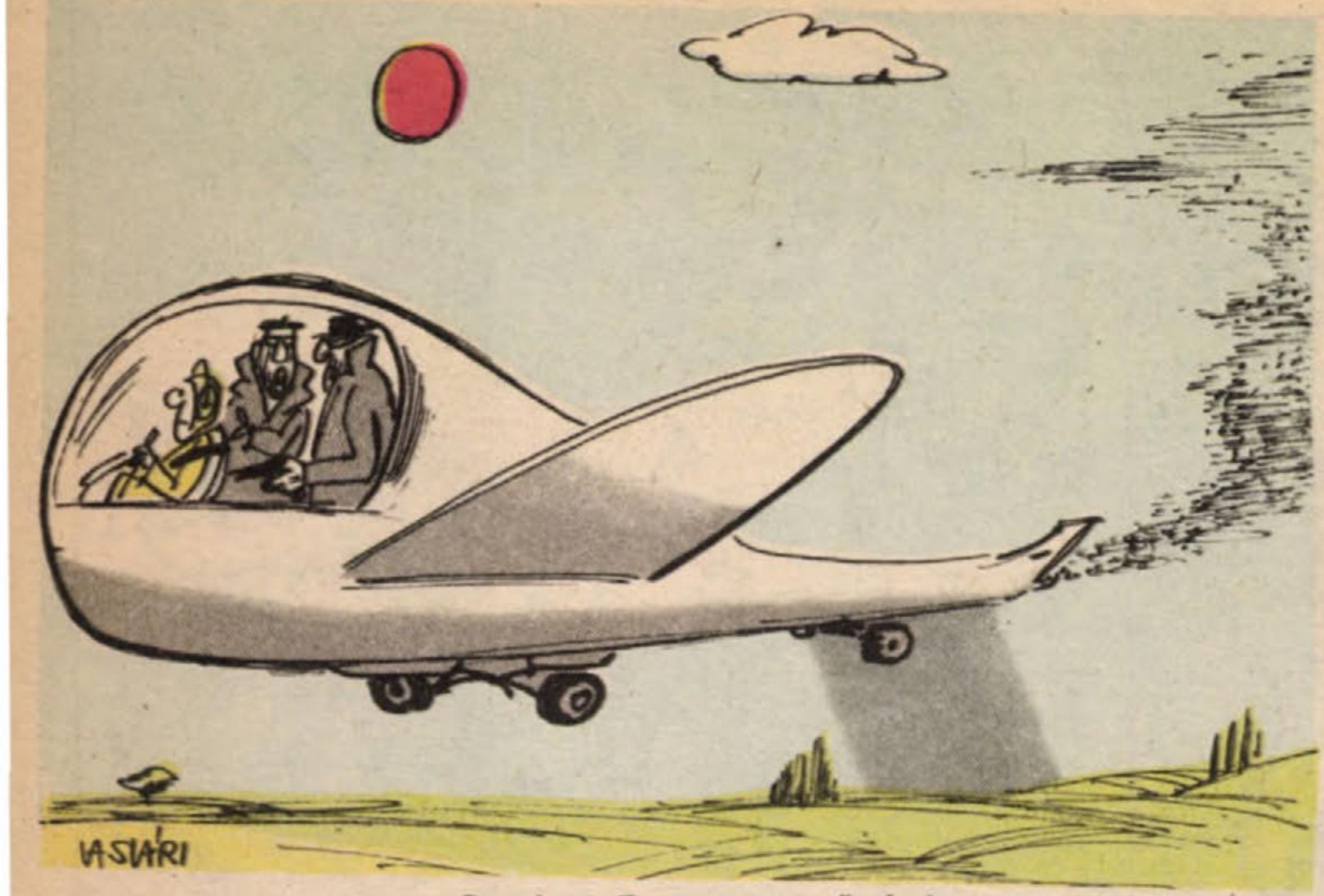

– Ostoba! Ez permetezőgép!

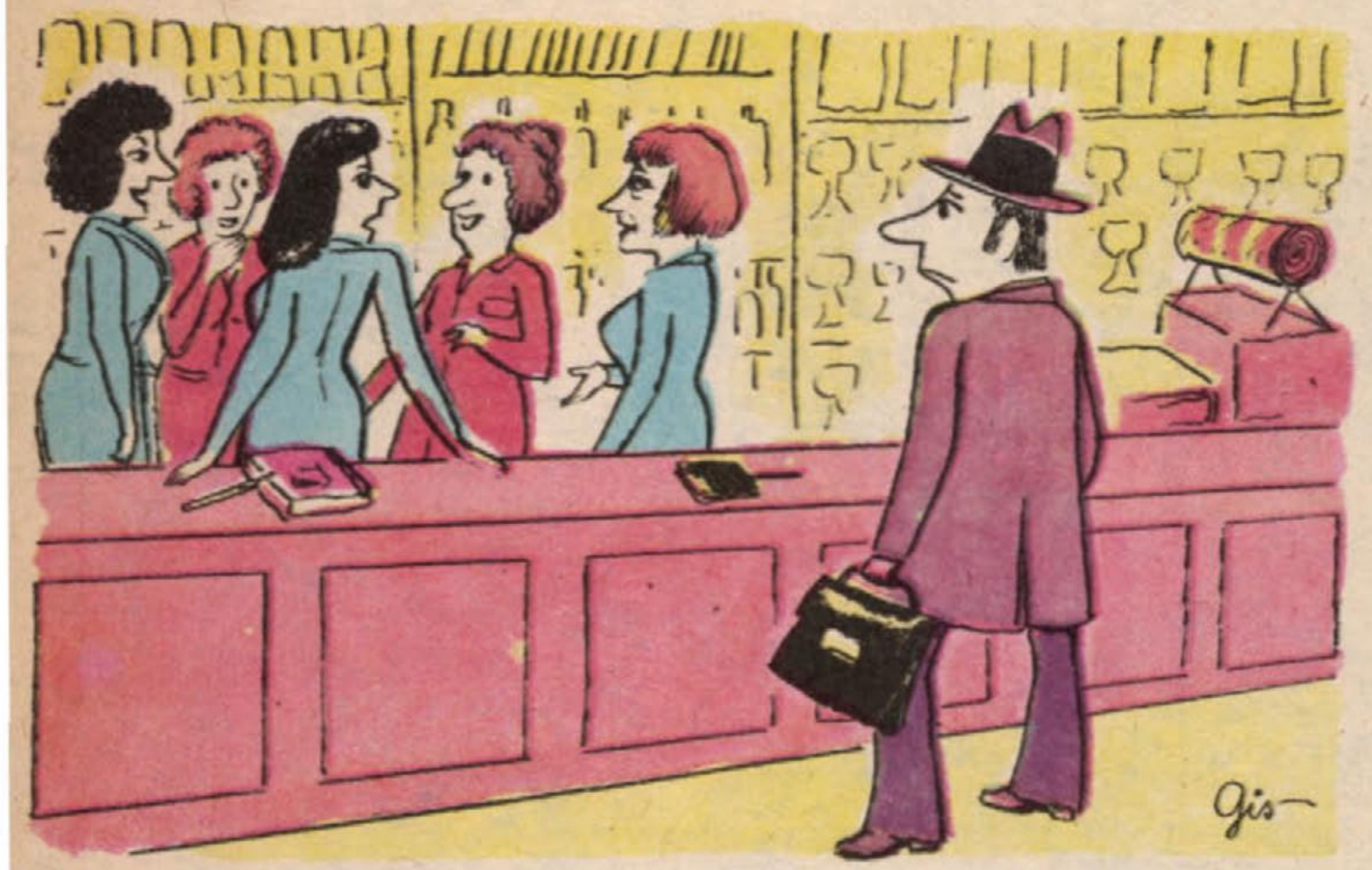

– Ne zavarjon! Éppen a belkereskedelmi törvényről beszélgetünk.

KIKAPCSOLÓDÁS

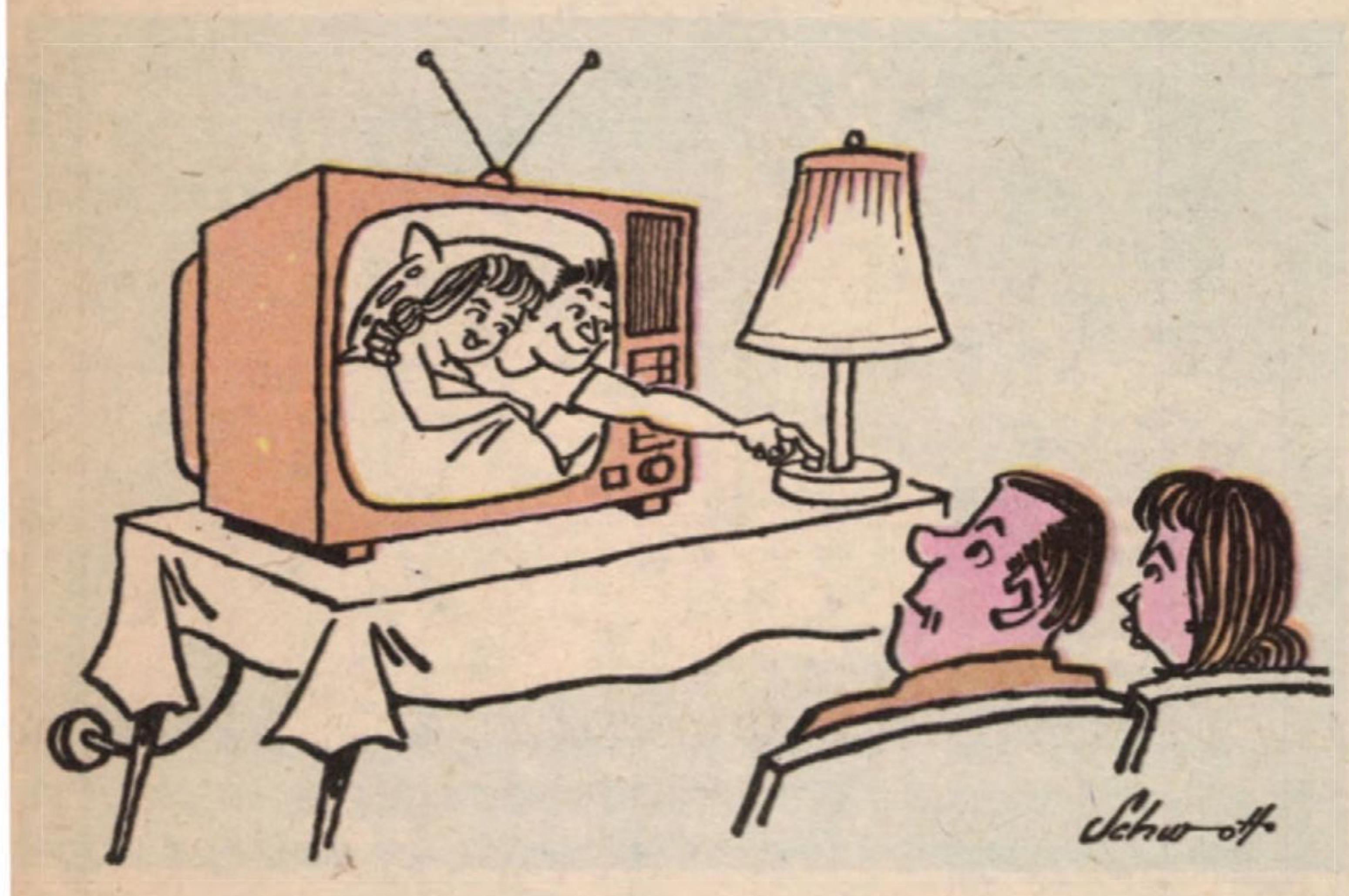

SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220
•
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. ¼ évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
78.2308/2-17 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504
ISSN 0134–0611

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A mentőorvos így szól a részeghez:

— Magát most elvisszük a kijózanítóba.

— Rendben van, doki! De előbb igyunk meg valahol egy kisfröccsöt.

*

— Halló, ez a 348-731-es szám?

— Nem, ez a 34-87-31-es szám.

— Bocsánat, akkor tévedtem.

— Nem tesz semmit, mert különben is csöngött a telefon...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Rotschildhoz egyszer beállított egy szegény fiatalember. — Uram — így szólt —, halálosan szeretem a lányát. Nem élhetek nélküle, adja hozzám feleségül... — Vízszintes 1 — felelte a bankár. Mire a kérő: — Bocsánat... — és hozzáfűzte: függőleges 5. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb május 1-ig kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Célja: az állam jövedelmének fokozása
14. Nagyon-nagyon régi
15. Orosz államférfi és diplomata (1739—1791), aki díszletekből épített falvakat
17. Zűrös, bonyolult
19. Oltja a szomjat
20. A vita, ha eredményes véget ér
22. Hollandia jele az autókon
23. A szelén vegyjele
24. Fémből készül és kerek
25. Csapda
27. Feszélyezettség, zavar — ismert idegen szóval
28. Nyáron járta az utcákat, amikor a frizsider még nem volt feltalálva
29. S. A.
30. Azonos betűk
31. Magyar származású angol Ázsia-kutató (Aurél)
33. Helyrag
34. Zenei szólam — a szakemberek szóhasználatával
36. Stílus „magyarul”
37. Félrevezetem, hitegetem
40. Gyíkféle trópusi állat
42. Négylábú
43. Mitológiai király (átvitt értelemben: a társaság legidősebb, tekintélyes tagja)
45. Az alumínium jele
46. V. A. M.
47. A tánc vége
48. Nagyon idős, egyszerű nénike
50. Folyó Győr megyében
52. Egyik helyről a másikra visz
54. Nagyon hiú — régies szóval
58. Fehér és néger szülők utódja
59. Költői műfaj
60. Francia iparváros
61. Emlékirat
63. Elegem van belőle, a könyökömön jön ki

FÜGGŐLEGES

1. Ferences szerzetes, részt vett a nándorfehérvári csatában (János)
2. Szovjet repülőgéptípus volt a világháborúban
3. A borsodi bányavidék egyik központja
4. Nagyhírű iparvállalatunk betűjele
6. Zola keresztneve
7. Népies megszólítás
8. Igekötő
9. Az állatöv egyik csillagképe
10. Autómárka
11. Növekedik
12. Rágcsáló állat, prémje értékes
16. A biblia egyik része
18. Művészek megtisztelő megszólítása (olasz)
21. Harmadik személy kedves-bizalmas megjelölése
26. A sísport egyik ága
32. F. Á.
34. A terített asztalon található
35. A magnézium jele
38. Lekvárral töltött lapos sütemény (az ausztriai Ischl nevéből)
39. T. Z.
41. A sasok családjába tartozó madár
44. R. Y.
46. Amiről a szegény ember ábrándozik
49. Indulatszó (nem oda Buda!)
51. Hatalmas állat
52. Ellentétes kötőszó
53. Vissza: Kína vezére volt
55. Ingereket közvetít
56. O. O. M.
57. Az ón vegyjele
62. A ródium vegyjele
64. Utóvizsga

1 K	É	2 R	3 E	4 M	5 N	6 E	7 K	8 E	9 M	10 N	N	11 N	12 C	S
A	■	13 A	D	O	E	M	E	L	É	S	■	14 Ő	S	I
15 P	16 O	T	E	M	K	I	N	■	17 R	U	18 M	L	I	S
19 I	T	A	L	■	20 E	L	D	21 Ő	L	■	A	■	22 N	L
23 S	E	■	24 É	R	M	E	■	25 K	E	26 L	E	P	C	E
27 Z	S	É	N	■	A	■	28 J	E	G	E	S	■	29 S	A
30 T	T	■	Y	■	Z	■	■	L	■	31 S	T	32 E	I	N
33 R	A	■	■	34 S	T	I	35 M	M	■	36 I	R	Á	L	Y
37 Á	M	38 I	39 T	O	M	■	40 G	E	41 K	K	O	■	42 L	O
43 N	E	S	Z	T	O	44 R	■	■	45 A	L	■	46 V	A	M
■	47 N	C	■	48 A	N	Y	49 O	■	50 R	Á	51 B	A	■	■
52 Á	T	H	53 O	R	D	■	54 H	55 I	V	S	Á	G	56 O	57 S
58 M	U	L	A	T	T	■	59 O	D	A	■	60 L	Y	O	N
■	61 M	E	M	Ó	Á	62 R	■	63 E	L	64 U	N	O	M	■
■	■	R	■	■	K	H	O	G	Y	V	A	N	■	

EGY PESSZIMISTA NAPLÓJÁBÓL

című keresztrejtvényünk megfejtése:

Az a jó ember, aki nem élvezetből, hanem megszokásból gonosz.

200—200 forintot nyert:

Karácsony Mihály, 5711 Gyulavári, Felszabadítók útja 61.
Szilágyi László, 1023 Bp., Zsigmond tér 11.
Kovács Ferencné, 2462 Martonvásár, Kilián u. 21.

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

BRENNER GYÖRGY:

AKTUÁLIS...

A JÖVŐBŐL

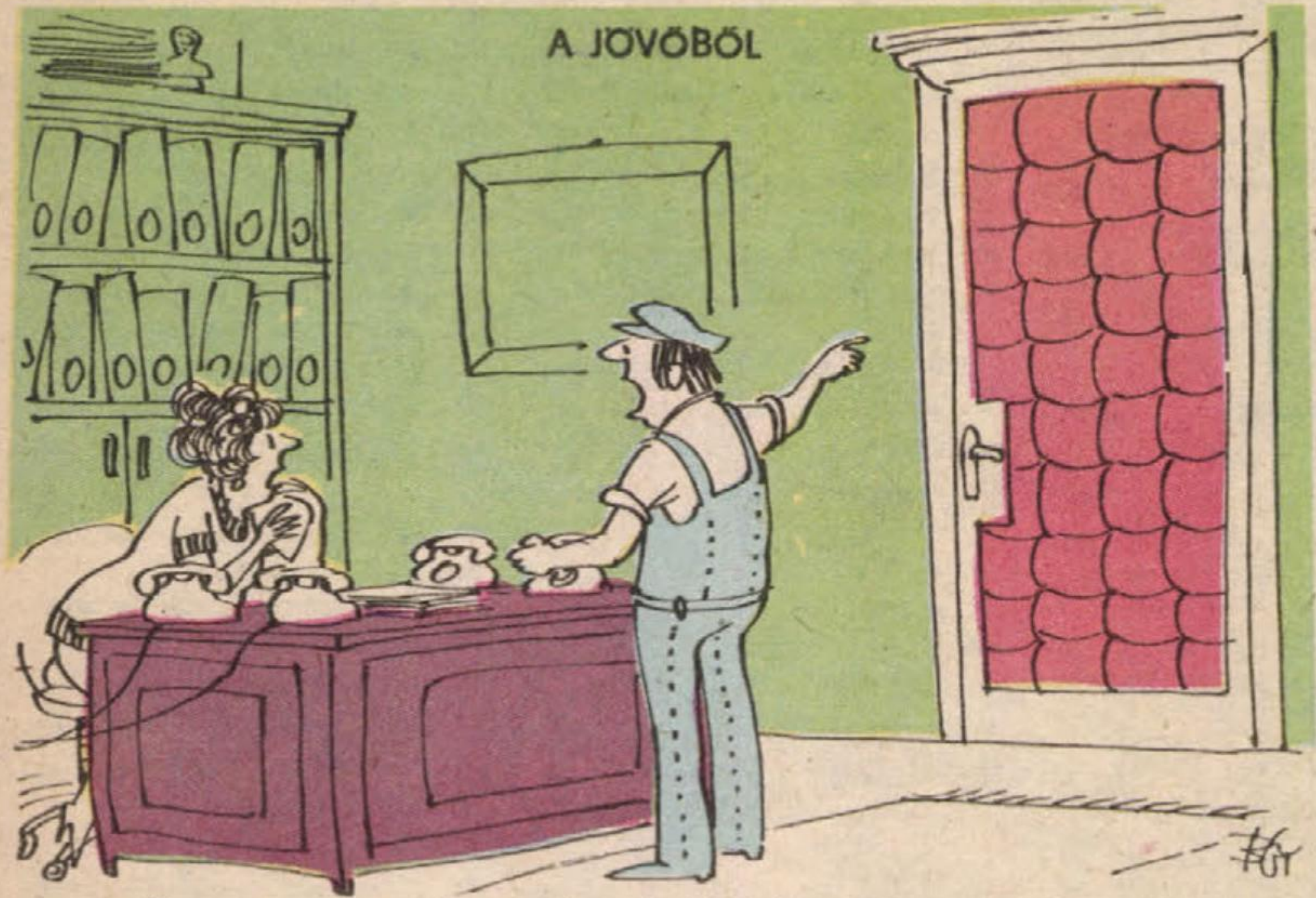

– Elegem van az üzemi demokráciából, teniszezzen, lovagoljon és vadásszon más a vezérrel!

VILMA NÉNI

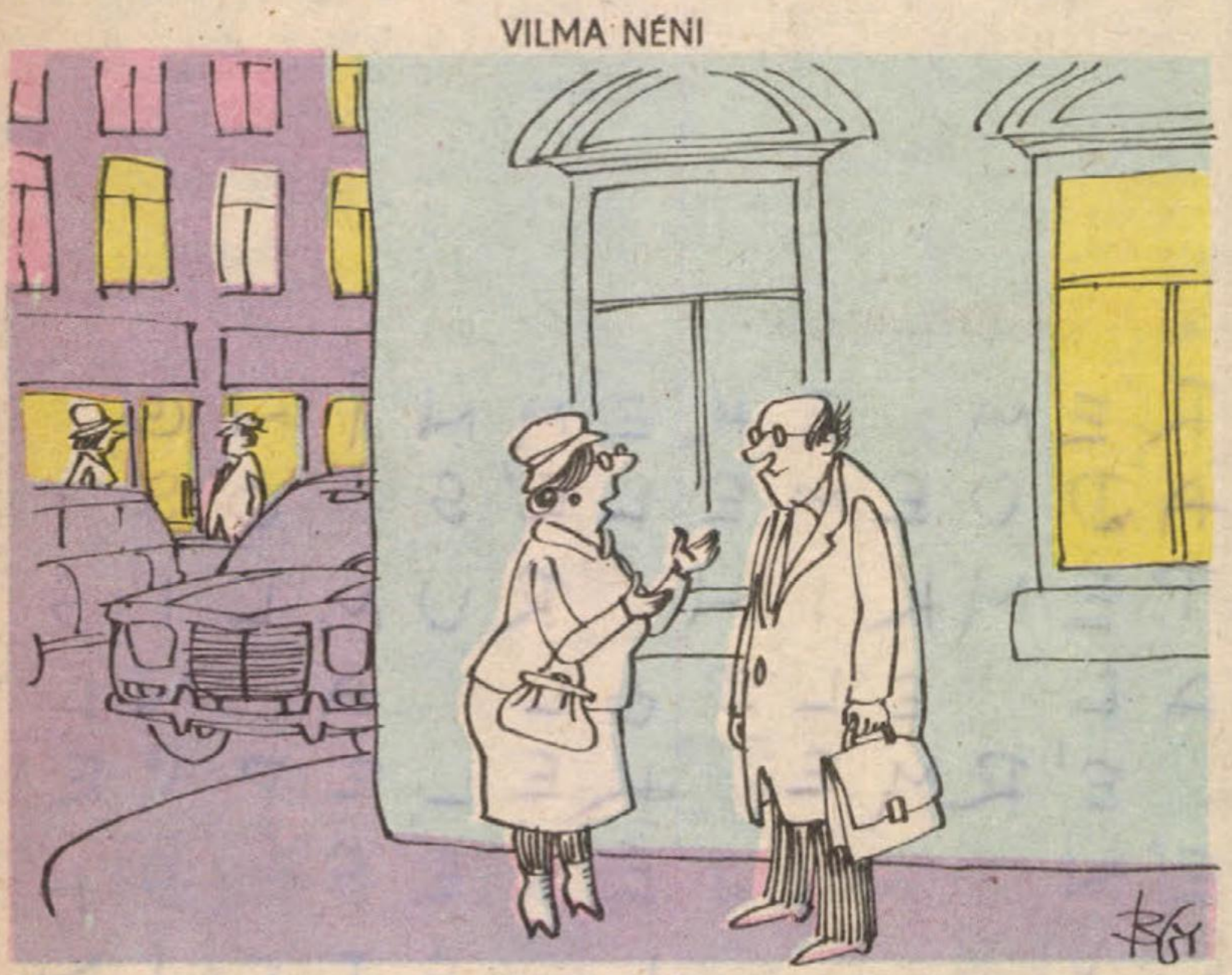

– Látja, ilyenkor kéne az Intim Pista, hogy megtudjuk, mi is történt a Nemzeti Színházban!

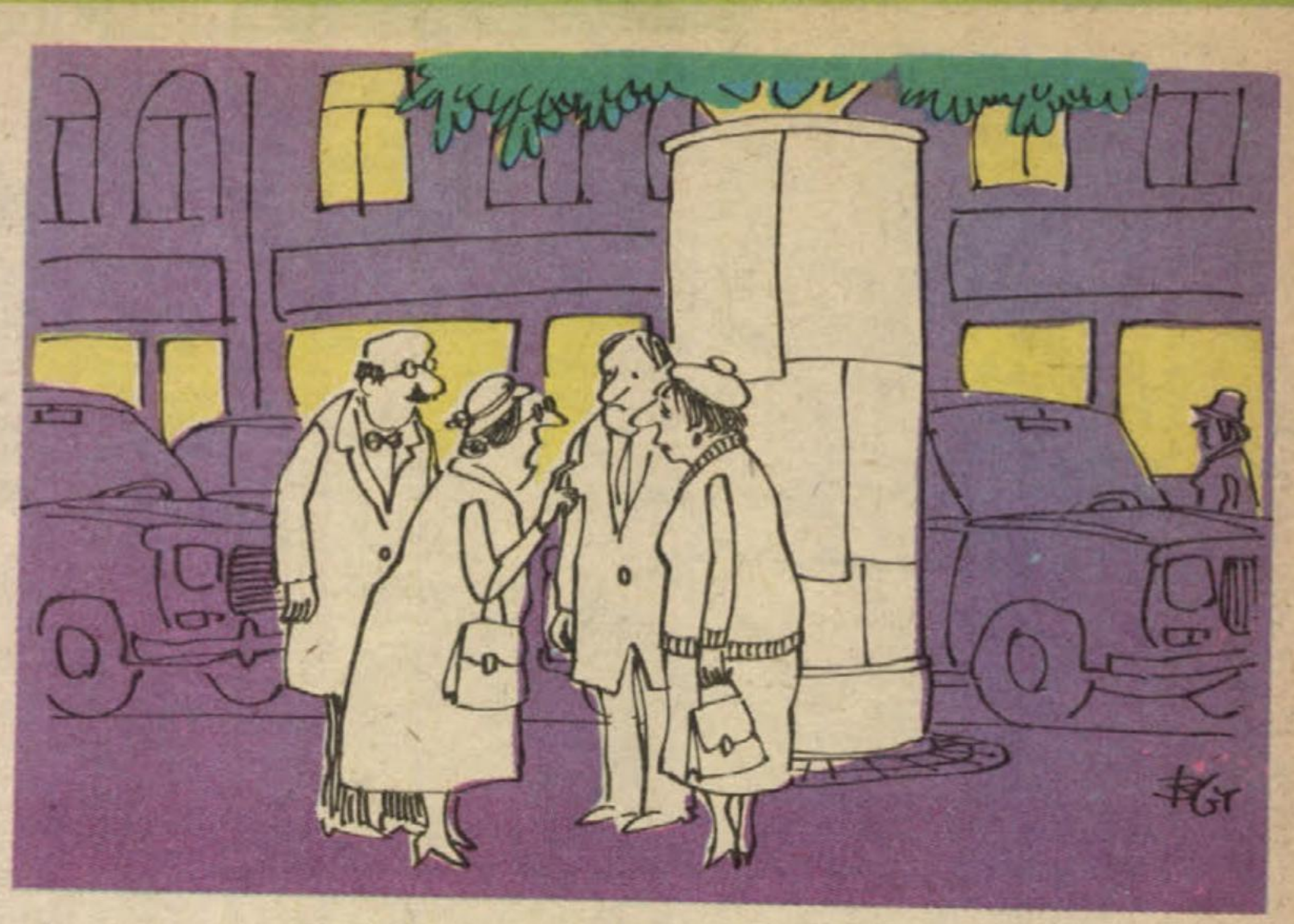

– Sajnos, én nagyon rosszul hallok. A nyugdíjakról nem suttognak semmit?

HEGEDÜS ISTVÁN:

ÉGI ÉS FÖLDI ISTENEK

CSODA-FÓLIA

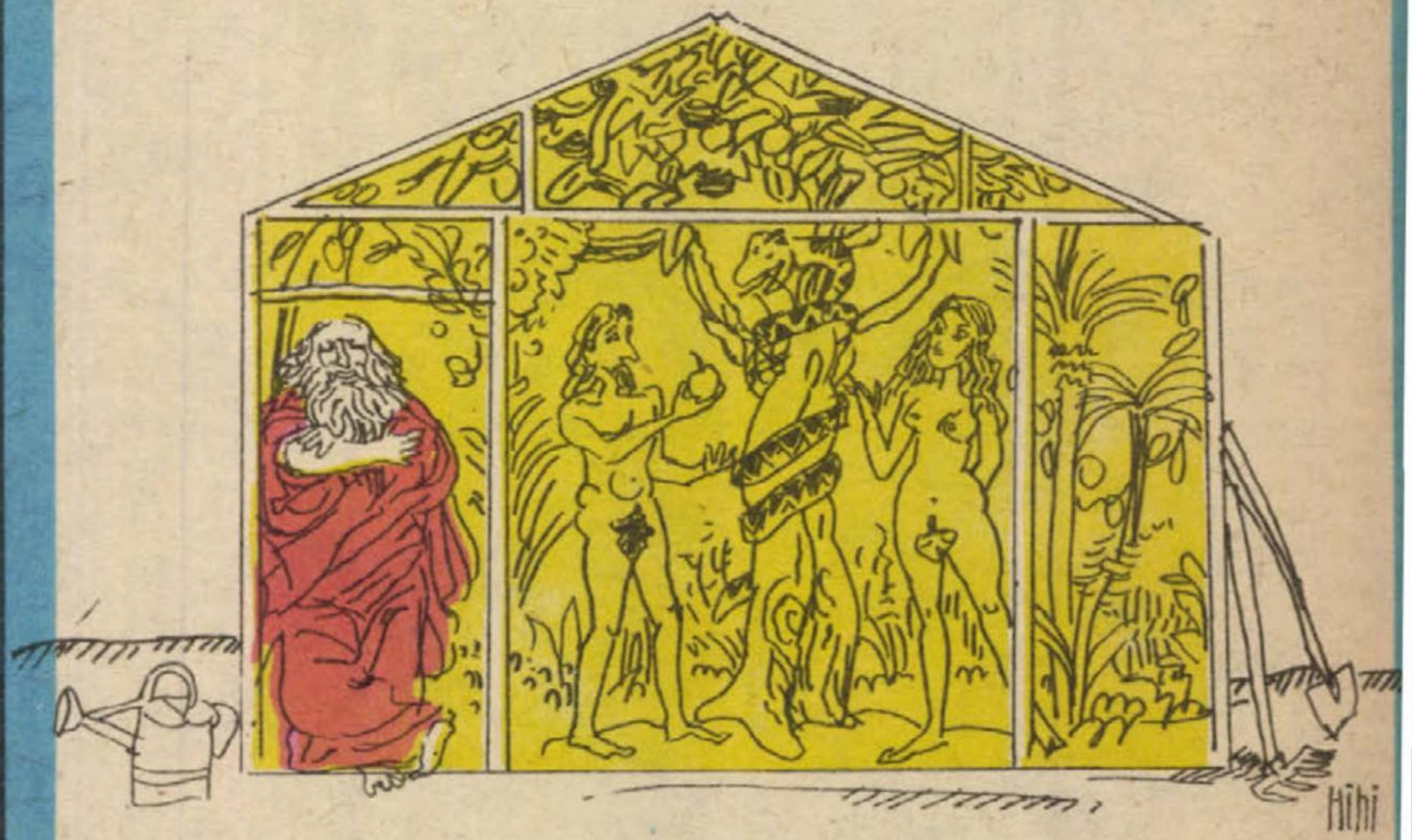

TENGERI KARATE

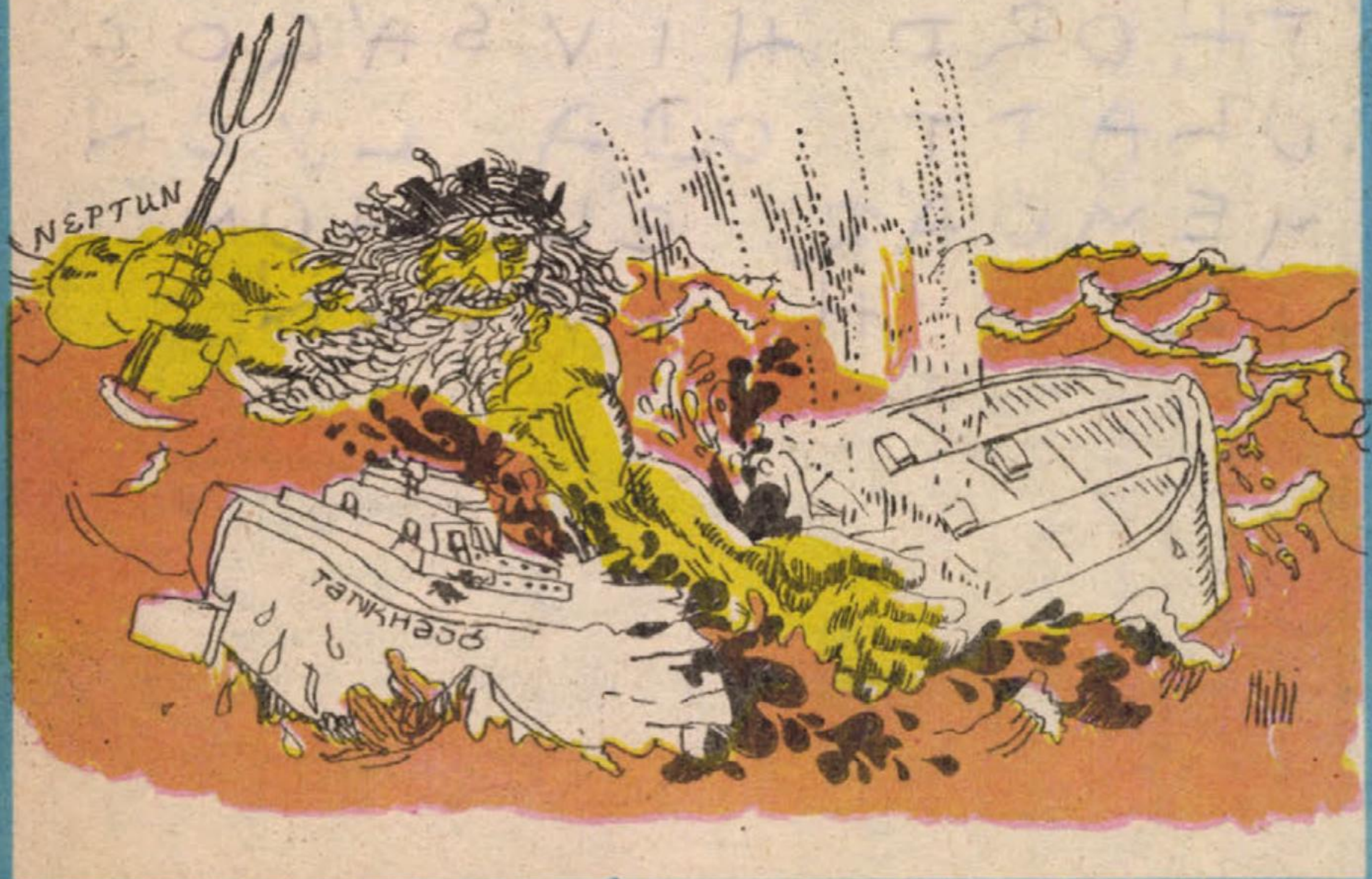

DISCO KLUB

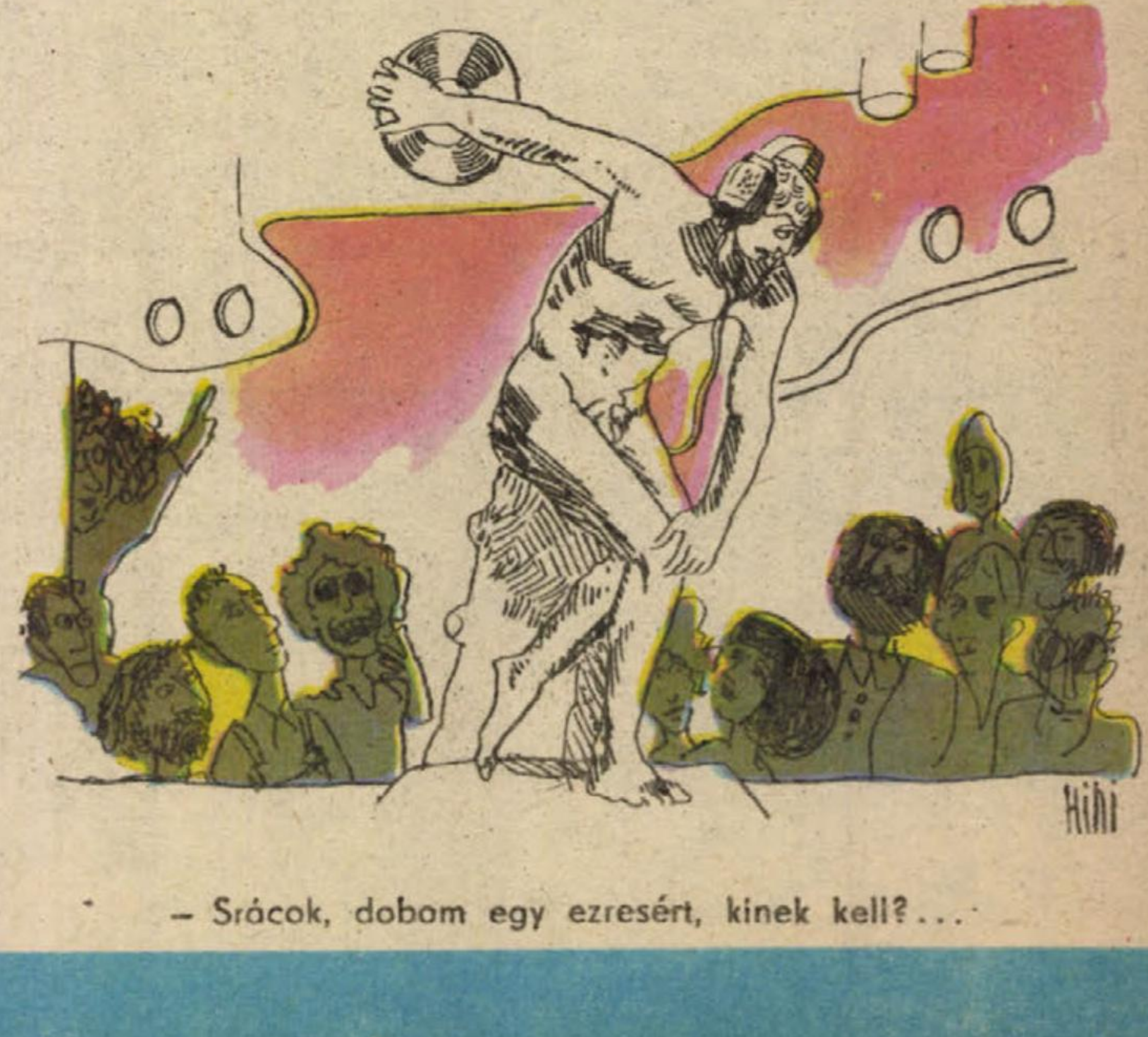

– Srácok, dobom egy ezresért, kinek kell?...